

Рјешење

по Захтјеву за покретање поступка привредног субјеката *Telemach BH* д.о.о. Цемала Биједића 216, 71000 Сарајево против привредних субјеката *Arena Channels Group* д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд – Нови Београд, Р. Србија, Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево

Сарајево,
април, 2024. године

Број: УП-06-26-3-011-90/21
Сарајево: 24.04.2024. године

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) у вези члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) и члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09), у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка УП-06-26-3-011-1/21 од 10.03.2021. године, поднесеног од стране привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Џемала Биједића 216, 71000 Сарајево против Агена Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд – Нови Београд, Р. Србија, Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Карацића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) и утврђивања злоупотребе доминантног положаја Агена Channels Group д.о.о., Булевар Милутина Миланковића 9А, 11000 Београд, Р. Србија према члану 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији, Конкуренијски савјет на 7. (седмој) сједници одржаној дана 24.04.2024.године, је донио

РЈЕШЕЊЕ

1. Одбија се Захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево, поднесен против привредног субјекта Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Карацића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона о конкуренцији, као неоснован.
2. Одбија се Захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево, поднесен против привредног субјекта Агена Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд – Нови Београд, Р. Србија и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона о конкуренцији, као неоснован.
3. Одбија се Захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево, поднесен против привредног субјекта Агена Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд – Нови Београд, Р. Србија ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја из члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији, као неоснован.
4. Одбија се захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево за накнадом трошкова поступка.
5. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у „Службеном гласнику БиХ“, службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Овим Рјешењем се извршава Пресуда Суда Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ), број: С1 3 У 042100 22 У од 22.12.2023 године којом је Суд БиХ уважио Тужбу привредног субјекта

Telemach ВН д.о.о. Цемала Биједића 216, 71000 Сарајево и поништио рјешење Конкуренцијског савјета Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренцијски савјет) број: УП-06-26-3-011-68/21.

Конкуренцијски савјет је пресуду Суда БиХ запримио дана 28.12.2023 године под поднеском број: УП-06-26-3-011-78/21 којој је Конкуренцијском савјету наложено да у поновном поступку донесе рјешење у овом предмету.

У складу са чланом 62. Закона о управним споровима Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, бр. 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10) када Суд поништи коначни управни акт против кога је покренут управни спор, предмет се враћа у стање у коме се налазио прије него што је поништени акт донесен, а надлежна институција је при томе везана правним схватањима Суда и примједбама у погледу поступка.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјекти *Telemach ВН* д.о.о. Цемала Биједића 216, 71000 Сарајево као Подносилац захтјева против *Arena Channels Group* д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд – Нови Београд, Р. Србија, Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево.

1.1. Привредни субјекат *TELEMACH* д.о.о. Сарајево - *Telemach*

Привредни субјекат *Telemach* друштво за пружање услуга у области телекомуникација д.о.о. Сарајево, ул.Цемала Биједића бр. 216., Сарајево, регистрован је код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем: 65-01-0620-08. Његов оснивач је *Bosnia Broadband S.a.r.l.* из Луксембурга, Rue de Rollingerund, Л- 2440 Луксембург.

Привредни субјекат *Telemach* је привредно друштво које дјелује као оператер дигиталне и аналогне кабловске телевизије, као пружалац услуга широкопојасног интернета и као оператер фиксне телефоније у Босни и Херцеговини.

1.2. Привредни субјекат Телекомуникације Републике Српске - Мтел а.д. Бања Лука

Привредни субјекат Телекомуникације Републике Српске, а.д. Бања Лука, Улица Вука Караџића број 2, Бања Лука (скраћена ознака фирме Телеком Српске а.д. Бања Лука и Мтел а.д. Бања Лука) регистрован је у Окружном привредном суду у Бања Луци под матичним бројем уписа 1-9317-00. Привредни субјекат Мтел је дио групације чије је матично друштво привредни субјекат Телеком Србија а.д. Београд, Таковска број 2, Београд, Република Србија са учешћем од 65,01%, ПРЕФ а.д. Бања Лука са 8,9%, Фонд за реституцију РС а.д. Бања Лука 5,03%, ДУИФ Кристал Инвест а.д. – *OMIF Future Fund* са 3,3%, те остали са 17,76%. Привредни субјекат Мтел је један од три национална оператера на тржишту телекомуникација у Босни и Херцеговини који нуди услуге из области мобилне телефоније, фиксне телефоније, дигиталне телевизије, Интернета и преноса података.

1.3. Привредни субјекат *Arena Channels Group* д.о.о. 11070 Београд- Нови Београд, Р. Србија - АСГ

Привредни субјекат *Arena Channels Group* д.о.о. 11070 Београд- Нови Београд, Р. Србија, ул. Владимира Поповића 6 је регистрован под матичним бројем 20510293 при Агенцији за привредне регистре Републике Србије који је у 100% власништву привредног субјекта Телеком Србија а.д. Београд, Таковска број 2, Београд, Република Србија.

Привредни субјекат *Arena Channels Group* је емитер специјализованих спортских телевизијских канала под брандом „Арена Спорт“ за тржиште Босне и Херцеговине.

1.4. Привредни субјекат БХ Телеком д.о.о. Сарајево – БХ Телеком

Привредни субјекат акционарско друштво БХ Телеком Сарајево, ул. Франца Лехара бр. 7., Сарајево, регистрован је код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем: 65-02-0012-10 (стари број: I-23391). Основни капитал привредног субјекта БХ Телеком је подијељен на 63.457.358 акција, које су у 90% у власништву Федерације Босне и Херцеговине, а 10% у власништву Приватизацијских инвестицијских фондова и малих акционара.

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта БХ Телеком је обављање послова из кабловских телекомуникација.

2. Правни оквир предметног поступка

Конкуренијски савјет је у току поступка примијенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта („Службени гласник БиХ“, бр.18/06 и 34/10), Одлуке у дефинисању доминантног положаја („Службени гласник БиХ“, бр. 18/06 и 34/10), Одлуке о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) („Службени гласник БиХ“, бр.18/06), одредбе Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“ бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16) (у даљем тексту: ЗУП) у смислу члана 26. Закона.

Споразум о стабилизацији и придруживању између европских заједница и његових држава чланица, с једне стране и Босне и Херцеговине с друге стране („Службени гласник БиХ – међународни уговори“ бр. 10/08 - у даљем тексту: Споразум о стабилизацији и придруживању) одредба чл. 71. о примјени критерија и правне стечевине Европске уније, те члана 43. став (1) Закона, омогућују Конкуренијском савјету у сврху оцјене датог случаја, да се може користити судском праксом Европског суда правде и одлукама Европске комисије.

3. Поступак по Захтјеву за покретање поступка

У свом Захтјеву, Подносилац захтјева, описује чињенично стање и околности, те прилаже доказе за које сматра да поткрепљују наведено, а које су разлог за подношење Захтјева, те укратко наводи сљедеће:

- да подносе Захтјев за покретање поступка против повезаних лица Телеком Србија а.д., са сједиштем на адреси Таковска 2, 11000 Београд, Република Србија, које је у конкретном случају наступало путем својих зависних друштава, која имају пасивну легитимацију у овом поступку и то: *Arena Channels Group* д.о.о. Београд, са сједиштем на адреси Булевар Милутина Миланковића 9А, 11070 Београд, Република Србија, који је раније пословао под називом *HD-WIN* д.о.о. Београд (у даљем тексту: „*ACG*“), Телекомуникације Републике Српске акционарско друштво Бања Лука, са сједиштем на адреси Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука (у даљем тексту: „Телеком Српске“), а заједно са *ACG* и другим повезаним лицима: „Телеком Србија Група“ те њиховог конкурента БХ Телеком д.д. Сарајево, са сједиштем на адреси Франца Лехара 7, 71000 Сарајево („БХ Телеком“);
- да предметни захтјев се подноси у вези са закључивањем забрањеног рестриктивног споразума, са негативним ефектима на конкуренцију на релевантном тржишту у Босни и Херцеговини („БиХ“) и злоупотребом доминантног положаја привредног субјекта *ACG* (предметни захтјев: „Захтјев“);
- да је *Telemach* телекомуникацијска компанија која дјелује као оператер дигиталне и аналогне кабловске телевизије, као пружалац услуге широкопојасног Интернета и као оператер фиксне телефоније;

- да су Противне стране у поступку АСГ и Телеком Српске (као дио Телеком Србија Групе) и БХ Телеком;
- да је већински власник учешћа у АСГ-у и Телекому Српске телекомуникацијска компанија „Телеком Србија“ а.д. Београд, акционарско друштво са сједиштем у Београду, Република Србија („Телеком Србија“). Телеком Српске је један од три доминантна (енгл. „*incumbent*“) оператера у БиХ са претежним присуством на територији Републике Српске, гдје на појединим тржиштима (интернет, фиксна телефонија, пакети телекомуникацијских услуга) има монополски положај;
- да је АСГ између осталих канала, емитер специјализованих спортских телевизијских канала под брэндом „Арена Спорт“. У сврху дистрибуције медијских садржаја на овим каналима, АСГ је прибавио ексклузивна права за емитовање неких од најпрестижнијих фудбалских такмичења у Европи. Конкретно, АСГ посједује ексклузивна права на емитовање италијанске фудбалске лиге („*Serie A*“), фудбалске лиге Француске („*Ligue 1*“), хрватског фудбалског првенства (Хрватски Телеком Прва лига), и србијанске фудбалске лиге (Linglong Tige Супер лига Србије) на територији БиХ. Додатно, АСГ посједује права на емитовање два најпопуларнија европска клупска фудбалска такмичења – УЕФА Лиге првака и УЕФА Лиге Европе;
- да АСГ такође посједује права и спонзор је најпопуларнијег фудбалског такмичења у БиХ - Мтел Премијер Лига БиХ, а која је претходно на тендеру организованом од стране Фудбалског савеза Босне и Херцеговине („Н/ФС БиХ“) купио Телеком Српске;
- да привредни субјекат БХ Телеком, Франца Лехара 7, 71000 Сарајево, је регистрован код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем субјекта: 65-02-0012-10. Основни капитал привредног субјекта БХ Телеком је подијељен на 53.457.358 акција, које су у 90% власништву Федерације Босне и Херцеговине, а 10% у власништву инвестицијских фондова и малих акционара. Основна регистрована дјелатност привредног субјекта БХ Телеком је обављање телекомуникацијских дјелатности;
- да је Н/ФС БиХ дана 12. јуна 2020. године објавио Јавни позив за прикупљање понуда за закључење спонзорских аранжмана, који се односио на утакмице Премијер лиге БиХ и „А“ и „У-21“ мушке репрезентације („Јавни позив“), којим се позивају заинтересовани правни субјекти са сједиштем на територији БиХ за достављање писма намјере и закључивање спонзорског аранжмана са Н/ФС БиХ, за Премијер лигу БиХ (од 1. јула 2020. до 30. јуна 2023. године) и мушке „А“ и „У-21“ репрезентативне селекције (од 1. јануара 2021. до 31. децембра 2023. године);
- да текст Јавног позива јасно предвиђа да спонзорски уговор са Н/ФС БиХ обухвата „регулисање права преноса/емитовања, као и експлоатацију садржаја утакмица Премијер лиге БиХ“. На тај начин, правни субјекат који буде одабран на основу Јавног позива стиче права емитовања Премијер лиге БиХ за период од 1. јула 2020. до 30. јуна 2023. године, односно за сезоне 2020/2121, 2021/2122 и 2022/2023;
- да на основу прикупљених понуда на Јавни позив, Извршни одбор ФС БиХ је 17. јула 2020. године разматрао понуде за спонзорство Премијер лиге БиХ, те „А“ и „У-21“ репрезентације;
- да претходних осам година, генерални спонзор Премијер лиге БиХ био је БХ Телеком. Према јавно доступним информацијама, на јавни позив су понуде послала три понуђача: Телеком Српске, БХ Телеком и *United Media* (повезано друштво Подносиоца захтјева);
- да на основу разматрања понуда од стране Извршног одбора Н/ФС БиХ и прихватања понуде Телеком Српске за спонзорство Премијер лиге БиХ, те „А“ и „У-

21“ репрезентације, 24. јула 2020. године закључен је уговор између Н/ФС БиХ и Телеком Српске о спонзорству Премијер лиге БиХ, те „А“ и „У-21“ репрезентације. На основу овог уговора, Телеком Српске је стекао права емитовања утакмица Премијер лиге за сезоне 2020/2121, 2021/2122. и 2022/2123, те сходно томе Н/ФС БиХ закључује како ће на основу спонзорства Телеком Српске „омогућити да Арена спорт, као регионални лидер у продукцији и емитовању ексклузивних спортских садржаја, у пакету спортских премијум садржаја националних фудбалских првенстава преноси утакмице Премијер лиге БиХ“;

- да горе истакнути наводи Н/ФС БиХ у вези са емитовањем утакмица Мтел Премијер лиге БиХ потврђују како је још у вријеме закључивања уговора било јасно да ће Телеком Српске пренијети права емитовања на повезани субјекат АСГ, који се у оквиру Телеком Србија групе бави емитовањем спортских садржаја. Управо на основу таквог преноса права емитовања, АСГ је стекла права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге почевши од 1. кола у сезони 2020/2021;
- да предметни Захтјев односи се на споразум о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ између привредних субјеката Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком. На тај начин су права емитовања релевантних утакмица подијељена између Телеком Србија (АСГ) и БХ Телеком који заједнички наступају на тржишту, као јединих субјеката који омогућавају емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ крајњим корисницима у БиХ. Обзиром да су Телеком Србија и АСГ повезана друштва у оквиру Телеком Србија групе, јасно је како су уговорне стране (Телеком Србија, путем повезаних лица и БХ Телеком) истовремено директни конкуренти на тржишту дистрибуције аудиовизуелних медијских услуга у БиХ, али и на другим тржиштима;
- да Споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телекома директно ограничава тржишну конкуренцију на тржишту емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и то путем подјеле тржишта и примјене различитих услова за идентичне трансакције са другим привредним субјектима, све у складу са чланом 4. став 1. тачка б) и ц) Закона;
- да поред наведеног, привредни субјекат АСГ је доминантан на релевантном тржишту емитовања фудбалског такмичења Мтел Премијер лиге БиХ на територији БиХ. Наиме, на основу стечених права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ од стране Мтела као повезаног субјекта, АСГ је стекао искључива права емитовања и могућност самосталне контроле емитовања утакмица БХ Премијер Лиге, те стога има тржишно учешће од 100%. Без обзира на дјелимични пренос права емитовања у корист БХ Телекома, АСГ би и на вертикално нижем нивоу тржишта задржао тржишно учешће значајно изнад законског прага од 40%, због чега се претпоставља његов доминантни положај;
- да уз закључење забрањеног споразума који није појединачно изузет од стране Савјета, АСГ и злоупотребљава доминантни положај тако што примјењује различите услове пословања према оператерима на силазном тржишту, „чиме их доводи у неравноправан и неповољан конкурентски положај“, те „ограничава тржиште на штету потрошача“ у складу са одредбом члана 10. став 2. тачка б) и ц) Закона;
- да за одређивање релевантног тржишта производа битно је разумијевање области емитовања спортских телевизијских канала и њихове међузамјенљивости. Савјет је у ранијој пракси одлучивао о упоредивим околностима релевантног тржишта производа па је у једној од одлука дефинисало релевантно тржиште производа као тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге. У погледу такве дефиниције Савјет је навео: „Конкурентски савјет је оцијенио да када су у питању фудбалски садржаји високог квалитета да се ради о веома диференцираном производу, који нема

уопште или нема адекватну замјену, односно, да крајњи корисник који нпр. прати утакмице њемачке Бундеслиге неће сматрати утакмице енглеске Премијер лиге адекватном замјеном, и обратно. Дакле, крајњи корисници услуге не би сматрали међусобно замјењивом, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене, утакмице било које ексклузивне фудбалске лиге (енглеска, њемачка, талијанска, шпанска, француска) или других ексклузивних фудбалских такмичења (УЕФА Лига првака, УЕФА Лига Европе)“ - (Одлука Савјета 05-26-3-002-179-П/13 од 16. децембра 2013. године, стр. 17..);

- да из таквог разумијевања релевантног тржишта слиједи да свако од наведених ексклузивних фудбалских такмичења представља засебно релевантно тржиште производа. Посебно истичемо да је овакав начин одређивања релевантног тржишта примјењен и у каснијим предметима и пракси Савјета (Одлука Савјета 06-26-2-006-143-П/15 од 23. децембра 2015. године; Одлука Савјета 04-26-2-019-80-П/15 од 16.02.2016. године; Одлука Савјета 04-26-2-005-113-П/15 од 20.12.2017. године);
- да у складу са наведеним ставовима Савјета, може се закључити како фудбалско такмичење Мтел Премијер лига БиХ представља засебно релевантно тржиште производа у односу на друга фудбалска такмичења, и то због својих битних карактеристика, квалитета, начина употребе, и сл.;
- да по природи ствари, навијачи који прате одређено национално фудбалско такмичење су прије свега концентрисани у земљи у којој се такмичење одиграва, што објашњава значај који гледаоци у БиХ придају Мтел Премијер Лиги БиХ;
- да специфичности националних фудбалских такмичења јасно указују како не постоји међусобна замјењивост између таквих такмичења, па тако рецимо утакмица из Мтел Премијер лиге између Сарајева и Жељезничара не представља супститут другим дерби утакмицама националних такмичења, како из регије попут утакмица Црвена звезда – Партизан или Динамо Загреб – Хајдук Сплит, тако и из Европе попут утакмица Реал Мадрид – *Barcelona*, Милан – Интер, *Liverpool* – *Manchester United*, итд;
- да наведени начин одређивања релевантног производног тржишта као националних фудбалских такмичења у складу је са праксом Европске комисије, која препознаје специфичност националних такмичења и незамјењивост у односу на друга фудбалска такмичења;
- да у складу са наведеним и претходном праксом Савјета, Подносилац захтјева одређује релевантно тржиште производа као тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ;
- да имајући у виду да се телевизијско емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ врши на цјелокупној територији БиХ, Подносилац захтјева предлаже да се релевантно географско тржиште у погледу релевантног тржишта производа одреди као национално, тј. тако да обухвати цјелокупну територију БиХ;
- да наиме, емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ врши се путем канала Арена Спорт у власништву Телеком Србија (односно АСГ) и БХ Телеком-овог Моја ТВ Спорт. У географском смислу, емитовање се врши на цјелокупној територији БиХ под истим условима, те су фудбалски клубови – учесници у наведеном такмичењу са територије читаве БиХ, те због тога релевантно географско тржиште представља БиХ. Овакав начин одређивања релевантног географског тржишта је потврђен у ранијој пракси Савјета који се тичу дистрибуције фудбалског садржаја високе квалитете (Одлука Савјета 05-26-3-002-179-П/13 од 16. децембра 2013. године; Одлука Савјета 06-26-2-006-143-П/15 од 23.

децембра 2015. године; Одлука Савјета 04-26-2-019-80-II/15 од 16. фебруара 2016. године; Одлука Савјета 04-26-2-005-113-II/15 од 20. децембра 2017. године);

- да у складу са чланом 27. Закона, Савјет ће покренути поступак по службеној дужности ако постоји основана сумња да се значајно спречава, ограничава и нарушава тржишна конкуренција. *Telemach* има основану сумњу да су Телеком Србија (*ACG* и/или Телеком Српске) и БХ Телеком закључили ексклузивни споразум – споразум о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ са Телеком Србија (*ACG* и/или Телеком Српске) на БХ Телеком, који ефективно представља споразум о заједничкој производњи – хоризонтални споразум о подуговарању, закључен између директних конкурената на тржишту емитовања и дистрибуције медијских садржаја. На интензитет сарадње између конкурената у конкретном случају упућује и чињеница да утакмице Мтел Премијер лиге БиХ које емитује Моја ТВ Спорт уствари коментаришу коментатори Арена Спорт канала, што доказује заједничку производњу. Према Смјерницама о хоризонталној сарадњи Европске комисије (ст. 152), споразуми о хоризонталном подуговарању представљају и споразуме којима се једна уговорна страна слаже да потпуно или дјелимично престане са производњом одређених производа, што повјерава другој уговорној страни. У конкретном случају, Телеком Србија је одустала од емитовања значајног броја утакмица Премијер лиге БиХ, и такве активности повјерила БХ Телекому, као свом директном конкуренту, како у дистрибуцији медијских садржаја (јер су оба учесника конкурентски оператори), тако и у производњи и емитовању медијских садржаја (јер је у претходном периоду БХ Телеком емитовао релевантне утакмице и надметао се на тендеру за права емитовања);
- да наиме, на основу уговора између Н/ФС БиХ и Телеком Српске, Телеком Српске је стекао права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, почевши од првог кола сезоне 2020/2021. године, одиграног 01.08.2020. Ова права је највјероватније одмах пренио на *ACG*. У првих 7 кола, утакмице Мтел Премијер лиге БиХ је ексклузивно емитовао канал Арена Спорт, да би од 8. кола емитовање појединих утакмица било пренијето на канал Моја ТВ Спорт, који емитује БХ Телеком. Конкретно, утакмица Сарајево – Жељезничар, као најпопуларнија утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (према броју навијача два клуба), била је доступна искључиво путем Моја ТВ Спорт. На тај начин се од 8. кола поједине утакмице Мтел Премијер лиге БиХ емитују на каналима Арена Спорт, а поједине на платформи Моја ТВ Спорт;
- да наведено јасно упућује како су Телеком Србија (*ACG* и/или Телеком Српске) и БХ Телеком закључили ексклузивни споразум о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Наведени ексклузивни споразум закључен је потпуно нетранспарентно, без објављивања јавног позива или информације о могућностима дјелимичног преноса права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на друге субјекте. На тај начин је онемогућено учешће других субјеката који су носиоци дозвола за емитовање, и чији су канали доступни већем броју потрошача, односно корисника, те је закључен споразум о заједничком тржишном наступу и подјели тржишта између Телеком Србија и БХ Телеком;
- да према Смјерницама о хоризонталној сарадњи Европске комисије, споразуми о заједничкој производњи доводе до усаглашавања битних услова конкуренције између учесника на тржишту, односно повећавају могућност координације њиховог тржишног наступа, остварењу значајних заједничких трошкова, размјени повјерљивих информација, те доводе до искључивања трећих лица са тржишта. Конкретно, према актима Европске комисије, овакав заједнички наступ уговорним странама омогућава да истисну конкуренте са тржишта (нарочито уколико имају значајну тржишну позицију, као што је имају БХ Телеком и Телеком Србија на низу телекомуникационих тржишта), примјера ради ускраћивањем кључних инпута за наступ на вертикално нижем нивоу тржишта, што су у конкретном случају и учинили. У конкретной ситуацији, легитимно се може поставити

питање независности комерцијалног наступа БХ Телеком-а и интензитета међусобне конкуренције са Телеком Србија у ситуацији када му Телеком Србија омогућава кључни инпут за пословање;

- да наведено јасно указује како је наступила последица ограничавања тржишта, а овдје посебно истичемо, ради могуће аргументације противне стране, да, дјелимичним преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ са АСГ на БХ Телеком није остварена промоција економског развоја, нити су потрошачи омогућени у правичном удјелу користи у смислу члана 4. став (3) Закона. У том смислу је спорно да ли би Савјет и могло појединачно изузети спорни уговор, све и да су ови субјекти поднијели исти Савјету на процедуру појединачног изузећа (што према доступним информацијама није случај);
- да наиме, погрешна би била тврдња да је дјелимичним преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на канал Моја ТВ Спорт омогућен алтернативни канал у емитовању наведених утакмица. Канал Моја ТВ Спорт је властити канал БХ Телекома који емитује садржаје искључиво корисницима БХ Телекома. Дакле, сарадњом учесника на тржишту су оштећени, не само корисници трећих лица (попут Подносиоца захтјева), него чак и корисници самог Мтел-а, којима је онемогућен приступ престижним програмским садржајима (које је њихов пружалац услуга скупо платио);
- да како БХ Телеком за канал Моја ТВ Спорт не посједује дозволу секторског регулатора за телевизијско емитовање путем земаљске радиодифузије, нити дозволу за телевизијско емитовање путем других електронских комуникацијских мрежа, исти је у принципу доступан само корисницима БХ Телекома;
- да једини начин којим би корисници других оператера могли приступити каналу Моја ТВ Спорт, но који не представља телевизијско емитовање, јесте услуга БХ Телекома под називом Моја *webTV prepaid*. Наведена услуга је заправо ОТТ услуга (ОТТ је скраћеница од *Over-the-Top* и односи се на распон услуга које се такмиче с основним услугама телеком оператора, а испоручују се преко отвореног Интернета, чиме се заобилази оператерска инфраструктура пружања и наплата услуге. Види више: Ж. Поповић, „ОТТ услуге: пријетња или пословна прилика за оператере?“, Комуникације - лист акционарског друштва, п. 30, 2012.), те је тиме ограничена на оне кориснике који имају приступ Интернету. Нпр. корисник-пензионер било којег оператера осим БХ Телекома који има само услугу дистрибуције медијских садржаја, а не и приступ интернету, не може никако и нигдје пратити утакмице Мтел Премијер лиге БиХ који се емитују путем Моја ТВ Спорт канала. Ипак, на основу ове услуге, нити на било који други начин, телевизијско емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на Моја ТВ Спорт није омогућено корисницима ван БХ Телеком-ове мреже;
- да дакле, телевизијско емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт омогућено је искључиво корисницима услуга БХ Телекома. Поред тога, закључивање забрањеног споразума је ограничило тржиште на штету потрошача и на основу чињенице да је БХ Телецом једини оператер у БиХ који у основном пакету својим корисницима може понудити оба канала на којима се емитују утакмице Мтел Премијер лиге БиХ: Арена Спорт и Моја ТВ Спорт. Међутим, прије закључивања забрањеног споразума, сви оператери који су у својој понуди дистрибуирали канале Арена Спорт имали су приступ свим утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ, што је потом ограничено у односу на поједине садржаје само на кориснике БХ Телеком-а;
- надаље, да је Савјет упознат са чињеницом како Подносилац захтјева од 1. јануара 2021. године у својој понуди не дистрибуира канале Арена Спорт, што индиректно доприноси закључку како значајан број потрошача, односно корисника у БиХ, нема начина за праћење телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Врло је индикативно да су Противне стране након престанка дистрибуције Арена Спорт канала од

стране Подносиоца захтјева промијениле програмску политику, па су тако атрактивније утакмице враћене на канал Арена Спорт (нпр. утакмица Сарајево – Жељезничар у јесењој полусезони емитирана је путем Моја ТВ Спорт канала, а у прољетном путем Арена Спорт). Ово указује да Противне стране забрањени споразум користе само за спречавање корисника Подносиоца захтјева да приступе предметним садржајима;

- да имајући у виду одредбу члана 5. Закона, јасно је како је забрањени споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком, као директних конкурената на различитим нивоима тржишта, морао проћи претходну процедуру појединачног изузећа прије спровођења како би се сматрао ваљаним. Ипак, колико је познато Подносиоцу захтјева и јавно доступно на веб страници Савјета и у службеним гласницима, закључени забрањени споразум никада није достављен Савјету, односно није третиран по законској процедури. Подносилац захтјева свакако истиче да представљена аргументација у овом Захтјеву јасно упућује да не постоји основ из члана 4 став (3) Закона, односно да забрањени споразум не испуњава прописане услове, те је врло спорно да ли би предметни уговор с обзиром на своју природу уопште испуњавао услове да буде појединачно изузет, с обзиром да не постоје легитимни аргументи којима би исти био оправдан;
- да је АСГ *је* доминантан на релевантном тржишту;
- да је раније у тачки 3.1.2. Захтјева истакнуто како је АСГ ексклузивно емитовао првих 7 кола утакмице Мтел Премијер лиге БиХ, да би од 8. кола емитовање дјелимично било пренијето и на Моја ТВ Спорт. Међутим, јасно је да је овакву одлуку морао донијети сам АСГ, односно да је исти привредни субјекат имао могућност да самостално одлучује о начину емитовања 100% утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Без обзира на тај дјелимични пренос, АСГ је и даље доминантан на релевантном тржишту телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на територији БиХ. Наиме, већину утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и даље емитује АСГ, због чега је тржишно учешће изнад законског прага од 40%;

Мтел Премијер лига БиХ 2020/2121

Канал	Број мечева*	Тржишно учешће
Арена Спорт	104	66,66%
Моја ТВ	52	33,33%
Укупно	156	100,00 %

*Од 8. кола утакмице се емитирају на каналима Арена Спорт (3 по колу) и Моја ТВ Спорт (2 по колу). У вријеме сачињавања Захтјева није познат распоред емитирања другог дијела сезоне, па се за потребе овог приказа претпоставља да ће се емитирање наставити по договореној подјели у омјеру 3:2.

- да је АСГ злоупотребио доминантни положај на релевантном тржишту;
- да као доминантни привредни субјект, АСГ има посебне одговорности приликом поступања на релевантном тржишту;
- да наиме, према одредби члана 10. став 2, тачка ц) Закона, злоупотреба доминантног положаја се може манифестовати и у виду „примјене различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај“. У складу са наведеним, АСГ је закључивањем тајног и ексклузивног споразума о преносу права на емитовање појединих утакмица са БХ Телеком-ом, злоупотребио свој доминантни положај, јер другим привредним субјектима

који се баве емитирањем није транспарентно и дискриминаторно нити понудио закључење уговорне сарадње. Надаље, подузетим активностима АСГ је поступио противно члану 10. став 2. тачка б) Закона „ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача“. Наведено је посебно очигледно имајући у виду да су постојали и трећи учесници заинтересовани за емитовање релевантних утакмица (односно, који су се пријавили на тендер за релевантна права), који су стога у истом положају као БХ Телеком;

- да имајући у виду како је забрањени споразум тајан, те да његови детаљи нису познати Подносиоцу захтјева, овдје се може нагласити како је АСГ био дужан, у складу са својим доминантним положајем, понудити емитовање и другим конкурентима на тржишту емитовања по истим условима, а тек накнадно по јасним критеријумима успоставити уговорну сарадњу са БХ Телеком-ом;
- да конкретни облик злоупотребе доминантног положаја АСГ-а додатно одговара и члану 9. став 1. тачка е) Одлуке о дефинисању категорија доминантног положаја („Службени гласник БиХ”, број 18/06), гдје се као један од облика злоупотребе доминантног положаја предвиђају „производна и тржишна ограничења као резултат ексклузивних споразума“;
- да тржишна ограничења настају закључивањем ексклузивног споразума и дјелимичним преносом права емитовања на БХ Телеком, односно канал Моја ТВ Спорт. Тако је поступање АСГ-а резултирало затвореним телевизијским емитовањем битних утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт, односно ускраћивањем могућности праћења наведених садржаја корисницима који нису корисници услуга БХ Телеком-а. Наведено јасно упућује како је поступање АСГ-а за циљ и посљедицу имало искључиво ограничавање тржишта, односно подјелу истога, обзиром на већ представљену чињеницу о затвореном емитовању утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт;
- да споразум закључен између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком-а представља забрањени споразум из члана 4. став 1. тачка б) и ц) Закона;
- да пословни субјекти Телеком Србија (односно, АСГ и Телеком Српске) и БХ Телеком су били дужни поднијети забрањени споразум Савјету на појединачно изузеће прије његове примјене, а због којег пропуштања, као и због негативних ефеката предметног споразума на кључне параметре тржишне конкуренције, се има утврдити забрањени споразум из члана 4. став 1. тачка б) и ц) Закона;
- да је АСГ злоупотребио доминантни положај на тржишту телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и то: (а) ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона путем дјелимичног преноса права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на БХ Телеком-ов канал Моја ТВ Спорт; (б) дискриминацијом субјеката који се баве телевизијским емитовањем у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона путем онемогућавања заинтересованих субјеката у стицању права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ по истим условима према којим је закључена сарадња са БХ Телеком-ом;
- да путем предметног Захтјева, Подносилац захтјева упућује захтјев да Савјет донесе закључак о покретању поступка против АСГ-а, Телеком Српске и БХ Телеком-а у вези са: (а) закључивањем забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б) и ц) Закона; (б) злоупотребом доминантног положаја АСГ-а према члану 10. став 2. тачка б) и ц) Закона;
- да у том смислу, Подносилац захтјева сматра да информације садржане у Захтјеву представљају довољан основ да Савјет утврди како постоји основана сумња да Противне стране значајно спречавају, ограничавају, односно нарушавају тржишну конкуренцију у смислу члана 27. став 2. Закона;

- да по покретању поступка против Противних страна, Подносилац захтјева подноси захтјев да Савјет утврди како је споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком противан Закону из разлога што представља забрањени споразум из члана 4. став 1., тачка б) и ц) Закона;
- да по покретању поступка против АСГ-а и БХ Телеком-а, Подносилац захтјева подноси захтјев да Савјет утврди како је АСГ злоупотребио доминантни положај ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона, те дискриминацијом субјеката који се баве телевизијским емитовањем у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона;
- да уколико Савјет не утврди да је споразум између БХ Телеком-а и Мтел-а забрањен и ништав, предлажемо да Савјет изрекне мјере Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) у циљу омогућавања и другим заинтересираним субјектима у стицању права телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, према условима једнаким оним из уговорног односа између Противних страна;
- да даље, по провођењу поступка против АСГ-а за злоупотребу доминантног положаја, Подносилац захтјева подноси захтјев да Савјет наложи АСГ-у алтернативно да: (а) у року од 30 дана од пријема рјешења Савјета којим се установљава да је АСГ злоупотребио свој доминантан положај раскине важећи уговор о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ са БХ Телеком-ом; или (б) у року од 30 дана од пријема рјешења Савјета којим се установљава да је АСГ злоупотребио свој доминантан положај понуди свим заинтересованим субјектима стицање права телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ по једнаким и транспарентним условима, те након тога у наредних 10 дана закључи уговоре са свим заинтересованим пословним субјектима;
- да поред наведеног, Подносилац захтјева овим путем подноси захтјев за изрицањем новчане казне привредном субјекту БХ Телеком због закључивања забрањеног споразума, у смислу члана 48. став 1. тачка а) Закона. Због тежих повреда Закона, Подносилац Захтјева подноси истовремено захтјев за изрицањем јединствене новчане казне привредним субјектима АСГ и Телеком Српске због закључивања забрањеног споразума, у смислу члана 48. став 1. тачка а) Закона, те због злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 48. став 1. тачка б) Закона;
- да Подносилац захтјева истиче да предмет овог конкретног Захтјева није утврђивање евентуалних незаконитих радњи у вези са Јавним позивом од 12. јуна 2020. године који је објавио Н/ФС БиХ. У том смислу, *United Media* није нити на који начин укључена у поступак који се води по овом Захтјеву;
- да је чињеница да према јавно доступним информацијама *United Media* доставила најповољнију понуду за права на емитовање у складу са Јавним позивом Н/ФС БиХ од 12. јуна 2020. године, но да је према јавно доступним информацијама Извршни одбор Н/ФС БиХ повезао више услуга (емитовање, спонзорство лиге, спонзорство других такмичења, спонзорство репрезентације, итд.) на Јавном позиву и одабрао понуду Телекома Српске са којим је закључен уговор 24. јула 2020;
- да Подносилац захтјева није комуницирао са *United Media* о овим темама, о условима Јавног позива нема никаквих сазнања изузев информација које су објављене у медијима, те исте нису предмет овог Захтјева, али у сваком случају разумије интерес Савјета и за ову тему и подржава евентуално подузимање радњи по службеној дужности од стране Савјета у утврђивању могућих незаконитости које се тичу Јавног позива, као што су повезивање услуга које међусобно нису везане, могући картелски договори одредених понуђача, и сл;

- да Подносилац захтјева подсјећа Савјет како је предмет забрањеног споразума право емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, а да је Подносилац захтјева дистрибутер медијских садржаја, односно корисник дозволе Регулаторне агенције за комуникације БиХ за дистрибуцију аудиовизуелних медијских услуга и медијских услуга радија. Дакле, Подносилац захтјева се уопште не бави емитовањем, те је питање прије свега нејасно. У односу на наведену чињеницу, Подносилац захтјева се није нити могао обратити према АСГ или Телеком-у Српске, јер су права која су стекли на основу уговорног односа са Н/ФС БиХ и пренијели на БХ Телеком — права емитовања. Да би се одређени садржај дистрибуирао, најприје мора бити емитован путем неког канала - конкретан садржај уопште није емитован путем било којег емитера, него путем затворене мреже БХ Телекома, па није могао бити ни дистрибуисан;
- да БХ Телеком конкретне садржаје емитира путем свога затвореног инфо (или сличног) канала, на начин како то не чини било који други оператер у БиХ и шире (макар колико је Подносиоцу захтјева познато). Подносилац захтјева нема намјеру, нити је у овом поступку могуће, преиспитивати регулаторне аспекте оваквог начина емитовања без лиценце за емитовање, али у вези са питањем Савјета потврђује да се тиме не бави нити Подносилац захтјева, нити било који други оператер осим БХ Телекома, макар колико је Подносиоцу захтјева познато;
- да додатно истичу да БХ Телецом који је стекао права на основу предметног забрањеног споразума не врши даљу продају тих права, већ их емитује у својој мрежи, па се Подносилац захтјева нити том субјекту није могао обратити за евентуално сублиценцирање;
- да у вези са предметом уговора између Противних страна упућујемо Савјет на доказ б достављен уз Захтјев, односно текст Јавног позива објављеног од стране Н/ФС БиХ који дефинише „регулисање права преноса/емитовања“. Подносиоцу захтјева, као дистрибутеру, права емитовања нису релевантна, јер не располаже платформом, односно ТВ каналом путем које би тај садржај емитовао;
- да дакле, да би Подносилац захтјева емитовао предметне садржаје и обратио се АСГ и/или Телекому Српске и стекао права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (да је такво нешто уопште било могуће), такво емитовање би било могуће тек након додатних трошкова који би омогућили емитовање. Ту су, између осталих, трошкови креирања ТВ канала, опремања у техничком и кадровском смислу, трошкови прибављања потребних дозвола, маркетинга и сл.;
- да такво што Подносилац захтјева није имао нити има у својим пословним плановима (као ни било који други оператер, по сазнањима Подносиоца захтјева). Према сазнањима Подносиоца захтјева на основу јавне комуникације БХ Телекома, предметна права уступљена су ексклузивно БХ Телецом-у и нико други их није могао стећи, али ако Савјет у прелиминарном испитивању Захтјева утврди да су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/ истовременог емитирања (који може испунити само БХ Телецом, који се једини бави емитовањем на свом интерном каналу, без дозволе секторског регулатора за емитовање), то би представљало одвојену повреду конкуренције из члана 4. став 1. тачка е) Закона односно члана 10. став 2. тачка д) Закона, у вези са осталим одредбама Закона које су већ истакнуте у Захтјеву, те уколико Савјет утврди постојање таквог захтјева, Подносилац захтјева опреза ради проширује Захтјев и на ове одредбе Закона;
- надаље, Подносилац захтјева истиче да предметна права нису била доступна, не само Подносиоцу захтјева (који их не би ни могао стећи, јер се не бави емитовањем), него ни било којем другом правном субјекту. Наиме, чињеница је да је БХ Телеком објавио како се ради о ексклузивном споразуму о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел

Премијер лиге БиХ, на основу којег овај оператер ексклузивно емитује ове утакмице, па их нико други није ни могао откупити, јер је ексклузивност од самог БХ Телекома **наглашена** као битан елемент преноса тих утакмица;

- да такође, уговор је закључен потпуно нетранспарентно, без објављивања јавног позива или информације о могућностима дјелимичног преноса права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на друге субјекте, те постоји злоупотреба доминантног положаја и у односу на кршење обавезе објаве транспарентних и недискриминаторних услова за пренос права на независна трећа лица. Дакле, нико од субјеката на тржишту није ни био упознат са могућности дјелимичног преноса права на заинтересиране дистрибутере — а према маркетиншкој комуникацији БХ Телекома, таква могућност није ни постојала за било кога другог, јер је БХ Телеком стекао ексклузивна права;
- да је јавност упозната о договору **између АСГ** и/или Телеком Српске и БХ Телекома тек накнадно, односно када је дјелимични пренос права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ већ уговорен;
- да у таквој ситуацији не би имало смисла обраћање било којег пословног субјекта према АСГ и/или Телеком Српске, обзиром да су права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ већ тада ексклузивно пренесена на БХ Телеком, те их нико други није ни могао стећи;
- да у коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитују путем више емитера;
- да како сматрају да је Захтјев овим комплетиран, моле Савјет да изда потврду о комплетности, отвори поступак и донесе одлуке како се у Захтјеву предлаже.

На основу достављене документације, Конкурентијски савјет је оцијенио да није могуће безведеног поступка утврдити постојање повреде Закона на које Подносилац захтјева указује, те је донио Закључак о покретању поступка дана 17.05.2021. године, под бројем: УП-06-26-3-011-6/21 (у даљем тексту: Закључак).

4. Поступак по Закључку за покретање поступка

У складу са релевантним одредбама Закона, Конкурентијски савјет је доставио Закључак, пуномоћнику Подносиоца захтјева, адвокату Нихаду Сијерчићу дана 17.05.2021. године, актом број: УП-06-26-3-011-10/21. Конкурентијски савјет је у складу са чланом 33. став (1) Закона, доставио Закључак и Захтјев привредном субјекту Мтел, дана 17.05.2021. године актом број: УП-06-26-3-011-11/21, привредном субјекту АСГ-у актом број: УП-06-26-3-011-11/21 и БХ Телеком актом број: УП-06-26-3-011-13/21.

Привредни субјекат Мтел је актом запримљеним путем е-маила под бројем: УП-06-26-3-011-14/21 од дана 24.05.2021. године затражио додатни рок за достављање очитовања, који му је и одобрен актом број: УП-06-26-3-011-14/21 од 26.05.2021. године. У остављеном року, привредни субјекат Мтел је доставио своје очитовање актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-20/21 од 17.06.2021. године у којем наводи следеће:

- да је Подносилац одговора није пасивно легитимисан у предметном поступку, имајући у виду да: није уговорна страна у споразуму о дјелимичном пријеносу права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, који је предмет Захтјева и да се радња наводне злоупотребе доминантног положаја истакнута у Захтјеву не односи на поступање Мтел-а;
- да Подносилац захтјева нема економски ни правни интерес за покретање предметног поступка, имајући у виду да: се ни Подносилац захтјева ни његова повезана лица нису

обраћала Мтел-у ни његовим повезаним лицима како би прибавила права, било (ре)емитовања, било дистрибуције утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и Подносилац захтјева није доказао да је претрпио било какву штету услијед закључења споразума о дјелимичном уступању права емитовања Мтел Премијер лиге БиХ;

- да Подносилац захтјева нема директни и индивидуални интерес у предметном поступку, те не може имати ни страначку легитимацију;
- да Захтјеви *Telemach*-а су контрадикторни и неразумљиви, да наиме, уколико Савјет утврди да у конкретном случају није закључен забрањени споразум у смислу члана 4. Закона, јасно је да нема ни радње злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ-а. Са друге стране, уколико би Савјет нашао да је закључен забрањени споразум (што овдје није случај), једно те исто лице, у конкретном случају АСГ, не може два пута одговарати за исту радњу, и за закључење забрањеног споразума и за злоупотребу доминантног положаја због закључења таквог споразума;
- да Подносилац одговора истиче да је поступак по јавном позиву за закључење спонзорских аранжмана за утакмице Премијер лиге БиХ спроведен транспарентно и у складу са прописима. Није јасно како је *United Media Sarl* могла да учествује као понуђач у процедури за прикупљање понуда за спонзорске аранжмане емитовања Премијер лиге БиХ, имајући у виду да је *United Media Sarl* привредни субјекат регистрован у Луксембургу, са сједиштем на адреси 43, *Boulevard Pierre Frieden*, Луксембург, а да је јавни позив био отворен за све заинтересоване правне субјекте са сједиштем на територији Босне и Херцеговине;
- да су нетачни наводи Подносиоца захтјева да је његов приједлог одређења релевантног тржишта у складу са праксом Савјета и праксом Европске комисије;
- да дакле, ниједна од наводних повреда конкуренције описаних у Захтјеву се не може приписати Подносиоцу одговора. Такође, Подносилац одговора није потписник споразума о дјелимичном уступању права емитовања Мтел Премијер лиге БиХ, нити је у посједу истог, те се не може изјашњавати о правној природи и садржини истог;
- да је *Telemach* Захтјевом тражио од Савјета да покрене поступак због закључења забрањеног споразума из члана 4. Закона између АСГ и/или Мтел-а с једне стране и БХ Телеком-а с друге стране и злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ-а у смислу члана 10. Закона;
- да Подносилац одговора истиче да у предметном поступку нема пасивну легитимацију, будући да се ниједна од наведених радњи наводних повреда конкуренције не односи на њега. Наиме, Подносилац одговора није уговорна страна у споразуму који је предмет поступка нити му се могу приписати радње наводне злоупотребе доминантног положаја описане у Захтјеву;
- да се поступак пред Савјетом против неког физичког или правног лица има за циљ заштиту конкуренције, односно утврђивање, санкционисање и спрјечавање аката или радњи које за циљ или посљедицу имају значајно нарушавање, ограничавање и спрјечавање конкуренције на релевантном тржишту. Дакле, предуслов за пасивну легитимацију у поступку због повреде конкуренције јесте учешће у наводној радњи повреде конкуренције, прецизније (1) учешће у закључењу споразума чија се усклађеност са правилима конкуренције испитује или (2) предузимање радњи које потенцијално представљају злоупотребу доминантног положаја, што у овом конкретном предмету није случај
- да како наводи *Telemach*, предметни Захтјев се односи на споразум о дјелимичном пријеносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ између АСГ/МТЕЛ-а и БХ Телеком-а, који, према *Telemach*-у, представља забрањени споразум о заједничкој производњи;
- да Подносилац одговора није страна у споразуму који је предмет Захтјева. Мтел је како наводи и сам Подносилац захтјева, након спроведеног поступка по јавном позиву, закључио Уговор о спонзорству са Ногометним/фудбалским савезом Босне и Херцеговине ("Н/ФС БИХ") којим је, између осталог, стекао ексклузивна права преноса свих утакмица Премијер лиге БиХ ("лиценцирани садржај");

- да међутим, Уговор о спонзорству није предмет поступка нити је Захтјев поднијет у вези са поступком јавног позива за закључење спонзорских аранжмана за утакмице Премијер лиге БиХ;
- да како је на основу Уговора о спонзорству, Мтел овлашћен да без икаквих ограничења даље преноси права на лиценцирани садржај, те како је емитовање лиценцираног садржаја било могуће само преко емитера аудио-визуелног садржаја, Мтел је у складу са правилима јавног позива и Уговором о спонзорству пренио права на (ре)емитовање и експлоатацију садржаја на АСГ. Након што је уступио подлиценцу за пријенос/емитовање и реемитовање као и експлоатацију садржаја утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, Мтел није утицао нити узимао учешћа у даљем уступању/реемитовању лиценцираног садржаја. Дакле, Мтел је у законитом и транспарентном поступку спроведеном на основу јавног позива стекао ексклузивно право на лиценцирани садржај које право је даље уступио АСГ-у, што је познато и самом Подносиоцу захтјева;
- да надаље, Подносилац одговора истиче да му се ни Подносилац захтјева нити било које од његових повезаних лица која послују у оквиру корпоративне групације *United Group*, а која посједују дозволу за емитовање, нису обратила ради евентуалне сарадње и уступања лиценцираног садржаја иако им је морало бити познато да оваква могућност постоји, будући да текстом јавног позива није било искључено даље уступање права на емитовање и експлоатацију лиценцираног садржаја;
- да дакле, Мтел је након транспарентне и законите процедуре јавног позива за спонзорске аранжмане за утакмице Премијер лиге закључио уговор о спонзорству са Н/ФС БиХ. Коначно, Мтел није уговорна страна у споразуму поводом кога је покренут предметни поступак, те не може бити пасивно легитимисан у погледу радњи закључења наводно забрањеног споразума из члана 4. Закона;
- да предметни Захтјев, поред забрањеног споразума, обухвата и наводну злоупотребу доминантног положаја од стране АСГ. Како се описана радња наводне злоупотребе доминантног положаја не односи на поступање Мтел-а, јасно је да исти не може имати пасивну легитимацију ни у погледу овог захтјева *Telemach*-а;
- да коначно, да би физичко или правно лице било пасивно легитимисано у управном поступку неопходно је да има везу са конкретном управном ствари, односно са предметом управног поступка;
- да у конкретном случају Мтел је повезан са предметом поступка само утолико што је повезано лице АСГ-а, а то никако не може бити довољно да се против истог води поступак. Вођење поступка против Мтел-а би био јединствен случај у пракси Савјета, у коме би се поступак због забрањеног споразума водио против субјекта који није потписник истог. Овакво поступање, осим што је противно правилима управног поступка и Закону о конкуренцији, противно је и принципима правне сигурности и легитимних очекивања јер би постојала могућност вођења поступка против сваког привредног субјекта чије повезано лице је закључило споразум чија се усклађеност са правилима конкуренције испитује;
- да даље, чињеница да је Мтел учествовао у поступку јавног позива, те закључио уговор о спонзорству са Н/ФС БиХ, никако не може водити закључку да исти у предметном поступку има пасивну легитимацију. Ово прије свега имајући у виду да је сам *Telemach* јасно одредио у односу на који споразум подноси Захтјев, те прецизирао да се Захтјев не односи на поступак јавног позива;
- да дакле, на основу свега горе наведеног, јасно је да се ниједна од радњи истакнутих у Захтјеву не може приписати Мтел-у, те да исти није пасивно легитимисан у предметном поступку;
- да Подносилац захтјева нема правни ни економски интерес за покретање предметног поступка, те не спада у круг лица која су у складу са чланом 27. став 2. Закона овлашћена на подношење захтјева за покретање поступка пред Савјетом;
- да активну легитимацију за покретање поступка може имати само онај учесник на тржишту коме је наводном повредом конкуренције (радњом злоупотребе доминантног положаја или закључењем рестриктивног споразума) повријеђен економски или правни интерес;

- да непостојање правног и економског интенитета за покретање предметног поступка на страни *Telemach*-а јасно произилази из чињенице да (i) *Telemah* према сопственом признању није затражио програмски сацај који је предмет споразума те да (ii) није трпио никакву економску штету усљед закључења предметног споразума;
- да додатно закључак о непостојању правног и економског интереса на страни *Telemach*-а, те самим тим и недостатак страначке легитимације за учешће у предметном поступку, потврђен је праксом судова Европске уније. Наиме, расправљајући о страначкој легитимацији, Суд правде Европске уније је установио критеријум “директног и појединачног интереса” који мора бити задовољен да би правном или физичком лицу било признато право да учествује у поступку;
- да је наведени критеријум директног и појединачног интереса установљен је у предмету *Plaumann* из 1963. године (тзв. *Plaumann* тест), према коме интерес правног или физичког лица за учешће у поступку постоји уколико нека радња или акт утиче на њега индивидуално на такав начин који то лице одваја од свих других лица;
- да примјена *Plaumann* теста чини неизоставни дио праксе судова Европске уније у свим случајевима у којима се расправља о постојању интереса за вођење поступка. Тако, у одлуци *Greenpeace International*, Општи суд Европске уније је нашао да Плауманн тест ”остаје примјенљив без обзира на природу интереса подносилаца захтјева, били они економски или другачији ”;
- да у истој одлуци, Општи суд Европске уније је заузео став да подносиоци захтјева, у датом случају, а на основу критеријума установљених *Plaumann* тестом, немају директни и појединачни интерес, те им није признао својство странке у поступку: “Околности на које се подносиоци захтјева позивају нису довољне да их диференцирају од свих осталих лица нити да их разликују индивидуално на исти начин као што је то случај са оним на које се одлука односи”
” Подносиоци захтјева стога не могу да буду погођени оспореном одлуком на другачији начин од било ког другог ко је или ко би могао у будућности да буде у истој **ситуацији**;
- да уколико критеријуме садржане у *Plaumann* тесту примијенимо на Подносиоца захтјева, јасно слиједи да одлука Савјета у предметном поступку није од директног утицаја на *Telemach*, а све и уколико би била, иста не би утицала на пословање и положај *Telemach*-а на тржишту на другачији начин него што би то био случај са осталим правним субјектима;
- да правни интерес као процесна претпоставка за покретање поступка постоји у случају да од одлуке у поступку зависи заштита неког угроженог субјективног права те да сходно наведеном, *Telemach* би био легитимисан да поднесе захтјев за покретање поступка у вези са закључењем забрањеног споразума који има негативне ефекте по конкуренцију на релевантном тржишту, само у случају да га се последице тог споразума непосредно тичу;
- да међутим, *Telemach* потпуно супротно терету доказивања из члана 36 став 1. Закона није доказао да је и које је његово право доведено у питање наводним повредама конкуренције истакнутим у Захтјеву;
- да наиме, Захтјевом су обухваћене наводне повреде конкуренције на тржишту телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Међутим, *Telemah* није емитер већ дистрибутер аудиовизуелних садржаја. Другим ријечима, Подносилац захтјева уопште није учесник на тржишту које је у Захтјеву сам предложио као релевантно. По сопственим наводима, *Telemach*-у “као дистрибутеру, права емитовања нису релевантна”;
- да овом констатацијом, *Telemach* је практично признао да нема никакав интерес за покретање предметног поступка, а непостојање овог интереса даље је детаљно објаснио у допуни свог Захтјева, наводећи да: се уопште не бави емитовањем аудиовизуелног садржаја, те није ни могао бити уговорна страна у предметном споразуму, да за њега није могуће емитовање предметног садржаја (бар не без значајних трошкова, које нема намјеру

да учини), да у својим пословним плановима није имао нити има намјеру да се бави емитовањем аудио-визуелних садржаја;

- да Савјет је уочио чињеницу да *Telemach* уопште није учесник на тржишту које сам у Захтјеву предлаже и с тим у вези затражио од Подносиоца захтјева да појасни да ли Захтјев подноси самостално или у својству повезаног лица *United Media Sarl* које је учествовало у поступку спроведеном на основу јавног позива;
- да ипак, Подносилац захтјева је у допуни Захтјева истакао да у предметном поступку иступа самостално, а не као повезано друштво *United Media Sarl*, како слиједи: *United Media* није нити на који начин укључена у поступак који се води по овом Захтјеву” Подносилац захтјева није комуницирао са *United Media* о овим темама, о условима Јавног позива нема никаквих сазнања изузев информација које су објављене у медијима, те исте нису предмет овог Захтјева;
- да имајући све наведено у виду, јасно је да *Telemach* нема правни интерес за вођење предметног поступка;
- да правно или физичко лице посједује економски интерес за подношење захтјева пред Савјетом уколико може да докаже да радње наводне повреде конкуренције непосредно утичу на његово пословање, те да услијед истих трпи штету;
- да међутим, Подносилац захтјева није пружио нити један доказ у погледу евентуалне или претрпљене штете. Нејасно је како би *Telemach* уопште могао трпети штету услед закључења споразума чији предмет, како је сам истакао, за њега уопште није релевантан;
- да дакле, Подносилац захтјева уопште није легитимисан за учешће у предметном поступку, имајући у виду да: се ни Подносилац захтјева ни његова повезана лица нису обраћала Подносиоцу одговора у циљу остваривања права било емитовања било дистрибуисања утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ, иако су иста знала (имајући у виду јавно објављена правила јавног позива) да је Мтел стекао право преноса/емитовања и даље експлоатације предметног садржаја, да за Подносиоца захтјева права емитовања која су предмет Захтјева уопште нису релевантна, те одлука Савјета у предметном поступку неће бити од значаја за њега, да Подносилац захтјева није пружио нити један доказ о претрпљеној штети услед наводних повреда конкуренције истакнутих у Захтјеву;
- да из свега наведеног јасно слиједи да *Telemach* није доказао постојање свог економског ни правног интереса за вођење поступка, те да не може бити подносилац захтјева у складу са чланом 27 став 2. Закона;
- да Подносилац одговора се не може изјаснити о меритуму предметног Захтјева будући да није уговорна страна спорног споразума нити се на њега односе радње наводне злоупотребе доминантног положаја. Међутим, Подносилац одговора ће ипак изнијети своја запажања у вези са појединим наводима из Захтјева;
- да Подносилац захтјева није сигуран у своје аргументе у погледу постојања некаквог „зобрањеног и тајног ексклузивног споразума” између Телекома Србија, АСГ, БХ Телекома и Мтел-а указује и чињеница да се истовремено са захтјевом Савјету да утврди да је предметни споразум забрањен у смислу члана 4. став 1. тачке (б) и (ц) Закона о конкуренцији (тачка 6.2.1.), Подносилац захтјева обратио Савјету са захтјевом да утврди и да је АСГ злоупотребио свој доминантни положај у смислу члана 10. став 2. тачке (б) и (ц) Закона о конкуренцији (тачка 631.), при чему у Захтјеву објашњава да је „[...] АСГ закључивањем тајног и ексклузивног споразума, злоупотребио свој доминантни положај, јер другим привредним субјектима који се баве емитирањем није транспарентно и

дискриминаторно нити понудио закључење уговорне сарадње“, односно да је на тај начин „ограничио тржиште и технички развој на штету потрошача“;

- да овако постављени захтјеви указују на потпуно неразумијевање материје заштите конкуренције од стране Подносиоца захтјева, јер уколико Савјет утврди да у конкретном случају није закључен некакав забрањени споразум у смислу Закона, јасно је да нема ни радње злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ. Прво искључује друго. Са друге стране, уколико би Савјет утврдио да је у конкретном случају закључен забрањени споразум (а није), једно те исто лице, у конкретном случају АСГ, не може да буде одговорно два пута за исту радњу, и за закључење забрањеног споразума и за злоупотребу доминантног положаја због закључења таквог споразума, а што је приједлог Подносиоца захтјева (тачка 6.4.3.);
- да у том смислу, захтјеви *Telemach*-а су контрадикторни и неразумљиви јер није јасно шта се и од кога тражи, односно ко би требало да испуни „мјеру у циљу омогућавања и другим заинтересираним субјектима стицање права телевизијског емитовања под једнаким условима који имају Противне стране“ (6.4.1.) и налог Савјета да у року од 30 дана од пријема рјешења Савјета којим се установљава да је АСГ злоупотребио свој доминантан положај понуди свим заинтересираним субјектима стицање права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ под једнаким и транспарентним условима” (6.42.);
- да наиме, нејасно је да ли ове обавезе треба да испуне заједно Телеком Србије, Мтел и АСГ, можда свако од њих односно самостално? (тачка 6.4.1.), или је по Подносиоцу захтјева обавеза искључиво на АСГ (како је наведено у тачки 6.42);
- да додатно из свега овога је очигледно да ни у ком случају Мтел никако не може да испуни овако предложене мјере јер је исти своја права на емитовање из закљученог Уговора о спонзорству раније уступио АСГ-у, те их не може ни нудити „другим заинтересираним лицима“, а из чега неспорно произилази да Мтел није пасивно легитимисан у овом поступку;
- да такође Подносилац захтјева, чини се, не зна шта хоће, што се и види у његовом одговору на Захтјев за допуну захтјева, гдје на питање Вијећа да ли се обраћао АСГ/Телеком Српске да тражи да дистрибуира предметне садржаје, *Telemach* наводи да се он не бави емитовањем, али даље ипак „објашњава” да таквој ситуацији не би имало смисла објашњење било којег пословног субјекта према АСГ и/или Телеком Српске, обзиром да су права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ већ тада ексклузивно пренесена на БХ Телеком, те их нико други није ни могао стећи. У коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских садржаја. Дакле *Telemach* у свом одговору Савјету указује да је „ексклузивно уступање права пракса када је у питању емитовање спортских садржаја а са друге стране ономогућавање такве праксе, тако што ће се омогућити другим субјектима у тендерском поступку да им се дјелимично пренесу права емитовања Мтел Премијер лиге БиХ а што тврдње Подносиоца захтјева чини апсолутно контрадикторним и логички неодрживим;
- да надаље, у погледу навода Подносиоца захтјева да је *United Media Sarl* доставила најповољнију понуду за права на емитовање, но да је извршни одбор Н/ФС БИХ повезао више услуга и изабрао понуду Мтел-а, Подносилац одговора истиче да је поменута процедура по јавном позиву спроведена у потпуности законито и транспарентно, те да (колико је Подносиоцу одговора познато) остали учесници укључујући и *United Media Sarl* нису истицали приговоре. Додатно, није јасно како је *United Media Sarl*, уопште могла бити учесник у поступку по јавном позиву имајући у виду да је регистрована у Луксембургу, а правила јавног позива јасно прописују да је позив отворен за све заинтересоване правне субјекте са сједиштем на територији Босне и Херцеговине;

- да такође, Подносилац захтјева је неконзистентан у својим наводима о одређењу релевантног тржишта. Наиме, Подносилац захтјева релевантно тржиште у различитим дијеловима Захтјева одређује на различит начин. Тако, најприје предлаже Савјету да релевантно тржиште одреди као ”тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ“, да би затим на појединим мјестима у Захтјеву тржиште одредио као ”тржиште емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ“, те да би приликом образлагања навода о забрањеном споразуму навео да је предметни споразум закључен између директних конкурената ”на тржишту емитовања и дистрибуције медијских садржаја”
- да образлажући свој приједлог релевантног тржишта производа, *Telemach* се позива на праксу Савјета у којој је тржиште одређено као тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пријенос Ливе пакета енглеске Премијер лиге. Међутим, све и уколико бисмо узели у обзир цитирану одлуку Савјета на коју се позива противна страна, а којом је управо *Telemach*-овом повезаном лицу, Спорт Клуб-у, утврђена злоупотреба доминантног положаја, јасно је да *Telemach* није слиједио модел из цитиране одлуке приликом предлагања дефиниције релевантног тржишта производа, Наиме, према цитираној одлуци, релевантно тржиште се не односи на емитовање, већ на дистрибуцију програмског садржаја. Исто тако, према цитираној одлуци, не прави се разлика између ”телевизијског” и ”нетелевизијског” емитовања, нити се истом тржиште оганичава искључиво и само на једно посебно спортско такмичење већ обухвата дистрибуцију спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују пренос утакмица одређеног спортског такмичења;
- да надаље, нису тачни наводи Подносиоца захтјева према којима је одређење релевантног тржишта производа на нивоу националних фудбалских такмичења у складу са праксом Европске комисије, Наиме, Подносилац захтјева се не позива ни на једну одлуку Европске комисије у овом погледу. Разлог томе лежи у чињеници да такво одређење релевантног тржишта у пракси Европске комисије не постоји. Штавише, одлучујући у поступцима испитивања повреда конкуренције поводом продаје права за емитовање спортског (фудбалског) садржаја (одлуке *UEFA Champion league*; *Premier league* и Бундеслига), ни у једном случају није сузила релевантно тржиште на једну националну лигу;
- да Мтел није потписник нити је у посједу предметног споразума о дјелимичном уступању права на емитовање утакмица Премијер лиге БиХ, те се о правној природи и садржини истог не може изјашњавати. Међутим, Подносилац захтјева може изнијети своја запажања о наводима противне стране о предметном споразуму. Наиме, наводи *Telemach*-а о предметном споразуму су контрадикторни будући да *Telemach* најприје наводи да је ријеч о хоризонталном споразуму, и то споразуму о заједничкој производњи, да би затим навео да је ријеч о споразуму којим се једна уговорна страна слаже да престане са производњом одређених производа и то повјерава другој уговорној страни;
- да Подносилац захтјева се даље погрешно позива на параграф 152 Смјерница Европске уније о хоризонталној сарадњи („Смјернице“) тако што исти не парафразира у цјелости, односно изоставља његов битан дио. Наиме, у параграфу 152 Смјерница је, између осталог, наведено: ”Уговори о специјализацији су споразуми између двије стране које су активне на истом тржишту или тржиштима производа, на основу којих се једна страна обавезује да у потпуности или дјелимично обустави производњу одређених производа и да такве производе купује од друге стране, која прихвата да производи и испоручује наведене производе”;
- да дакле, два су услова потребна да би се споразум могао дефинисати у складу са параграфом 152 Смјерница и то (i) да једна страна у цјелости или у дјелимично одустане

од производње коју повјерава другој страни, и (ii) да те производе купује од друге стране. У конкретном случају, потребно је да буде испуњен услов да АСГ у цјелости или дјелимично престане са емитовањем лиценцираног садржаја и да исти купује од БХ Телеком-а. Подносилац захтјева је пропустио да цитира други услов, односно обавезу АСГ да купује производе од БХ Телеком-а. Имајући у виду да је очигледно да АСГ не купује лиценцирани садржај од БХ Телеком-а, Уговор не испуњава услове да се дефинише као споразум о хоризонталном подуговавању у складу са параграфом 152 Смјерница како је Подносилац захтјева предложио;

- да из наведеног јасно слиједи да су наводи Подносиоца захтјева у погледу предметног споразума и дефиниције релевантног тржишта контрадикторни и потпуно неосновани, те предлажу Савјету да се донесе Закључак којим се одбацује предметни захтјев или Рјешење којим се исти одбија као неоснован.

Привредни субјекат АСГ је актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-17/21 дана 03.06.2021. године затражио додатни рок за достављање очитовања, који му је и одобрен актом број: УП-06-26-3-011-19/21 од 03.06.2021. године, те на основу захтјева запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-21/21 од 21.06.2021. године, одобрен је додатни рок актом број: УП-06-26-3-011-22/21 од 22.06.2021. године. У остављеном року, привредни субјекат АСГ је доставио своје очитовање актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-25/21 од 09.07.2021. године у којем наводи сљедеће:

- да Подносилац захтјева злоупотребљава своја процесна овлашћења, имајући у виду да закључење Споразума користи као повод за покретање предметног поступка, а заправо настоји да онемогући спровођење резултата јавног тендера на коме је Мтел стекао права на пренос и експлоатацију садржаја Премијер лиге БиХ;
- да је Подносилац захтјева обмануо Савјет у погледу свог независног поступања у поступку. Наиме, покретање предметног поступка резултат је координације са *United Media Sarl*, повезаним лицем *Telemach*-а, које је учествовало у поступку спроведеном по јавном позиву;
- да Захтјев *Telemach*-а се показује као потпуно неоснован, ако се има у виду да: (i) се ни *Telemach* а ни његова повезана лица нису обратила Подносиоцу одговора у циљу откупа права на емитовање, (ii) *Telemach* сам наводи да му, као дистрибутеру, права која су предмет Споразума уопште нису релевантна и (iii) да је *Telemach* одбио закључење уговора о дистрибуцији Арена Спорт канала путем кога би својим корисницима могао да омогући приступ утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ;
- да *Telemach*, у конкретном случају, није правилно одредио релевантно тржиште производа. Предложена дефиниција релевантног тржишта резултат је *Telemach*-овог неразумјевања разлике између емитовања спортских такмичења, с једне стране и дистрибуције ТВ канала који укључују емитовање спортских такмичења, с друге стране;
- да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. Закона. Наиме, Споразум нема за циљ нити последицу подјелу тржишта, нити се истим било који привредни субјекат ставља у неповољан конкурентски положај, те није ни морао бити поднијет Савјету на појединачно изузеће. Напротив, Споразум је прокомпаративног карактера, будући да се њиме омогућава да права на емитовање једног спортског такмичења реализује више емитера. При томе, ниједном емитеру није била ускраћена могућност, да на исти начин као и БХ Телеком, откупи дјелимично уступање права на емитовање лиценцираног садржаја;
- да Подносилац одговора не ужива доминантан положај на релевантном тржишту, те исти није ни могао злоупотребити. Подносилац захтјева је приликом процјене доминантног положаја потпуно занемарио чињеницу да је у конкретном случају ријеч о специфичном режиму стицања права, у коме се доминантан положај не може цијенити само на основу тржишног учешћа, већ је потребно у обзир узети и (i) специфичан начин функционисања тржишта, односно чињеницу да је ријеч о правима која су прибављена у поступку јавног

тендера, као и (ii) правне баријере на које учесници на тржишту не могу утицати - само један понуђач може стећи ексклузивну лиценцу;

- да лиценцирани садржај је био предмет јавног тендера на коме је могао учествовати сваки привредни субјекат, а након спроведеног јавног тендера информација о имаоцу ексклузивне лиценце била је јавно доступна, те се сваки заинтересовани привредни субјекат могао обратити АСГ-у у циљу откупа лиценцираног садржаја. У случају да *Telemach* или његово повезано лице које се бави емитовањем имају стварну намјеру да стекну права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, АСГ истиче да је вољан да им одмах, под истим условима какви су уговорени са БХ Телеком-ом, уступи расположива права на емитовање Мтел Премијер лиге;
- да АСГ није имао обавезу објављивања јавног позива за закључење Споразума, нити је био у обавези објављивања информације о могућностима закључења оваквог уговора. *Telemach*, али и његова повезана лица која имају дозволу за емитовање, могла су и морала знати да постоји могућност откупа права на емитовање лиценцираног садржаја. Прецизније, сваки савјесни учесник на тржишту разумно је могао претпоставити да може тражити откуп права на емитовање лиценцираног садржаја;
- да на крају, Подносилац одговора истиче да су захтјеви *Telemach*-а контрадикторни и неразумљиви. Мјере чије је изрицање предложио, говоре у прилог аргументу да *Telemach* не разумије најбоље за шта терети Подносиоца одговора и остале привредне субјекте против којих је покренуо поступак, нити поставља јасне захтјеве по којима би било могуће поступити;
- да усвајањем *Telemach*-овог Захтјева да обавеже АСГ да уговор о преносу права емитовања закључи са свим заинтересованим привредним субјектима, Савјет би, не само поништио већ и обесмислио резултат тендерског поступка, у коме је на законит и транспарентан начин, Мтел стекао ексклузивна права на пренос/емитовање и експлоатацију садржаја Премијер лиге БиХ. С друге стране, уколико би Савјет у складу са захтјевом *Telemach*-а наложило раскид Споразума, исто би за посљедицу имао искључење учесника са конкретног релевантног тржишта и проузроковало штету за крајње кориснике;
- да наиме, *Telemach* је искористио закључење споразума о набавци ексклузивних права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ између АСГ-а и БХ Телеком-а, као повод за покретање предметног поступка пред Савјетом, док је стварни циљ *Telemach*-а да онемогући спровођење резултата тендерског поступка у коме је Мтел стекао ексклузивна права на пренос/емитовање и експлоатацију Премијер лиге БиХ;
- да је закључењу Споразума претходила јавна тендерска процедура у којој је Ногометни/Фудбалски Савез Босне и Херцеговине („НС/ФС БиХ“) позвао све заинтересоване субјекте да доставе понуде. Један од понуђача у поступку по јавном позиву био је и привредни субјекат *United Media Sarl* (Луксембург), повезано лице Подносиоца захтјева. Да је *United Media Sarl* успјела да откупи права на утакмице Премијер лиге БиХ на поменутом јавном тендеру, предметни садржај би се емитовао преко канала Спорт Клуб, док би дистрибуцију вршио *Telemach*. Међутим, како је тендерска процедура завршена избором Мтел-а као најбољег понуђача, *Telemach* подношењем Захтјева у коме тражи од Савјета да АСГ-у наложи закључење уговора о уступању права на емитовање са свим заинтересованим субјектима, заправо обесмишљава резултат поступка спроведеног по јавном позиву;
- да имајући у виду да Закон о јавним набавкама БиХ налаже да се поступак по јавном позиву спроводи уз поштовање принципа праведне и активне конкуренције, сматрају да су сва права понуђача укључујући *United Media Sarl* била заштићена, те да нема мјеста наводима Подносиоца захтјева у којима износи примједбе на исход тендерске процедуре;
- да Савјет је такође уочио чињеницу да, у конкретном случају, нема основа за покретање поступка од стране *Telemach*-а као самосталног субјекта, па је од истог затражио да појасни да ли Захтјев подноси самостално или у својству повезаног лица *United Media Sarl*, привредни субјекат који је учествовао у поступку спроведеном на основу јавног позива;
- да с тим у вези, *Telemach* је истакао да у предметном поступку иступа самостално, а не као повезано лице *United Media Sarl*, те да „Униред Медиа није нити на који начин укључена у

поступак који се води по овом Захтјеву" нити је Telemach „комуницирао са Унитед Медиа о овим темама, о условима Јавног позива нема никаквих сазнања изузев информација које су објављене у медијима, те исте нису предмет овог Захтјева ";

- да међутим, нису истинити наводи Подносиоца захтјева да о поступку спроведеном на основу јавног позива нема никаквих других сазнања осим оних објављених у медијима. Из Захтјева произилази да Telemach располаже и информацијама о поступку по јавном позиву које нису јавно доступне. Наиме, на интернет страници НС/ФС БиХ објављено је да су разматране достављене понуде, али не и који понудачи су упутили понуде (доказ: Објава са интернет странице НС/ФС БиХ о одржаној 53. седници извршног одбора НС/ФС БиХ, од 18. јула 2020. године);
- да према томе, да се информисао само из јавно доступних извора, *Telemach* не би могао знати појединости о поступку по јавном позиву које је изнео у Захтјеву, укључујући и информацију о привредним субјектима који су упутили понуде;
- да из горе наведеног слиједи да нису истинити наводи Подносиоца захтјева према којима *United Media Sarl* није ни на који начин укључена у предметни поступак, те да *Telemach* нема никаквих сазнања о поступку спроведеном по јавном позиву нити је о томе комуницирао са *United Media Sarl*. Јасно је да у координацији са *United Media Sarl*, *Telemach* овим поступком заправо настоји да спречи АСГ и Мтел да реализују права на емитовање и експлоатацију садржаја Премијер лиге БиХ;
- да још једна потврда да стварни мотив за покретање поступка није заштита легитимних интереса учесника на тржишту јесу и наводи самог *Telemach*-а према којима сам наводи да је ексклузивно уступање права само једном емитеру у области спортских садржаја уобичајена пракса и да „није уобичајено ни познато да се исти емитеру путем више емитера”, али Захтјевом ипак од Савјета тражи да обавезе АСГ да уговор о преносу права на емитовање закључи са свим заинтересованим привредним субјектима;
- да предметним Захтјевом, *Telemach* је покренуо још један у низу поступака који не представљају ништа друго до злоупотребу процесних овлаштења. Наиме, *Telemach* у конкретном случају, не може имати никаквих других интереса за вођење поступка осим саботирања АСГ-а и Мтел-а у реализацији права стечених на јавном тендеру. Да *Telemach* предметним поступком заправо жели да поништи иначе легалне и легитимне резултате поступка спроведеног по јавном позиву јасно произилази и из чињенице (i) да се ни *Telemach* а ни његова повезана лица нису обратила Подносиоцу одговора у циљу откупа права на емитовање, да (ii) *Telemach* сам наводи да му, као дистрибутеру, права која су предмет Споразума уопште нису релевантна, и да је (iii) *Telemach* одбио закључење уговора о дистрибуцији Арена Спорт канала путем кога би својим корисницима могао да омогући приступ утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ,
- да на крају, потврду да нема легитимне интересе за подношење Захтјева дао је и сам *Telemach*, у допуни Захтјева, у којој је детаљно објаснио да нема никаквих интереса у вези са Споразумом, наводећи да: се уопште не бави емитовањем аудиовизуелног садржаја, те није ни могао бити уговорна страна у Споразуму, да за њега није могуће емитовање предметног садржаја (бар не без значајних трошкова, које нема намјеру да учини) и у својим пословним плановима није имао нити има намјеру да се бави емитовањем аудио-визуелног садржаја.
- да дакле, у конкретном случају *Telemach* је: искористио Споразум као повод да покрене поступак којим ће практично поништити резултате поступка спроведеног по јавном позиву; обмануо Савјет у погледу свог независног поступања у поступку и нанео штету не само актерима тендерског поступка, НС/ФС БиХ, АСГ-у, Мтел-у и БХ Телеком-у већ и крајњим корисницима;
- да из свега наведеног јасно слиједи да *Telemach* не само да није успио да докаже да је легитимисан за подношење Захтјева у складу са чланом 27 став 3. Закона, већ је, напротив, учинио очигледним да његов мотив за подношење Захтјева може бити само остварење нелегитимних циљева који су у супротности са принципима фер конкуренције и добробити крајњих корисника;

- да Подносилац захтјева је предложио Савјету да релевантно тржиште производа одреди као тржиште телевизијског емитовања Мтел Премијер лиге БиХ. Иако сам наводи да је за одређење релевантног тржишта битно "разумјевање области емитовања спортских телевизијских канала", из образложења предложене дефиниције произилази да Подносилац захтјева ни сам не разумије разлику између емитовања спортских такмичења, с једне стране и дистрибуције ТВ канала који укључују емитовање спортских такмичења, с друге стране;
- да прво, Подносилац захтјева се позива на ранију праксу Савјета и наводи да је у "упоредивим околностима" тржиште било одређено на нивоу националног фудбалског такмичења. Једина сличност између цитиране одлуке и предмета овог поступка јесте чињеница да се у оба случаја радило о спортским садржајима високог квалитета. Међутим, околности из предмета у коме је донијета цитирана одлука и околности овог конкретног случаја нису сличне нити упоредиве. Наиме, у цитираној одлуци је предмет разматрања Вијећа била дистрибуција ТВ канала Спорт клуб, а повреда се састојала у наметању посебних услова о минималном броју корисника и примјени различитих услова у уговорима о дистрибуцији према ЦАТВ/ИПТВ и ДТХ оператерима. Дакле, није било ријечи о емитовању спортског садржаја, нити о уступању права на емитовање појединих утакмица;
- да у цитираној одлуци је тржиште одређено као "тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге". Наведена дефиниција не оправдава став Подносиоца захтјева да свако од "ексклузивних фудбалских такмичења представља засебно релевантно тржиште производа". Наиме, у цитираној одлуци се тржиште не ограничава на једно спортско такмичење, јер се спортско такмичење као такво ни не може дистрибуисати, већ је Савјет дефинисао тржиште као дистрибуцију спортских канала, и то канала који преносе одређену врсту садржаја (фудбалски садржај високог квалитета), укључујући али не ограничавајући се на пренос конкретног спортског такмичења (у цитираном случају, енглеске Премијер лиге);
- да друго, Подносилац захтјева истиче да је одређење "релевантног производног тржишта као националних фудбалских такмичења у складу са праксом Европске комисије", при чему се не позива ни на једну одлуку нити на један примјер из ЕУ праксе. Разлог томе лежи у чињеници што такво одређење релевантног тржишта у пракси Европске комисије не постоји. Штавише, Европска комисија одлучујући у поступцима испитивања повреда конкуренције поводом продаје права за емитовање спортског (фудбалског) садржаја ни у једном случају није сузила релевантно тржиште на једну националну лигу (одлуке (i) *UEFA Champion league*, (ii) Премиер леагуе и (iii) Бундеслига). Тако, у одлуци *UEFA Champions League*, Европска комисија одређује релевантно тржиште на сљедећи начин:"У овом случају, Комисија је такође става да се релевантно тржиште производа може на одговарајући начин дефинисати као тржиште за стицање права емитовања фудбалских манифестација који се редовно играју сваке године. Ова дефиниција би у пракси углавном обухватала националне спортске манифестације прве и друге лиге и купа као и УЕФА Лигу шампиона и УЕФА куп";
- да даље, Европска комисија у Премиер лиги - одлуци у параграфу 20. дефинише релевантно тржиште као тржиште стицања права на пренос фудбалских утакмица врхунског квалитета, обухватајући и утакмице фудбалских клубова који играју у Премијер лиги, без обзира на то да ли се утакмице тих клубова одигравају под окриљем Премијер лиге или не. Другим речима, релевантно тржиште обухвата пренос свих утакмица које играју фудбалски клубови из Премијер лиге, што може да обухвати (и) Премијер лигу, али и (ии) сва остала такмичења у којима ти клубови учествују, као што су национални купови, европски купови и пријатељске утакмице. Дакле, ни у овом случају релевантно тржиште није ограничено на пренос утакмица једног националног првенства;
- да треће, Подносилац захтјева наводи да су навијачи који прате одређено национално фудбалско такмичење углавном концентрисани у земљи у којој се такмичење одиграва. Наведени аргумент, сам по себи, може бити тачан, међутим не може послужити као доказ

да су (национална) фудбалска такмичења међусобно незаменљива, без обзира на то где су концентрисани навијачи који прате одређено спортско такмичење и какав значај оно за њих има, незамјенљивост се у конкретном случају не може посматрати из перспективе "навијача" односно крајњих корисника. Како је у конкретном случају ријеч о стицању права на емитовање одређеног броја утакмица Мтел Премијер лиге, (не)замјенљивост је једино исправно процењивати из перспективе емитера који прибављају права на емитовање спортског садржаја. У том смислу, требало је да Telemach понуди доказе да потенцијални емитери не сматрају предметно спортско такмичење замјенљивим са другим спортским такмичењима, односно националним лигама;

- да осим што у образложењу сопственог приједлога за одређење релевантног тржишта производа Telemach или уопште не даје аргументе или се позива на аргументе и праксу који не могу бити релевантни у конкретном случају, Telemach показује неразумјевање предметне материје и на тај начин што, након давања приједлога за одређење релевантног тржишта као телевизијског емитовања Мтел Премијер лиге БиХ, надаље у Захтјева уводи нове дефиниције релевантног тржишта производа онако како му у датим околностима одговара, и то: „У тачки 1.3.1. Захтјева, за потребе дефинисања предметног споразума као хоризонталног споразума закљученог између директних конкурената, дефинише тржиште као тржиште "дистрибуције аудиовизуелних медијских услуга у БиХ" Затим, у тачки 3.1. Захтјева, поново образлажући правну квалификацију предметног споразума, наводи нову дефиницију тржишта, и то тржиште емитовања и дистрибуције медијских садржаја“;
- да одређење релевантног тржишта на начин како је Telemach предложио у случајевима попут овог - када су права на емитовање стечена путем јавних позива, при чему учесници у поступку по јавном позиву не могу утицати на обим права емитовања која ће стећи - воде у правни нонсенс. Наиме, бесмислено је да: 1) Најприје као понуђач на јавном тендеру морате да испуните услове за учешће на истом, 2) А затим бивате санкционисани управо због тога што сте испунили услове тендерске процедуре и на законит начин стекли права емитовања (која иначе и нисте могли стећи никако другачије него, као ексклузивна, за све утакмице у оквиру једног спортског такмичења);
- да неуспјела манипулација дефиницијом релевантног тржишта показује се још бесмисленијом ако се има у виду да сâм Telemach уопште није учесник на тржишту чију дефиницију је сам предложио. Тако, Telemach у допуни свог Захтјева од 6. априла 2021. године, објашњава како он није емитер, већ дистрибутер медијског садржаја. Како је детаљније образложено у одјељку 1, није оправдано ни смислено покретање поступка због наводне повреде конкуренције на тржишту емитовања спортских садржаја од стране дистрибутера медијског садржаја који сâм признаје да му "права емитовања нису релевантна“;
- да своје наводе о доминантном положају АСГ-а, Telemach заснива на аргументу да АСГ као ималац ексклузивне лиценце одлучује о начину емитовања 100% утакмица Мтел Премијер лиге. Међутим, Telemach овде пропушта да наведе да АСГ није могао утицати на сопствено тржишно учешће, односно на проценат права који ће стећи;
- да обим у коме се уступа ексклузивна лиценца, па самим тим и проценат права на емитовање, зависи од изворног имаоца лиценце (у овом случају НС/ФС БиХ). Управо због оваквих околности, у којима удио учесника на тржишту заправо не може послужити као основ за закључак да предметни учесник ужива доминантан положај, у пракси тијела за заштиту конкуренције анализирају се и други фактори који могу послужити као индикатор тржишне снаге, а затим и доминантног положаја;
- да у том смислу приликом процјене евентуалног доминантног положаја АСГ-а, неопходно је узети у обзир и факторе попут начина функционисања релевантног тржишта и (не)постојање правних и стварних тржишних баријера. У конкретном случају, откуп права на емитовање предметног садржаја не функционише на исти начин као што је то случај са медијским правима чији откуп није условљен правилима тендера. Такође, чињеница да, према правилима процедуре, само један понуђач може стећи ексклузивну лиценцу за све утакмице Мтел Премијер лиге, указује на постојање правне баријере за све остале учеснике у поступку спроведеном по јавном позиву. Подносилац захтјева је и сам свјестан

специфичности откупа права на емитовање спортских такмичења и правних баријера које у том погледу постоје, те тако признаје: „У коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитују путем више емитера;

- да начин функционисања тржишта која укључују откуп права на емитовање спортских такмичења, као и постојање правних баријера које настају као резултат чињенице да се бира само један понуђач, указују на то да се у случајевима као што је овај постојање доминантног положаја не може оцјењивати на основу процента у коме су остварена права на емитовање. Дакле, све и уколико би прихватили дефиницију релевантног тржишта коју је предложио *Telemach*, *ACG* се ипак не би могао сматрати доминантним;
- да напротив, доминантан положај и акти његове злоупотребе би се прије могли приписати Подносиоцу захтјева, имајући у виду да исти користи своју тржишну снагу противно интересима крајњих корисника, и то тако што избјегава закључење уговора са оператерима ван сопствене групације и упркос паду квалитета своје услуге задржава убједљиво највише цијене дистрибуције на тржишту у БиХ;
- да како је напријед наведено, *ACG* не ужива доминантан положај на релевантном тржишту, те није ни могао вршити злоупотребу истог, Међутим, без обзира на то што није могао злоупотребити положај који суштински нема, Подносилац одговора ће се, опреза ради, изјаснити и на наводе Подносиоца захтјева о злоупотреби доминантног положаја;
- да према наводима Подносиоца захтјева, *ACG* је злоупотребио доминантни положај тиме што није, у складу са посебним одговорностима које наводно има, другим привредним субјектима понудио закључење уговора о дјелимичном уступању права на емитовање Мтел Премијер лиге БиХ. Најприје, Подносилац одговора истиче да се посебне одговорности на које се позива *Telemach* не могу тумачити произвољно и тако да се под њих подведе оно што *Telemach*-у у датим околностима одговара. Напротив „посебним одговорностима” се наглашава обавеза доминантног субјекта да не нарушава прописана правила конкуренције;
- да у том смислу, чак и да ужива доминантан положај на релевантном тржишту (што није случај), *ACG* не би био дужан да обавјештава сваког емитера понаособ нити све емитере заједно, путем јавног позива, о могућностима откупа права на емитовање појединих утакмица Мтел Премијер лиге, већ би био у обавези да све заинтересоване емитере који му се обрате третира равноправно, да се уздржи од наметања нелојалне куповне и продајне цијене, и да не условљава закључење уговора додатним обавезама које по својој природи или трговинским обичајима немају везе с предметом уговора;
- да другим ријечима, *ACG* није имао обавезу објављивања јавног позива за закључење Споразума нити је био у обавези објављивања информације о могућностима закључења оваквог уговора. С друге стране *Telemach*, али и његова повезана лица која имају дозволу за емитовање, могла су и морала знати да од *ACG*-а могу затражити откуп права на емитовање појединих утакмица Мтел Премијер лиге;
- да годинама уназад, *Telemach* и његова повезана лица која имају дозволу за емитовање послују на тржишту у БиХ и упознати су са чињеницом да ималац ексклузивне лиценце за емитовање, по правилу, има право даљег уступања подлиценце уколико исто није изричито искључено. Дакле, ималац лиценце неће моћи даље да уступа лиценцирани садржај само у случајевима у којима му је то уговором изричито забрањено или је изворни ималац права ексклузивно задржао право да даље уступа лиценцу, што овдје није био случај;
- да како у конкретном случају правилима јавног позива није била изричито искључена могућност подлиценцирања предметног садржаја, већ је напротив, јавни позив прописао да ће бити регулисана права преноса/емитовања као и начин експлоатације садржаја утакмица Премијер лиге БиХ, те како је информација о емитеру који је преноси Премијер лигу БиХ била јавно доступна, сваки заинтересовани учесник на тржишту је разумно могао претпоставити да постоји могућност откупа права на емитовање лиценцираног садржаја;

- да *Telemach* и његова повезана лица би морала, на основу вишегодишњег пословања у БиХ у области емитовања и дистрибуције спортских садржаја, бити упозната са устаљеном праксом у овој области. Тако, опште је познато да поједини изворни имаоци лиценци, попут УЕФА, по правилу задржавају ексклузивно право на уступање права на емитовање, док то није случај са неким другим имаоцима лиценци, као што је то на пример НС/ФС БиХ;
- да дакле, сваки савјесни учесник на тржишту је на основу јавно доступног текста јавног позива НС/ФС БиХ и пословне праксе у предметној области разумно могао закључити да постоји или бар може постојати могућност за откуп права емитовања лиценцираног садржаја;
- да потпуно су неосновани наводи Подносиоца захтјева према којима је поступање АСГ-а резултирало затвореним телевизијским емитовањем битних утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт;
- да имајући у виду да поседује ексклузивну лиценцу за емитовање и уступање права на емитовање лиценцираног садржаја, АСГ може ексклузивна права на емитовање лиценцираног садржаја уступити делимично БХ Телеком-у, а делимично другом или другим учесницима на тржишту;
- да у том смислу, у случају да *Telemach* или његово повезано лице које се бави емитовањем имају стварну намеру да стекну права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, АСГ истиче да је вољан да им одмах, под истим условима какви су уговорени са БХ Телеком-ом, уступи расположива права на емитовање Мтел Премијер лиге;
- да на крају, Подносилац захтјева је у допуни Захтјева од 6. априла 2021. године, АСГ-у ставио на терет још један вид злоупотребе доминантног положаја, и то злоупотребу из члана 10. став 2. тачка д) Закона, наводећи да би постојала одвојена повреда конкуренције уколико би Савјет утврдио да је АСГ постављао "услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/истовременог емитирања;
- да потпуно су нетачне тврдње Подносиоца захтјева да је АСГ могао извршити злоупотребу доминантног положаја постављањем услова, током преговора за дистрибуцију, да се претходно или истовремено са дистрибуцијом врши и емитовање, самом Подносиоцу захтјева мора бити познато да је ова тврдња нетачна, будући да су Подносилац захтјева и АСГ водили преговоре о дистрибуцији крајем 2020. године, те да током преговора није било ријечи о било каквом условљавању дистрибуције Арена Спорт канала прихватањем услова да се најприје емитује Мтел Премијер лига, нити је Подносилац захтјева доставио било какве доказе који потврђују ове тврдње;
- да додатно, Подносилац одговора није могао учинити повреду конкуренције из члана 10. став 2. тачка д) Закона закључењем Споразума, будући да предмет истог није дистрибуција спортских садржаја него набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, те Споразум није ни могао садржавати услов истовременог или претходног емитовања и дистрибуцијом ТВ садржаја;
- да наводи Подносиоца захтјева у погледу повреде конкуренције из члана 4. Закона су конфузни и противрјечни. Наиме, Подносилац захтјева најприје наводи да Захтјев подноси на основу члана 4. став 1. тачке б) и ц) Закона, а затим цитира тачке ц) и д) наведеног члана (тачка 1.3.2. Захтјева). Додатно Подносилац захтјева у одјелу насловљеном „Забрањени споразум“ уопште не спомиње повреду конкуренције из члана 4 став 1. тачка ц) Закона због које је наводно поднио Захтјев, већ образлаже само повреду из тачке б) истог члана - ограничавање тржишта;
- да такође, Захтјев је противрјечан у дијелу дефиниције Споразума, наиме, Подносилац захтјева истовремено одређује Споразум и као хоризонтални и као вертикални. Тако, у тачки 3.1. Захтјева наводи да је реч о хоризонталном споразуму о заједничкој производњи, док у тачки 3.3. Захтјева тврди да је реч о ексклузивном (вертикалном) споразуму о дјелимичном преносу права емитовања;
- да без обзира на низ нелогичности садржаних у наводима *Telemach*-а у дијелу о закључењу забрањеног споразума, Подносилац одговора ће се ипак на исте изјаснити;

- да прво предмет Споразума је набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ у фудбалу као и регулисање међусобних права и обавеза у вези са уступањем права на пренос и емитовање одговарајућег броја утакмица Мтел Премијер лиге БиХ за сезоне 2020/21, 2021/22, 2022/23 („лиценцирани садржај“). АСГ је задржао право да на свим каналима и платформама на којима је Арена Спорт доступна емитије утакмице чији жив пренос је уступио БХ Телеком-у, и то 48 сати након живог преноса (члан 2 (3) Споразума);
- да супротно наводима Подносиоца захтјева, Споразум није морао бити поднијет Савјету на појединачно изузеће, будући да није ријеч о забрањеном споразуму из члана 4 став (1) Закона којим се врши подјела или ограничавање тржишта, како ће детаљније бити образложено у наставку;
- да неосновани су наводи Подносиоца захтјева да су уговорне стране Споразумом извршиле подјелу тржишта. Прво, подјела тржишта би значила да АСГ на једном географском подручју, а БХ Телеком на другом врши емитовање Мтел Премијер лиге, што овдје није случај;
- да надаље, није извршена ни подјела „производа“. Другим ријечима, АСГ се није одрекао права на емитовање утакмица које је уступио БХ Телеком-у. Све утакмице Мтел Премијер лиге доступне су у дистрибутивном систему АСГ-а преко његове интернет платформе. Додатно, АСГ је задржао и право емитовања уступљених утакмица у репризном термину, 48 сати након завршетка живог преноса;
- да у прилог чињеници да нема подјеле тржишта говори и то да Споразум не садржи клаузулу забране конкуренције. Дакле, АСГ се није обавезао да ће се уздржати од уступања права емитовања другим емитерима. АСГ може преостала права емитовања уступити неком другом учеснику на тржишту што јасно говори о томе да не постоји договор о подјели тржишта. У том контексту, АСГ је вољан да садржај за који права преноса још увијек нису откупљена прода неком од заинтересованих емитера, укључујући и повезана лица Подносиоца захтјева, под условом да исти испуњавају стандарде у погледу квалитета продукције;
- да обе уговорне стране су након закључења Споразума наставиле да самостално воде своју пословну политику и самостално доносе комерцијалне одлуке, тако да не може бити ријечи о усаглашеном наступу и подјели тржишта;
- да додатно, Подносилац захтјева није образложио на који начин су закључењем Споразума наводно искључена трећа лица са тржишта у одсуству Споразума, сва права би била реализована од стране АСГ-а као имаоца лиценце, аранжмани за подлиценцирање, какав је и Споразум, сматрају се пожељним начином да се избјегну негативне посљедице колективног откупа свих права на емитовање од стране једног емитера. Другим ријечима, Споразумом је спријечено да права на пренос појединих утакмица остану неискоришћена;
- да на крају, а у погледу навода Подносиоца захтјева да је ријеч о споразуму о заједничкој производњи, Подносилац одговора истиче да се *Telemach* погрешно позива на параграф 152 Смјерница о хоризонталној сарадњи Европске комисије тако што исти не парафразира у цијелости, већ намјерно изоставља његов битан дио. Наиме, у параграфу 152 Смјерница је, између осталог, наведено: "Једностранни уговори о специјализацији су споразуми између двије стране које су активне на истом тржишту или тржиштима производа, на основу којих се једна страна обавезује да у потпуности или дјелимично обустави производњу одређених производа и да такве производе купује од друге стране, која прихвата да производи и испоручује наведене производе";
- да дакле два су услова потребна да би се уговор могао подвести под параграф 152 Смјерница, и то (i) да једна страна у цијелости или у дјелимично одустане од производње коју повјерава другој страни, и (ii) да те производе купује од друге стране. У конкретном случају, АСГ би морао да у цијелости или дјелимично престане са емитовањем лиценцираног садржаја и да исти купује од БХ Телеком-а, што није случај. Подносилац захтјева је пропустио да цитира други услов, односно обавезу АСГ-а да купује производе од БХ Телеком-а, имајући у виду да је очигледно да АСГ не купује лиценцирани садржај од БХ Телеком-а, Споразум не може бити дефинисан као споразум о хоризонталном

подуговарању у складу са параграфом 152 Смјерница. како је Подносилац захтјева предложио;

- да су нетачни наводи Подносиоца захтјева да је закључењем Споразума корисницима АСГ-а, али и других учесника на тржишту ускраћен приступ предметним утакмицама. Наиме, како је већ наведено чланом 2 (3) Споразума прописано је да АСГ задржава право емитовања утакмица које у живом преносу емитује БХ Телеком, и то 48 сати након живог преноса. Ово право се односи на све платформе и канале на којима је Арена Спорт доступна. Утакмице Мтел Премијер лиге које су уступљене БХ Телекому доступне су и корисницима осталих оператера преко интернет платформе Моја веб ТВ. Додатно, све утакмице Мтел Премијер лиге БиХ су доступне на интернет платформи АСГ-а;
- да додатно, хипотетички примјер у коме се Подносилац захтјева позива на корисника-пензионера који нема интернет и није корисник БХ Телекома, не може послужити као доказ повреде конкуренције, имајући у виду да управо тај корисник-пензионер може пратити предметне утакмице у репризном термину на каналу Арена Спорт, у року од 48 сати од живог преноса, Додатно, своју бригу за кориснике-пензионере *Telemach* или његова повезана лица која имају дозволу за емитовање су могла исказати и тиме што би се побринули да истима обезбједе предметни спортски садржај закључењем уговора о дистрибуцији Арена Спорт канала са АСГ-ом (што је *Telemach* одбио чак и након добијања уговорних услова какве је сам тражио) или упућивањем упита о могућностима откупа права емитовања;
- да супротно наводима Подносиоца захтјева, преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на канал Моја ТВ Спорт јесте омогућено да се на додатном каналу емитује дио лиценцираног садржаја, имајући у виду да уступљене утакмице могу бити емитоване на оба канала, под условима прописаним чланом 2(3) Споразума;
- да надаље, према наводима Подносиоца захтјева, АСГ и БХ Телеком користе Споразум „само за спречавање корисника Подносиоца захтјева да приступе предметним садржајима”. Ови наводи су потпуно неосновани ако се узме у обзир да је лиценцирани садржај био предмет јавног тендера на коме је могао учествовати сваки привредни субјекат са сједиштем у Босни и Херцеговини, да је након спроведеног јавног тендера информација о имаоцу ексклузивне лиценце била јавно доступна, те да се сваки заинтересовани привредни субјект могао обратити АСГ-у у циљу откупа лиценцираног садржаја;
- да дакле, Подносилац захтјева и његова повезана лица су имала више прилика да обезбједе својим корисницима наведени садржај али то су пропустили да учине, из поступања Подносиоца захтјева јасно слиједи да настоји да посљедице сопствених пословних одлука припише у кривицу АСГ-у. Међутим, АСГ никако не може бити одговоран за пословање било ког учесника на тржишту, па тако ни повезаних лица *Telemach*-а, нити може сносити посљедице због чињенице да: 1) се ни Подносилац захтјева ни његова повезана лица нису обратила АСГ-у захтјевом за упућивање понуде, 2) је Подносилац захтева одбио да закључи уговор о дистрибуцији Арена Спорт канала, и то под условима које је сам захтјевао;
- да имајући у виду наведено, јасно је да су управо Подносилац захтјева и његова повезана лица сопственим начином пословања ускратили појединим својим корисницима садржаје Мтел Премијер лиге БиХ;
- да мјере чије је изрицање предложио Подносилац захтјева говоре у прилог аргументу да Подносилац захтјева не разумије најбоље за шта терети Подносиоца одговора и остале привредне субјекте против којих је покренуо поступак, нити поставља јасне захтјеве по којима би било могуће поступити;
- да најприје *Telemach* Захтјевом тражи од Савјета да изрекне мјере у циљу омогућавања и другим заинтересованим субјектима да стекну права телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (тачка 6.4.1 Захтјева);
- да усвајањем *Telemach*-овог Захтјева да обавезе АСГ да уговор о преносу права емитовања закључи са свим заинтересованим привредним субјектима Савјет би суштински поништио резултат тендерског поступка, у коме је на законит и транспарентан начин, Мтел стекао ексклузивна права на пренос/емитовање и експлоатацију садржаја

Премијер лиге БиХ. Постављени захтјев није у складу са природом права која су предмет уговора, а на коју ни АСГ ни Савјет не могу утицати. Подносилац захтјева би и сам морао бити свјестан немогућности да се уопште поступи по његовом захтјеву, имајући у виду да у допуни Захтева наводи да је „ексклузивно уступање права [је и] пракса када је у питању емитовање спортских садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитију путем више емитера“;

- да уколико би Савјет, у складу са захтјевом *Telemach*-а наложило раскид Споразума, исти би за посљедицу имао искључење учесника и постављање баријера евентуалним будућим учесницима на конкретном релевантном тржишту, а штету би трпели и крајњи корисници;
- да Подносилац захтјева није сигуран у своје аргументе у погледу постојања некаквог „зобрањеног и тајног ексклузивног споразума“ између Телекома Србија, АСГ, БХ Телеком-а и Мтел-а указује и чињеница да се истовремено са захтјевом Савјету да утврди да је Споразум забрањен у смислу члана 4. став 1, тачке (б) и (ц) Закона (тачка 6.2.1. Захтјева), Подносилац захтјева обратио Савјету захтјевајући да утврди и да је АСГ злоупотребио свој доминантни положај у смислу члана 10. став 2. тачке (б) и (ц) Закона (тачка 6.3.1. Захтјева), при чему у Захтјеву објашњава да је „.....АСГ закључивањем тајног и ексклузивног споразума злоупотребио свој доминантни положај“;
- да овако постављени захтјеви указују на потпуно неразумјевање материје заштите конкуренције од стране Подносиоца захтјева, јер уколико Савјет утврди да у конкретном случају није закључен некакав забрањени споразум у смислу Закона, јасно је да нема ни радње злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ, прво искључује друго. Са друге стране, уколико би Савјет утврдио да је у конкретном случају закључен забрањени споразум (што овде није случај), једно те исто лице, у конкретном случају АСГ не може да одговара два пута за исту радњу, и за закључење забрањеног споразума и за злоупотребу доминантног положаја (тачка 6.4.3.)
- да имајући у виду све напред наведено, АСГ предлаже Савјету да донесе Рјешење којим се захтјев привредног субјекта *Telemach* одбија као неоснован.

Привредни субјекат БХ Телеком је актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-16/21 од дана 01.06.2021. године затражио додатни рок за достављање очитовања, који му је и одобрен актом број: УП-06-26-3-011-18/21 од 03.06.2021. године. У остављеном року, привредни субјекат БХ Телеком је доставио своје очитовање актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-16/21 дана 07.07.2021. године у којем наводи слjedeће:

- да Подносилац захтјева у предметном поступку одређује релевантно тржиште као „тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге“;
- да како је за одређивање релевантног тржишта у производном смислу у овом поступку битно разумјевање области емитовања спортских ТВ канала и њихове међузамјењивости, из навода и аргументације Подносиоца захтјева у погледу приједлога за одређивање граница производног тржишта, произилази покушај свјесног дезавуисања или висок ниво неразумјевања основне разлике између функционисања тржишта на којима се обезбјеђују „сирова права“ на пренос спортских садржаја, у односу на силазно тржиште дистрибуције ТВ канала путем кабловских/ИПТВ оператера из образложења самог Захтјева произилази да Подносилац захтјева свој Захтјев темељи на аргументацији и праксу која се односи на сасвим друго тржиште те два различита тржишта посматра истовјетно, што је довело до бројних контрадикторности између навода у Захтјеву, неконзистентности, те позивања на одлуке Савјета које у конкретном случају нису примјенљиве;
- да наиме у ланцу од обезбјеђења права на пренос спортских садржаја до њихове дистрибуције крајњем кориснику, постоје минимално два релевантна тржишта. Прво од њих је тржиште куповине права на ТВ пренос/емитовање спортског садржаја, у сврху њихове продукције и емитовања на ТВ каналима. На овом тржишту међусобно конкуришу ТВ канали, чији је крајњи циљ обогачивање властитог програма, повећање његове вриједности и позиционирање на тржишту продаје права на дистрибуцију ТВ канала

оператериме/дистрибутерима ТВ садржаја, које је у односу на прво поменуто тржиште, силазног карактера;

- да дакле, овдје се ради о два различита тржишта на којима се замјенивост производа посматра од стране различитих конзумента, због тога се она не могу идентификовати у погледу дефинисања граница у производном смислу, на начин како је то предложио Подносилац захтјева. Наиме према пракси Савјета и Европске комисије тржиште дистрибуције спортских ТВ канала (силазно тржиште) може да се ограничи на ужи начин тј. на конкретно такмичење (премиер лига), док Подносилац захтјева користећи аналогију, такав принцип ограничавања тржишта примјењује и на узлазно тржиште емитовања, што је потпуно погрешно и неутемељено;
- да то потврђује и пракса Европске комисије гдје је у свим случајевима, у предметима који се односе на уступање права на емитовање спортских садржаја, тржиште одређено у много ширим границама, у односу на силазно тржиште дистрибуције, и то као „...тржиште прибављања права на ТВ емитовање фудбалских догађаја који се одигравају редовно сваке године“;
- да тако је у одлуци Европске комисије од 23. јула 2003. године у предмету број: *COMP/C.2-37.398* поводом испитивања усклађености са правом Уније заједничке продаје комерцијалних права УЕФА Лиге шампиона, Европска комисија врло јасно направила дистинкцију између ова два тржишта, те констатовала сљедеће: „У овом случају, Комисија је такође узела у обзир да релевантно тржиште у производном смислу може бити исправно дефинисано као тржиште набавке права на емитовање фудбалских такмичења који се одигравају редовито сваке године. Ова дефиниција би у пракси углавном укључивала националну прву и другу лигу, - куп такмичења, УЕФА Лига првака и УЕФА Европска лига (некадашњи УЕФА куп). Права на емитовање фудбалског садржаја креирају специфичан имиџ за ТВ канал и омогућавају му да досегне специфичну публику на малопродајном нивоу који га диференцирају од осталих канала који то не могу“;
- да тако да на исти начин Комисија је у случају *Newscorp/ Telepiù*, релевантно тржиште у производном смислу означила као "тржиште куповине ексклузивних права на емитовање фудбалских такмичења која се одигравају редовито сваке године, а на којима учествују национални тимови (националне лиге, примарно Премиер лига и купови, УЕФА Лига првака и УЕФА куп)“;
- да су ова тржишта различита показује и чињеница да се права за емитовање премиум спортских садржаја на узлазном тржишту редовно продају на ексклузивној основи, што је у тој индустрији опште прихваћено, јер се на тај начин обезбјеђује посебност, конкурентност и позиционирање ТВ канала на тржишту. Ако би сви ТВ канали имали исте програме, конкуренција између њих не би ни постојала. Наведено потврђује и сам Подносилац захтјева у свом поднеску од дана 05.04.2021. године, а у којем наводи „У коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитују путем више емитера“;
- да наведено значи да ексклузивна куповина права на емитовање премиум спортских садржаја не само да не представља а priori нарушавање тржишта, већ је у пословној пракси уобичајена а практикују је такође и повезана лица Подносиоца захтјева на исти начин (*United Media* путем канала Спорт Клуб и Нова БХ). Стога зачуђује зашто Подносилац захтјева текст Захтјева чини потпуно неконзистентним, те напријед цитирану властиту констатацију, наводи у потпуној контрадикцији са његовим приједлогом да Савјет наложи да се споразум о дјелимичном уступању права на емитовање између БХ Телекома и *ACG* раскине, те да *ACG* та права понуди свима под једнаким и транспарентним условима. Уколико би такво нешто и било прихваћено од стране Савјета, јасно је да то не би ишло у прилог нити повезаним лицима Подносиоца захтјева, који би слиједом такве нове праксе, били обавезани свим заинтересованим субјектима на тржишту понудити права која су она ексклузивно набавила, што би они врло вјероватно жељели избјећи;
- да подсјећамо да је повезано лице Подносиоца захтјева (*United Media*) поднијело против БХ Телеком-а приговор РАК-у због случајног пропуста у затамњивању једне једине

утакмице, која је ексклузивно емитована на каналу у власништву *United Media*. У приговору *United Media* том приликом се наводи: „За потребе своје програмске шеме, Подносилац пријаве купује права на емитовање разних спортских садржаја од њиховог власника - разних спортских асоцијација и њихових агената. Тако је Подносилац пријаве купио ексклузивна права за емитовање Квалификационих утакмица за *FIFA World Cup 2022 Qatar* („Катар 2022“) („Заштићени садржај“), између осталог, за територију БиХ и једини има лиценцу за емитовање Заштићеног садржаја на територији БиХ и исти емитује путем ТВ канала Спорт Клуб и/или Нова БХ за утакмице репрезентација Босне и Херцеговине, Србије и Хрватске (доказ: Копија Приговора *United Media S.a.r.l.* Луксембург против БХ Телеком-а од дана 10.04.2021. године);

- да и не само да се спортска права прибављају ексклузивно, већ је код повезаних лица Подносиоца захтјева присутна и пракса да преносе права емитовања са канала Спорт Клуб на канал Нова БХТ а да при томе иста нису транспарентно понуђена другим учесницима на истом тржишту. Наведена пракса је у директном сукобу са постављеним Захтјевом. Неспорна је и чињеница да пренос права са Спорт клуба на Нову БХ има за директни циљ нарушавање силазног тржишта на којем послују БХ Телеком и *Telemach* (повезано лице Спорт Клуба и Нове БХ), као конкуренти и то на начин да се корисницима БХ Телеком-а (који је након проведених поступака пред Конкуренцијским савјетом БиХ, у којим је утврђено нарушавање конкуренције на тржишту од стране *United Media* успио да закључи уговор за дистрибуцију Спорт клуб канала) онемоући праћење најатрактивнијих садржаја који се пребацују на нови комерцијални канал Нова БХ те се тиме директно погодује *Telemach*-у и настоји присилити БХ Телеком да поново плати додатни канал како би садржај који је већ платио кроз Спорт клуб био доступан корисницима;
- да за разлику од права на емитовање, права за дистрибуцију канала на силазном тржишту продају се на неексклузивној основи, јер ускраћивање емитовања цијелог ТВ канала који емитује значајан садржај са аспекта крајњег корисника, може да узрокује затварање тржишта, те пракса Конкуренцијског савјета потврђује да се та тржишта могу посматрати уже у односу на узлазно тржиште емитовања;
- да одређујући релевантно тржиште у конкретном случају као „тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел премиер лиге“, Подносилац захтјева покушава постићи стварање нове праксе да се и узлазно тржиште набавке права на емитовање спортског садржаја, посматра једнако уско као и тржишта која су силазна у односу на њега. Међутим, такво нешто није правилно и противно је и пракси Конкуренцијског савјета БиХ, која је установљена одлуком од 16. децембра 2013. године. Подносилац захтјева се у свом Захтјеву позива на исту ову одлуку у којој је Савјет „одредио да релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају представља тржиште дистрибуције спортских канала са ногометним садржајима високе квалитете који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини“;
- да прије свега, у том случају не ради се о тржишту емитовања него дистрибуције, па је реферирање на ову одлуку неправилно. Додатно, Подносилац захтјева при томе пропушта да наведе и остатак текста исте одлуке који експлицитно о томе и говори, односно негира могућност поређења ова два тржишта, па тако Савјет наводи сљедеће "(Противна страна) такође указује и на праксу Европске комисије у предметима уступања права на емитовање спортских садржаја (предмет број *COMP/C.2-37.398*) гдје је као релевантно тржиште одређено тржиште прибављања права на ТВ емитовање фудбалских догађаја који се одигравају редовно сваке године". ..Конкуренцијски савјет је утврдио да се ради о предметима који су базирани на различитом чињеничном основу прибављању ТВ права за емитовање спортских догађаја, који као такви не могу бити релевантни за конкретан случај. У конкретном случају ради се о продаји права за дистрибуцију/реемитирање ТВ канала који нуде спортске садржаје, а не о откупу права за спортске садржаје који ће представљати садржај појединог ТВ канала, тако да су наводи Противне стране о могућности међусобног конкурисања ТВ канала прихватљиви, али ирелевантни за предметни случај;

- да дакле Подносилац захтјева не разликује узлазно и силазно тржиште на подручју емитовања и дистрибуције спортског фудбалског садржаја и покушава да их идентифицира. Погрешно утврђивање релевантног тржишта у производном смислу води до потпуно погрешног тока поступка пред Конкурenciјским савјетом, те БХ Телеком на овом мјесту жели скренути пажњу на то да, све и да је БХ Телеком емитер и да је права набављао на тржишту на којем се обезбјеђују права на емитовање спортских догађаја, то тржиште не би могло бити одређено толико уско (премијер лига) као што је то предложио Подносилац захтјева. На основу релевантних одлука Европске комисије и Конкурenciјског савјета, тржиште куповине права на емитовање одређује се много шире и обухвата сва такмичења која се одигравају током једне године, па у том случају учешће садржаја права на емитовање Мтел Премиер Лиге, а тиме још мање купљеног садржаја у оквиру споразума БХТ/Арена, не представља нити близу значајно тржишно учешће у односу на све остале садржаје који спадају у ту категорију (ТВ емитовање фудбалских догађаја који се одигравају редовито сваке године);
- да је евидентно да је сервис Моја ТВ Спорт створио забуну о улози БХ Телекома код Подносиоца захтјева, што је самим тим резултирало додатним питањима које је Савјет упутио Подносиоцу захтјева;
- да је неоспорно међу странама да БХ Телеком не посједује дозволу Регулаторне агенције за комуникације БиХ за емитовање, односно да није емитер у регулаторном смислу. У контексту врста тржишта описаних у дијелу I овог акта, БХ Телеком не може да дјелује у улози ТВ канала, па тако не може бити учесник на тржишту куповине права на (узлазном) тржишту за набавку права на емитовање, као нити на (силазном) тржишту продаје права на дистрибуцију ТВ канала другим дистрибутерима. БХ Телеком, као носилац РАК дозволе за дистрибуцију аудиовизуелних услуга и медијских услуга радија, на силазном тржишту може бити учесник само као купац права на дистрибуцију ТВ канала;
- да дакле, БХ Телеком као телеком оператер, једнако као и Подносилац захтјева, на тржишту настоји да се диференцира разноврсном понудом ТК услуга и садржаја који путем тих услуга нуди својим корисницима. Између осталог као што је Подносилац захтјева откупио права на пласирање ексклузивних серија које су *on-demand* доступне на његовој платформи, тако је и БХ Телеком набавио право на емитовање одређеног броја утакмица Мтел Премиер Лиге, које су корисницима БХ Телеком-а доступне на Моја ТВ платформи, под називом МојаТВ Спорт. Опште познато је да је БХ Телеком у претходним периоду од уназад 8 година био ексклузивни спонзор Фудбалског савеза и да је био носилац права на емитовање већине утакмица Премијер лиге, које су се на идентичан начин експлоатисале на платформи БХ Телекома и то Подносилац захтјева није никада оспоравао нити је наведено било оспоравано од стране надлежног регулатора;
- да дакле истина је да БХ Телецом набавља права за одређене аудиовизуелне садржаје које условно речено емитује, али не у улози емитера у регулаторном смислу, него на својој ИПТВ платформи на којој пласира садржаје корисницима услуга Моја ТВ и *Pay per View*, што се чини у оквиру сагласности РАК-а. Осим утакмица, ту се убрајају садржаји попут филмова (за вријеме Сарајево Филм Фестивала) и концерата (нпр. концерт Дине Мерлина за Новодишњу ноћ). Будући да се наведено „емитовање“ врши сезонски и периодично, оно се не може сматрати емитовањем у оном смислу у којем то врше емитери који имају дозволу РАК-а што је и сам регулатор потврдио својим актом, број: 03-29-2059-3/15 од дана 16.09.2015. године. Дакле нетачна је свака тврдња у Захтјеву у којој Подносилац захтјева сервис БХ Телекома под називом Моја ТВ Спорт назива ТВ каналом (докази: Акт Регулаторне агенције за комуникације број: 03-29-2059-1/15 од 20.08.2015. године, Акт БХ Телекома број: 02.25.1-19339/15-1 од дана 31.08.2015- године, Акт Регулаторне агенције за комуникације, број: 03-29-2059-3/15 од 16.09.2015. године);
- да на основу напријед наведеног а у вези са уговором који је закључен са АСГ-ом, БХ Телеком је од АСГ купио права за емитовање појединих утакмица Мтел Премиер лиге, али наведени уговорни однос се по својој правној природи не сматра куповином права на емитовање у хоризонталном односу тржишних учесника на истом нивоу, из разлога што БХ Телеком ова права није купио за потребе набавке садржаја за властити канал, већ за

потребе своје платформе односно сервиса који је доступан непосредно његовим корисницима бесплатно, а посредно и свим осталим корисницима, путем *Pay-per-View* сервиса по јако повољној цијени од 1,99 КМ за праћење догађаја у реалном времену у трајању до 180 минута;

- да дакле, како сервис Моја ТВ Спорт није ТВ канал: а БХ Телеком не дјелује нити на узлазном нити на силазном тржишту, која су описана у дијелу I овог акта, то БХ Телеком у конкретном случају не може нити хипотетички бити у позицији да буде учесник забрањеног споразума из члана 4. став 1. Закона па самим тим није пасивно легитимисан у овом поступку;
- да БХ Телеком д.д. Сарајево и АСГ су закључиле су Уговор о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица мтел Премијер лиге Босне и Херцеговине у фудбалу број: 01-19-1965/20 од дана 04.12.2020. године;
- да је БХ Телеком којим случајем власник ТВ канала који посједује дозволу РАК-а за емитовање у том случају би се могло говорити евентуално о хоризонталном споразуму између АСГ-а и тог канала;
- да имајући у виду чињеницу да се АСГ и БХ Телеком д.д. Сарајево баве са двије различите дјелатности, односно да АСГ емитује телевизијске садржаје путем својих канала, а да БХ Телеком дистрибуира телевизијске програме произведене од стране ТВ канала, очигледно је да се у конкретном случају, ради о вертикалном споразуму. Такође, имајући у виду горе изнесене битне елементе Уговора између Арене и БХ Телеком-а, може се закључити да се ради о нерезипрочном вертикалном споразуму између конкурентних привредних субјеката. Надаље, обзиром да БХ Телеком нема властити ТВ канал на којем би емитовао ТВ садржаје, него емитовање живог преноса одабраних фудбалских утакмица по Уговору врши на својој затвореној платформи као и путем *Pay per View* система, јасно је да БХ Телеком не нуди услуге које би биле конкурентне услугама Арене на подручју њеног дјеловања, стога, ради се о нерезипрочном вертикалном споразуму између привредних субјеката који су међусобно конкурентни, али на који се примјењује групно изузеће, у смислу члана 6. став 2. тачка ц) Одлуке Конкурентијског савјета БиХ о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) (сл.гласник БиХ бр: 1 8/06);
- да релевантне одредбе предметне Одлуке Конкурентијског савјета (Сл. Гласник БиХ бр: 18/06) су: Члан 2. (Појам вертикалног споразума): Вертикални споразуми обухватају споразуме или заједничко дјеловање између два и више привредних субјекта који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције а односе се на услове под којима привредни субјекти могу куповати, продавати и/и препродавати одређене производе или услуге;
- да члан 6. (Вертикални споразум привредних субјеката који међусобно конкуришу): Групно изузеће, у смислу чл. 3. и 4. ове Одлуке, не примјењују се на вертикалне споразуме склопљене између привредних субјеката кој су међусобно конкуренти : Групно изузеће, у смислу става (1) овога члана, се примјењују на вертикалне споразуме склопљене између привредних субјеката који су међусобно конкуренти који не гарантују једнака права и обавезе свакој од страна (нерезипрочни вертикални споразуми) и ако: купац нема укупни годишњи приход већи од 4.000.000 КМ или је добављач уједно произвођач и дистрибутер производа, док је купац само дистрибутер производа који су предмет споразума, али не производи конкурентне производе (из споразума) или је добављач даваоц услуга на неколико нивоу трговине, док купац не даје конкурентне услуге на нивоу трговине на којој купује услуге из предметног споразума;
- да према томе, ради се о нерезипрочном вертикалном споразуму који је обухваћен групним изузећем, а не како то Подносилац захтјева настоји приказати као хоризонтални споразум којим конкуренти имају за циљ затворити или подијелити тржиште. У прилог ставу о правној природи Уговора између БХ Телекома и АСГ-а иде и став који је Конкурентијски савјет заузео својим Закључком број: 03-26-3-016-13-11/13 од 28.11.2013. године у којем је констатовао: Увидом у поднесени Захтјев, Конкурентијски савјет је такође оцијенио да се уговор између привредног субјекта ХД-ВИН и привредног субјекта

„*Spotfive*“, којим је омогућено ексклузивно право преноса ногометних утакмица Турска-Хрватска и Хрватска-Турска из 2011. године, пер се не може сматрати забрањеним споразумом из члана 4. став (1) тачка б) Закона, обзиром да је таква врста уговора о искључивој дистрибуцији обухваћена и регулисана чланом 7. став (1) тачка б) Закона, те поближе дефинисана Одлуком о скупном изузећу споразума између привредних субјеката кој дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) („службени гласник БиХ“ број: 18/06)“;

- да с тим у вези, неосновани су наводи Подносиоца захтјева да су АСГ-а и БХ Телеком закључили хоризонтални споразум о подуговарању (тачка 3.1 Захтјева), јер није тачно да су уговорне стране међусобни конкуренти. Потпуно је паушална и тврдња, која се односи на исте коментаторе утакмица продуцираних од стране Арена Спорт и БХ Телеком, а којом тврдњом се покушава инсинуирати наводна заједничка производња. Наиме, као што је видљиво из одредби Уговора, Арена Спорт је поставила услове под којима се уступају права на пренос а који се односе на високи ниво детаљно разрађених техничких ресурсних и графичких стандарда продукције. Разлог наведеном је између осталог и чињеница да је АСГ задржала право на кориштење материјала свих утакмица које реализира БХ Телеком (члан 4. Уговора), из којег разлога је и одабир извођача продукције морао проћи контролу испуњености од стране АСГ-а (тзв. *endorment*). Одабир извођача за услуге продукције извршен је у складу са интерним Правилником о набавкама БХ Телеком-а, у коју је сврху БХ Телеком објавио Јавни позив на својој службеној веб страници (доказ: Јавни позив за претквалификацију за достављање понуда вршења услуга продукције и преноса утакмица мтел Премијер Лиге БИХ у Кантону и ван Кантона Сарајево за потребе мултимедијалних сервиса БХ Телекома д.д. Сарајево);
- да поред тога, позив за доставу понуда је и е-mailом упућен свим потенцијалним понуђачима на тржишту, те је на основу окончаног поступка набавка између понуђача који су се јавили на *endorment* тј. они који су технички могли задовољити све прописане продукцијске стандарде јавног позива, изабран понуђач Адванс д.о.о. Из наведеног је видљиво да је БХ Телеком набавку услуга продукције извршио самостално, властитим средствима, према стандардима које је прописао власник права, те да ни на који начин није имао договор са АСГ-а у смислу заједничке производње /продуцирања преноса утакмица;
- да је БХ Телеком сматра да уговор који је закључен између БХ Телеком-а и АСГ-а није проузроковао негативне ефекте за кориснике Подносиоца захтјева, из разлога што предмет споразума не представља незамјењиви садржај нити по обиму (33 % укупног садржаја мтел Премијер лиге) нити по атрактивности са аспекта корисника (право одабира 3. и 4. утакмице). Осим тога, у периоду закључења предметног уговора корисници *Telemacha* су све утакмице могли пратити путем ТВ канала Арена Спорт БиХ и *Pay per view* сервиса БХ, дакле, корисници *Telemacha* нису ни на који начин могли осјетити посљедице закључања уговора између БХ Телеком-а и АСГ-а. На основу претходно наведеног сматрамо да предметни уговор није проузроковао значајну предност БХ Телеком-а у односу на Подносиоца захтјева те исто потврђујемо са два важна аргумента: 1. Арена Спорт је у свом програму емитовала утакмице које су еквивалент утакмицама за које је БХ Телеком откупио ексклузивна права. Арена Спорт је поред чињенице што је преносила већи број утакмица м:тел Премијер лиге у односу на БХ Телеком (БХ Телеком је стекао права на двије од шест утакмица по колу), такође преносила утакмице свих тимова учесника, те је ексклузивно преносила и најатрактивнију утакмицу, а то је дерби утакмица ФК Сарајево — ФК Жељезничар, и то дана 28.09.2020 године на ТВ каналу Арена Спорт БиХ, што је супротно нетачним наводима Подносиоца захтјева из тачке 3.2 да је утакмица Сарајево — Жељезничар била доступна искључиво путем Моја ТВ Спорт. Наведене чињенице оповргавају и конструкцију Подносиоца захтјева (тачка 3.10 Захтјева) да су противне стране након престанка дистрибуције Арена Спорт канала од стране Подносиоца захтјева промијениле програмску шему на примјеру дербија Сарајево - Жељезничар. Дакле, БХ Телеком нема ексклузивност у преносу утакмица између појединих тимова, већ право одабира 3. и 4. утакмице, након што Арена изврши први одабир;

- да стопа раста/прираста броја корисника БХ Телеком-а након почетка примјене уговора са АСГ-ом није повећана што значи да наведени споразум ни на који начин није БХ Телеком довео у тржишну предност у односу на Подносиоца захтјева. На основу података из табеле испод можемо потврдити да је стопа раста у периоду реализације предметног уговора (од септембра 2020 године) генерално нижа од стопе раста коју је БХ Телеком биљежио у истом периоду 2019. године;
- да индикативан је искључиви интерес Подносиоца захтјева за дерби утакмице ФК Жељезничар — ФК Сарајево, па тако исте помиње у тачкама 2.1.5, 3.2. и 3.10. свог Захтјева за покретање поступка. Исто упућује да је прави мотив Подносиоца захтјева отварање емитовања утакмица између два наведена тима (као најгледанијих утакмица на подручју гдје Подносилац захтјева има највећу концентрацију на начин како је то Подносилац захтјева неуспјешно покушао са случајем преноса фудбалских утакмица Турска-Хрватска и Хрватска-Турска из 2011. године);
- да с тим у вези, БХ Телеком налази нужним да укаже на наивност и паушалност тврдње Подносиоца захтјева, изнесена у тачки 3.8. његовог Захтјева која гласи: „Нпр. Корисник-пензионер било којег оператера осим БХ Телеком-а који има само услугу дистрибуције медијских садржаја, а не и приступ интернету, не може никако и нигдје пратити утакмице м:тел Премијер лиге БиХ које се емитују путем Моја ТВ Спорт канала. Приликом изношења предње тврдње, на којој Подносилац темељи хипотезу о ускраћености корисника самог Подносиоца захтјева и других дистрибутера да прате поједине од утакмица које се преносе директно на Моја ТВ Спорт, Подносилац захтјева пропушта навести било какав доказ, нпр. број властитих корисника који имају само услугу дистрибуције медијских садржаја, а не и услугу приступа интернету код самог Подносиоца захтјева или неког трећег оператера. Упитно је да ли такви уопште постоје у бази Подносиоца захтјева, па све и де постоје, претпоставља се да су инцидентни случајеви, иако се наведено означава као примјер релевантан за значајно нарушавање тржишта;
- да коначно, сва лица која имају интерес да гледају предметне утакмице које се емитују на платформи Моја ТВ, имају прилику гледати репризе тих утакмица на Арена Спорт каналима, јер је чланом 2. став 3. Уговора о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине од 04.12.2020. године, предвиђено да Арена задржава права емитирања утакмица, које живом преносу емитује БХ Телеком и то 48 х након живог преноса, те да се то право односи на све платформе и канале на којима је Арена доступна. Дакле, доступност утакмица пренесених на платформи Моја ТВ уживо је много шира него што настоји приказати Подносилац захтјева, те овисно од програмске шеме Арена Спорт канала, репризе истих услуга могу гледати сви они којима је доступан Арена Спорт канал. Према томе, Арена Спорт је у свом програму емитовала утакмице које су еквивалент утакмицама за које је БХ Телеком откупио ексклузивна ТВ права преноса уживо;
- да Подносилац захтјева износи такође у најмању руку паушалну, тенденциозну и неозбиљну тезу у ставу 3.4 свог Захтјева која гласи: „У конкретној ситуацији, легитимно се може поставити питање независности комерцијалног наступа БХ Телеком-а и интензитета међусобне конкуренције са Телеком Србија у ситуацији када му Телеком Србија омогућава кључни инпут за пословање". Подносилац захтјева полази од тезе да су утакмице м:тел Премијер лиге БиХ, које се уживо емитују на Моја ТВ платформи, кључни инпут за пословање БХ Телеком-а. Таква теза је неодржива јер, као што је горе наведено чланом 1 . Уговора о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине од 04.12.2020 године, предвиђено да ће БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос. Дакле ради се о преносу само права на емитовање (у живом преносу) мањег дијела утакмица м:тел Премијер лиге, које саме по себи не могу бити кључни инпут за пословање БХ Телеком-а на тржишту дистрибуције ТВ канала, јер је већи дио утакмица истог такмичења доступан свим гледаоцима у БиХ који имају у програмској понуди својих оператера и Арена Спорт канал. Из тога разлога, нити

једна тврдња Подносиоца захтјева која се односи на дјеловање на штету потрошача, ограничавање тржишта у вези са „*must have*“ садржајем, није тачна и утемељена;

- да Подносилац захтјева чак наводи да постоји основана сумња да је дошло до значајног спрјечавања, ограничавања и нарушавања тржишне конкуренције, а не нуди нити један доказ или показатељ да је дошло и до најмањег поремећаја на тржишту;
- да дакле све претходно наведено потврђује да БХ Телецом потписивањем уговора са АСГ-ом није стекао било какву конкурентску предност у односу на Подносиоца захтјева. Другим ријечима, осим пуких навода, Подносилац захтјева није понудио нити један доказ који упућује на то да је баш споразум између АСГ-а и БХ Телеком-а угрозио његову позицију на тржишту, а што се противним странама ставља на терет;
- да Подносилац захтјева и сам у Захтјеву за покретање поступка признаје да од 01.01.2021. године не дистрибуира канале Арене Спорт. У конкретном случају ради се о самосталној пословној одлуци Подносиоца захтјева, која је у сваком случају имала одређене посљедице по његово пословање;
- да је битно истаћи и да су корисници услуге *Telemach*-а тимове учеснике такмичења могли пратити и путем ТВ канала Арена Спорт. У наставку издвајају само неке од атрактивних утакмица које су, након почетка примјене Уговора између БХ Телеком-а и АСГ-а, ексклузивно емитоване на ТВ каналу Арена Спорт: утакмица ФК Сарајево — ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Жељезничар — ХШК Зрињски емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 28.10.2020 године, утакмица ХШК Зрињски — НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године, утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.10.2020. године, утакмица ФК Сарајево — НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 17.10.2020. године, утакмица ХШК Зрињски — ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 31.10.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 09.11.2020. године;
- да све претходно наведено иде у прилог аргументацији да су корисници *Telemach*-а у периоду закључења „спорног“ уговора имали могућност гледања атрактивних утакмица м:тел Премијер лиге у оквиру ТВ пакета, а даље је БХ Телеком истим претплатницима осигурао могућност гледања преостале двије утакмице путем пау пер виу сервиса при чему исту праксу не примјењују повезана друштва Подносиоца захтјева а тако корисницима БХ Телеком није омогућено праћење утакмица репрезентације Босне и Херцеговине кроз *Pay per-view* сервис, а све у циљу присиле БХ Телеком-а да услед притиска корисника у своју понуду уврсти додатни канал Нова БХ на коју је након закључивања уговора између БХ Телеком-а и Спорт клуба извршено пребацивање права на емитовање садржаја;
- да дакле, нема сумње да је корисник *Telemach*-а у периоду од закључења споразума између Арене и БХ Телеком-а имао могућност гледања свих утакмица м:тел Премијер лиге, без потребе мијењања пружаоца ТВ услуге. Када је у питању тренутак од када је Подносилац захтјева донио одлуку да из своје понуде искључи Арена Спорт пакете и даље је у односу на садржај који је обезбијеђен споразумом, за кориснике *Telemach*-а све остало непромијењено, јер им је исти садржај све вријеме доступан кроз повољну услугу БХ Телеком-а *pay per view*, што значи да БХ Телеком није затворио или ограничио доступност тог садржаја за кориснике Подносиоца захтјева. Дакле, јасно је да нема основа за тврдњу да су АСГ и БХ Телеком подијелили тржиште, како то паушално аргументује Подносилац захтјева;
- да је неспорно и за самог подносиоца захтјева (тачка 1.2.9. Захтјева) да је БХ Телеком доставио понуду на Јавни позив Фудбалског савеза БиХ од 12.06.2020. године, као један од укупно три понуђача уз Телеком Српске и *United Media*, те да је покушао самостално прибавити право преноса/емитовања и експлоатације садржаја утакмица Премијер лиге БиХ. По предметном јавном позиву најповољнија понуда је била понуда Телекомуникација Српске. Неспорно је за Подносиоца захтјева, такође, да је претходних осам година генерални спонзор Премијер лиге БиХ био БХ Телеком. Дакле, процедура

јавног позива коју за одабир генералног спонзора врши Фудбалски савез Босне и Херцеговине, сама по себи подразумијева да више привредних субјеката може доставити своје понуде и да те онај чија је понуда најповољнија бити одабрана;

- да је овом приликом битно истаћи и да је не тако давно, у периоду када је утакмице Премијер лиге реализовао БХРТ, јавност имала могућност гледања само једне или двије утакмице Премијер лиге у ногомету. Уласком БХ Телеком-а у овај сегмент (спонзорски уговор са Фудбалским савезом Босне и Херцеговине) број утакмица за које се реализује ТВ пренос значајно је повећан те су гледаоци имали прилику пратити пет од шест утакмица по такмичарском колу и то на начин да је БХ Телеком путем сервиса МојаТВ Спорт реализовао два ТВ преноса те даљим сублиценцирањем ТВ права, БХРТ реализовао један ТВ пренос и Арена Спорт два ТВ преноса по такмичарском колу;
- да све наведене утакмице су биле доступне потенцијалним гледаоцима у Босни и Херцеговини а на примјеру МојаТВ Спорт сервиса и гледаоцима ван Босне и Херцеговине. У том периоду Подносилац захтјева није подносио захтјеве са циљем утврђивања злоупотребе доминантног положаја или забрањених споразума са циљем подјеле тржишта, иако је ситуација око права преноса/емитовања утакмица Премијер тиге БиХ била идентична. Вјероватно је то последица чињенице да је и сам Подносилац захтјева имао у својој понуди канала и Арена Спорт канал. Сада након што је Подносилац захтјева донио пословну одлуку да не реемитује сигнал Арена Спорт канала, последице своје пословне одлуке настоји приказати као резултат наводног поремећаја тржишта. Коначно, чуди чињеница да *Telemach* у овом поступку оспорава радње које је и сам, односно његово повезано друштво Спорт Клуб, преузимало приликом преноса ексклузивног спортског садржаја са ТВ канала Спорт Клуб на ТВ канал Нова Спорт. Паралелно с овим активностима *United Media* је извршила пренос права на дистрибуцију утакмица фудбалске репрезентације Босне и Херцеговине у оквиру утакмица квалификација за УЕФА Еуро 2020 и такмичења Лига нација на ТВ канал Нова БХ. При томе је кључна разлика у томе што су у том случају у питању биле утакмице које су оцијењене као високо диференциране у свим одлукама, док се Премијер лига БиХ нигдје није спомињала;
- да колико је Захтјев тенденциозан илуструје сљедећи потпуно неосновани навод у тачки 3.9: „Поред тога, закључивање забрањеног споразума је ограничило тржиште на штету потрошача и на основу чињенице да је БХ Телеком једини оператер у БиХ који у основном пакету својим корисницима може понудити оба канала на којима се емитују утакмице Мтел Премијер лиге: Арена Спорт и Моја ТВ Спорт“
- да из наведеног није јасно, према којим методама логичког закључивања је Подносилац захтјева извео закључак, да је чињеница што је сам одлучио властите кориснике ускратити за садржај који се нуди на каналу Арена Спорт довела до ограничавања тржишта на штету потрошача од стране БХ Телеком-а. БХ Телеком није имао утицај на то што тренутно једини у понуди има све атрактивне спортске садржаје, већ су на то утицали остали оператери на тржишту, који су на основу својих пословних процјена донијели одлуке о томе које канале ће уврстити у понуду својих корисничких пакета;
- да дакле чињеница да је тренутно већина утакмица Премиер лиге корисницима Подносиоца захтјева недоступна је последица његове властите пословне одлуке да не продужи уговор о дистрибуцији канала Арена Спорт а не споразума закљученог између БХ Телеком-а и Арена из чега произилази да Подносилац захтјева покушава последице властитих пословних одлука представити као ограничење и подјелу тржишта на терет Противних страна;
- да под тачком 1.3.2. Подносилац захтјева терети БХ Телеком да је са АСГ закључио забрањени споразум из члана 4. Закона о конкуренцији став (1), тачке б) и ц). Међутим, врло је тешко разлучити које тачно повреде Подносилац захтјева сматра да су учињене, будући да текст "подјела тржишта и примјена различитих услова за идентичне трансакције са другим привредним субјектима" не кореспондира са тачкама б) и ц) у члану 4. став (1), на које се Подносилац захтјева позвао, а које утврђују "б) ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања; ц) подјелу тржишта или извора снабдијевања;

- да додатно, на страни 3. поднеска од 05.04.2021 године, Подносилац захтјева проширује свој Захтјев и на члан 4. став (1), тачка е) која се односи на „е) закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези с предметом споразума“. Из Уговора је видљиво да исти не садржи такве услове, па је наведена тврдња такође потпуно неутемељена и произвољна;
- да међутим, БХ Телеком нити не сматра релевантним коју од посебних видова повреда утврђених у члану 4. Подносилац захтјева означава као основ подношења Захтјева, ако се има у виду да Подносилац захтјева није понудио нити назнаку, а камоли доказ о томе да су испуњени општи услови из члана 4. став (1) Закона да би се неки споразум сматрао забрањеним. Другим ријечима, да би споразум између АСГ-а и БХ Телеком-а био забрањен, под условом да су уговорне стране уопште у хоризонталном односу учесника на тржишту, најприје је потребно кумулативно доказати да је исти за циљ и посљедицу имао спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на неку од форми тог нарушавања. Супротно томе, осим нетачних и тенденциозних тврдњи које су имале за циљ да споразум између АСГ-а и БХ Телеком-а представе као грубо кршење закона, Подносилац захтјева није учинио очигледним нити циљ нити посљедицу која је за њега на тржишту настала као директна посљедица дјеловања Противних страна, а не његових властитих пословних одлука.
- да на основу свега напријед наведеног, како је јасно да БХ Телеком није пасивно легитимисан у овом поступку, из разлога што није учесник на релевантном тржишту, те како је јасно да се у конкретном уговорном односу између БХ Телеком-а и АСГ-а не ради о хоризонталном споразуму између конкурената нити се ради о набавци кључних инпута, као и да у односу на Подносиоца захтјева тај споразум није имао за циљ и посљедицу спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције, која је за њега на тржишту настала као директна посљедица дјеловања Противних страна, а не властитих пословних одлука Подносиоца захтјева, то БХ Телеком предлаже да Конкурenciјски савјет, након оцјене свих изнесених околности и доказа, донесе Рјешење којим, у односу на пријављени БХ Телеком д.д. Сарајево, одбија Захтјев *Telemach*-а о покретању поступка, а ради утврђивања постојања забрањеног споразума у складу са чланом 4. став 1. тачке б) и ц) Закона о конкуренцији.

Наведени одговори Противних страна – АСГ-а, Мтел-аи БХ Телеком-а достављени су привредном субјекту *Telemach* актом број: УП-06-26-3-011-29/21 од 22.07.2021. године на упознавање и евентуално очитовање, на које привредни субјекат *Telemach* није се очитовао.

5. Продужење рока за доношење коначног рјешења

С обзиром на околности у предметном поступку због проглашене пандемије вируса COVID-19 који је утицао на рад Конкурenciјског савјета, опсежност конкретног предметног поступка као и чињенице да је за утврђивање стања и оцјену доказа потребно извршити додатне анализе, Конкурenciјски савјет је процијенио да неће бити у могућности донијети коначно рјешење у року од 4 мјесеца односно 6 мјесеца од дана доношења Закључка о покретању поступка, како је прописано чланом 41. став (1) под а) и ц) Закона.

Конкурenciјски савјет је с тога оцијенио да је рок за доношење коначног рјешења по Закључку о покретању поступка који се односи на утврђивања кршења одредби члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) и члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона потребно продужити за додатна 3 (три) мјесеца у смислу члана 41. став (2) Закона.

Конкурenciјски савјет је на 91. (деведесетпрвој) сједници одржаној дана 31.08.2021. године, донио Закључак о продужењу рока за доношење рјешења број: УП-06-26-3-011-37/21, који је достављен дана 13.09.2021. године Подносиоцу захтјева актом број: УП-06-26-3-011-38/21, актом

број: УП-06-26-3-011-39/21 адвокатском друштву Марић (заступници привредних субјеката Мтел и АСГ-а) и актом број: УП-06-26-3-011-40/21.

6. Захтјеви за увид у спис

Привредни субјекат АСГ путем адвокатског друштва Марић & Цо је овом органу у више наврата упућивао захтјеве за увид у спис и то актима број: УП-06-26-3-011-28/21 од 15.07.2021. године, УП-06-26-3-011-32/21 од 26.07.2021. године, УП-06-26-3-011-41/21 од 30.09.2021. године, УП-06-26-3-011-45/21 од 12.10.2021. године и УП-06-26-3-011-59/21 од 11.11.2021. године.

Конкурентијски савјет је наведене захтјеве размотрио и одобрио исте актима: УП-06-26-3-011-30/21 од 22.07.2021. године и УП-06-26-3-011-33/21 од 26.07.2021. године (промјена датума) - УП-06-26-3-011-35/21 од 24.08.2021. године - увид у спис извршен дана 26.08.2021. године – акт број УП-06-26-3-011-36/21, УП-06-26-3-011-43/21 од 05.10.2021. године, УП-06-26-3-011-46/21 од 13.10.2021. године - увид у спис извршен дана 18.10.2020. године – акт број: УП-06-26-3-011-47/21, УП-06-26-3-011-60/21 од 17.11.2021. године – није приступљено.

Такође, на усменој расправи одржаној 19.10.2021. године пуномоћник привредног субјекта *Telemach* је извршио увид у предметни спис.

7. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта чини тржиште одређених производа/услуга који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухваћа све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјењивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према одредби члана 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно географско тржиште обухваћа цјелокупан или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантне услуге под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Приликом дефинисања релевантног тржишта у предметном поступку Конкурентијски савјет је узео у обзир све специфичности посматраног тржишта, те сложеност тржишта у смислу његове вертикалне повезаности у ланцу дистрибуције медијског садржаја посматраном „одозго према доле“

Конкурентијски савјет је прије свега утврдио како АСГ има ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АСГ-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја.

Конкурентијски савјет је приликом одређивања релевантног тржишта узео у обзир сам предмет поступка који је покренут због закључења Уговора о набавци/продаји ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу који је закључен између АСГ-а и БХ Телеком-а.

Имајући у виду наведено, Конкурентијски савјет је одредио да релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају представља тржиште продаје ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу.

Релевантно географско тржиште обухвата цјелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којем привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

У конкретном случају релевантно географско тржиште је Босна и Херцеговина, јер странке у поступку дјелују или имају могућност да дјелују на цијелој територији Босне и Херцеговине.

Слиједом наведенога, релевантно тржиште предметног поступка је тржиште продаје еклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу у Босни и Херцеговини.

8. Усмена расправа и даљи ток поступка

У даљем току поступка, будући да се ради о поступку са странкама са супротним интересима, Конкурenciјски савјет је заказао усмену расправу, у складу са чланом 39. Закона, за дан 19.10.2021. године (позиви достављени Подносиоцу захтјева актом број: УП-06-26-3-011-42/21, Мтел-у и АСГ-у актом број: УП-06-26-3-011-43/21 и БХ Телеком актом број: УП-06-26-3-011-44/21 дана 05.10.2021. године).

Усмена расправа одржана је у просторијама Конкурenciјског савјета о чему је сачињен Записник број: УП-06-26-3-011-48/21.

На усменој расправи Подносилац захтјева и Противне страна у поступку су остали при досадашњим исказима, као и дали додатна појашњења, одговорили на постављена питања, те расправљали о предмету поступка, а на основу доказа који су достављени у поступку.

На усменој расправи странке у поступку су се обавезале доставити додатне одговоре на постављена питања, што је евидентирано записником.

Тако је привредни субјекат *Telemach* дана 26.10.2021. године поднеском запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-50/21 доставило одговор у вези питања које је постављено на усменој расправи а односи се на чињеницу да ли су изгубили право на емитовање Арене (Спорт) у вријеме када је Арена (Спорт) добила право на пренос Премијер лиге и да ли су у то вријеме имали притужбе на пренос тог садржаја, те колико су мјесеци емитовали наведене садржаје.

У вези с тим, истичу да су на усменој расправи истакли како су право на емитовање ТВ канала Арена Спорт изгубили неколико мјесеци након што је АСГ стекао права на пренос Премијер Лиге БиХ. Надаље прецизирају да је информација о закљученом уговору Мтел-а и Фудбалског савеза БиХ објављена 24.7.2020. године, те да након те информације прве утакмице Премијер Лиге БиХ према закљученом уговору емитоване су на ТВ каналима Арена Спорт од 01.08.2020. године. На основу уговорне сарадње између АСГ и *Telemach*, ТВ канали су у мрежи *Telemach*-а били доступни све до 31.12.2020. године, односно канали Арена Спорт са утакмицама Премијер лиге БиХ на основу закљученог уговора између Мтел-а и НСБиХ дистрибуисани су путем Подносиоца захтјева у периоду од августа до краја децембра 2020. године. У наведеном периоду нису имали притужбе на емитовање утакмица Премијер лиге БиХ, јер у првих 7. кола у сезони 2020/2021 није било проблема у емитовању ових садржаја на каналима АСГ-а. Како су и истакли у Захтјеву, поступање противно Закону и правилима конкуренције наступа тек од 8. кола у сезони 2020/2021, када АСГ врши дјелимични пренос права емитовања на БХ Телеком путем забрањеног споразума који је предмет овог поступка. Након што је извршен такав дјелимичан пренос права емитовања, а потом услијед ускраћивања ОТТ права из понуде према *Telemach*-у, од 01.01. 2021. године и потпуно онемогућена дистрибуција ТВ канала Арена Спорт од стране Подносиоца захтјева, те је приступио покретању поступка пред Савјетом. Даље наводе, да није било времена за преписку у

вези са наведеним догађајима, јер су противне стране у врло кратком времену провеле предметне активности, не остављајући Подносиоцу захтјева никакво вријеме да на исте реагује на било који други начин осим покретања поступка пред Савјетом (доказ: распоред утакмица 1. кола Премијер лиге БиХ 2020/21 уз податке о емитеру).

У преосталом дијелу одговора привредни субјекат *Telemach* је дао и изјашњење на одговоре Противних страна по Захтјеву и Закључку о покретању поступка.

Привредни субјекат АСГ је дана 27.10.2021. године поднеском запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-51/21 доставио одговор у вези питања које је постављено на усменој расправи а односи се на информацију о уговору којим су уступљена права на емитовање *Highlights* са утакмица Мтел Премијер лиге. У вези с тим, доставили су информацију да су 15.09.2020. године закључили Уговор о достављању садржаја и то *Highlights*-а и других материјала Мтел Премијер лиге, којим је АСГ уступио привредном субјекту Нова БХ неексклузивна права на емитовање истакнутих тренутака са утакмица и других материјала Мтел Премијер лиге за сезону 2020/21, те су за сезону 2021/2021 закључили исти такав уговор 16.08.2021. године. Такође су навели да супротно тврдњама *Telemach*-а, немају законску обавезу да уступе право на емитовање *Highlights*-а, већ да се наведено право уступа на комерцијалној основи.

Надаље, наводе у пословној пракси, приликом преноса права на лиценцирани садржај, емитери који су заинтересовани за откуп права на емитовање се први обраћају имаоцу права (прилог наведеној тврдњи достављена је преписка која је претходила закључењу наведених уговора са БХТВ која представља потврду да су емитери ти који иницирају преговоре).

АСГ у достављеном поднеску истиче да је Мтел пренио на АСГ ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АСГ-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја. Стога обавеза давања сагласности на даље уступање лиценцираног садржаја није предвиђена, те АСГ самостално, као носилац ексклузивне лиценце за емитовање и уступање права на емитовање лиценцираних садржаја, уступа право на емитовање појединих утакмица Мтел Премијер лиге заинтересованим емитерима. У коначници наводе, да је споразум о дјелимичном уступању права на емитовање појединих утакмица је спријечено да права на пренос појединих утакмица остану неискоришћена.

Привредни субјекат Мтел је поднеском запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-52/21 од 28.10.2021. године доставио одговор у вези информације које је на усменој расправи затражена а односила се на чињеницу да ли је АСГ затражила од Мтел-а тражила одобрење да дио права уступи БХ Телеком-у.

У вези наведеног, АСГ наводи да није тражио одобрење Мтел-а да уступи дио права на БХ Телеком, нити је имала обавезу да наведено одобрење тражи, те да права и обавезе АСГ-а и Мтел-а регулисане се међусобним уговором, којим је између осталог, предвиђено право АСГ-а на уступање права емитовања другим емитерима, без обавезе тражења било каквог одобрења тражења било каквог одобрења или сагласности. Сматрају да својим поступањем нису на било који начин прекорачили уговорна права и обавезе, те је њено дјеловање у оквирима закљученог уговора, као и дјеловање Мтел-а, који није био дужан да врши контролу евентуалног преноса права на друге емитере, нити је имао права да интервенише у случају таквог преноса.

Привредни субјекат БХ Телеком је поднеском запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-53/21 од 05.11.2021. године доставио одговор у вези чињеница које су затражена на усменој расправи (а прецизиране актом Конкурентијског савјета број: УП-06-26-3-011-49/21 од 25.10.2021. године) а односи се на број корисника за фудбалске садржаје који су предмет споразума са АСГ-ом путем *Pay per View* сервиса, као и податак да ли је БХ Телеком када је био носилац ексклузивних права за пренос утакмица Премијер Лиге БиХ иста права преносио другима и под којим условима.

БХ Телеком је у свом одговору навео да путем *Pay per View* услуге свим заинтересованим грађанима који не морају бити корисници БХ Телеком услуга, омогућио онлине праћење одабраног виедо садржаја у реалном времену (утакмице, концерти и сл.) те да се плаћање

наведеног сервиса вршио једнократно за сваки појединачни видео садржај у зависности о којем догађају је ријеч, а када су у питању утакмице Мтел Премијер лиге, грађани су имали 2 опције за кориштење услуге и то: 1) Категорија 1 : праћење догађаја (утакмице) у реалном времену, при чему је садржај доступан пола сата прије почетка утакмице и траје 180 минута (3 сата) по цијени од 1,99 KM по догађају (утакмици) и 2) Категорија 2 : праћење догађаја (утакмице) у реалном времену уз могућност накнадног гледања, при чему је садржај доступан пола сата прије почетка догађаја (утакмице) и траје 24 сата од почетка догађаја (утакмице) уз могућност неограниченог броја поновних прегледа купљених садржаја у наредна 24 сата, као и уз додатни бонус 5 дана кориштења Моја веб тв услуге по цијени од 3,99 KM по догађају (утакмици).

Надаље наводе да је значајна карактеристика да наведени сервис омогућује корисницима који иначе нису корисници ИПТВ услуге (Моја ТВ) нити било које друге услуге БХ Телеком-а, да гледају садржаје приказиване на Моја ТВ само на основу захтјева и плаћене цијене. Дакле утакмице Мтел Премијер Лиге БиХ, приказиване путем сервиса БХ Телеком-а под називом Моја тв Спорт, нису биле затворене за грађане који нису корисници услуга БХ Телеком-а, те су таква лица могла наставити користити услуге свог дотадашњег кабловског оператера, а предметне утакмице гледати путем *Pay per View* сервиса.

Од битног наводе и да у периоду када су они били носиоци екслузивних права на пренос утакмица Премијер Лиге БиХ, да су у сваком такмичарском колу једну утакмицу уступали бесплатно БХТ-у, при чему се водило рачуна да у једној такмичарској сезони на БХТ-у буду приказани сви клубови учесници такмичења.

Такође наводе да је БХ Телеком расписивао јавни позив с циљем продаје права преноса другим заинтересованим емитерима, те да су уз накнаду уступљена ТВ емитерима Нова БХ и ТВ1/О Канал, интернет порталима СпортЦентар, СпортСпорт, као и привредном субјекту *HD WIN* д.о.о. Београд.

Наведене поднеске Конкуренцијски савјет је прослиједио Подносиоцу захтјева актом број: УП-06-26-3-011-56/21 од 15.11.2021. године, те је привредни субјекат *Telemach* актом заprimљеним под бројем: УП-06-26-3-011-61/21 од 24.11.2021. године изјаснио се остаје у потпуности код свог Захтјева као и да Уговор који Нова БХ има са АСГ-ом у вези *highlights*-а (исјечака) са фудбалских утакмица су за потпуно различите производе.

Привредни субјекат БХ Телеком поднеском заprimљеним дана 29.11.2021. године под бројем: УП-06-26-3-011-62/21 доставио је очитовање на захтјев Конкуренцијског савјета у вези констатације привредног субјекта *Telemach* у одговору заprimљеним под бројем: УП-06-26-3-011-50/21 од 26.10.2021. године да постоји могућност да је БХ Телеком прије закључења уговора (децембар 2020) преносио неколико кола без уговора и бесплатно. У наведеном одговору достављени су докази да су за уступљене медијске садржаје достављене фактуре БХ Телекому за мјесец септембар, октобар, новембар, децембар 2020. године и да су исте плаћене. Надаље наводе да прије Закључења Уговора број: 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године је претходила одређена процедура преговарања која је укључивала обраћање и понуду БХ Телеком-а АСГ-у, одобрење средстава за набавку, преговарачки поступак и др., да је поступак преговарања трајао неколико мјесеци, те да је уобичајено да у процесу набавке роба и услуга БХ Телеком-а сасвим уобичајено да поступак набавке траје једнако дуго колико и предметни поступак. (као доказ наведеном достављена је Понуда БХ Телеком-а од 13.08.2020. године, Изјава АСГ-а о екслузивности од 07.09.2020. године, Одлука о одобрењу средстава од 11.09.2020. године, Образложење о одабиру преговарачког поступка и приједлог потенцијалног понуђача од 14.09.2020. године и Позив за достављање понуде путем преговарачког поступка од 17.09.2020. године).

Привредни субјекат АСГ-а поднеском заprimљеним дана 29.11.2021. године под бројем: УП-06-26-3-011-63/21 доставио је очитовање на захтјев Конкуренцијског савјета (на исте чињенице као и БХ Телеком), те навео без обзира што је Уговор између АСГ-а и БХ Телеком-а закључен 04.12.2020. године, у којем је наведено између осталог да су се уговорне сагласиле о битним елементима уговора, што је констатовано и Уговором у тачки 8. гдје је наведено да се права која је БХ Телеком стекао на основу овог уговора примјењује од 19.09.2020. године па до завршетка

такмичарске сезоне. (достављени докази у вези хронологије која је претходила потписивању Уговора, фактуре и др.)

9. Пресуда Суда Босне и Херцеговине

Конкурентијски савјет је дана 28.12.2023 године запримио Пресуду Суда БиХ број: С1 3 У 042100 22 У од 22.12.2023 године којом је Тужба уважава и оспорено Рјешење број: УП-06-26-3-011-68/21 којим се Захтјев за покретање поступка поднесеног од стране привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Цемала Биједића 216, 71000 Сарајево против Arena Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд – Нови Београд, Р. Србија, Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) и утврђивања злоупотребе доминантног положаја Arena Channels Group д.о.о., Булевар Милутина Миланковића 9А, 11000 Београд, Р. Србија према члану 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији, одбија као неоснован, поништава и враћа на поновни поступак, те се налаже да у року од 15 дана од дана пријема пресуде на име судских трошкова исплати 380,80 КМ привредном субјекту Телемацх.

У наведеној Пресуди између осталог је наведено, да према стању у спису, судско вијеће закључује да тужени Конкурентијски савјет у поступку по захтјеву привредног субјекта Telemacha као Тужиоца, није поступио у складу са релевантним одредбама Закона о конкуренцији, односно, у складу са одредбама Закона о управном поступку, а посебно имајући у виду члан 9., у вези са чланом 13. цитираног закона, према којем се у поступку мора утврдити право стање ствари, и у том циљу морају се потпуно и правилно утврдити све чињенице које су од важности за доношење законитог и правилног рјешења. Стога, Суд није могао расправити спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, из разлога јер су оне у битним тачкама непотпуно утврђене, изведен је погрешан и неправилан закључак, на начин да је тужени одбио захтјев Тужиоца за утврђивање постојања забрањеног споразума и утврђивања злоупотребе доминантног положаја. Осим тога, према оцијени судског вијећа, тужени није оцијенио да ли је привредни субјекат АСГ злоупотребио доминантан положај, из разлога што није продужио уговор са тужиоцем и тиме ускратио право корисницима услуга тужиоца да трпе штету плаћањем услуга кориштењем платформе Pay per View, уколико желе гледати спортски садржај Арене спорт, и да на тај начин потрошачи тужиоца трпе штету.

Судско вијеће није могло са сигурношћу испитати, законитост и правилност оспореног рјешења, нити је могло расправити спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, зато што су оне у битним тачкама непотпуно утврђене, изведен погрешан и неправилан закључак, на начин, што је тужени само паушално одбио тужиоцев захтјев. Тужени није одговорио на наводе из поднеска од 25.10.2021. године, о непримјенљивости Одлуке о вертикалним споразумима, односно неиспуњености услова за изузеће у оквиру предметних околности, а тужени није разматрао аргументацију о изузећу предметног споразума, нити је образложио основе према којем је предметни споразум обухваћен неким од групних изузећа из члана 7. Закона о конкуренцији, иако је то дужан учинити у смислу одредбе члана 200. став 2. Закона о управном поступку.

Из изложеног слиједи да оспорено рјешење не садржи разлоге о одлучним чињеницама, због чега је овај суд тужбу уважио, оспорено рјешење поништио и предмет вратио туженом на поновно рјешавање, примјеном одредбе члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима. У поновном поступку тужени ће цијенити све наводе тужиоца у овој управној ствари и дати разлоге из којих прихвата или не сваки од датих аргумената, у смислу одредбе члана 200. став 2. Закона о управном поступку.

10. Поступање по Пресуди Суда БиХ

Поступајући по пресуди Суда БиХ, а на основу заprimљеног дописа привредног субјекта Telemach број: УП-06-26-3-011-68/21 од 03.01.2024 године којим обавјештавају да остају при поднесеном захтјеву и потражују судске трошкове, те је Конкуренцијски савјет извршио уплату истих у остављеном року од 15 дана.

У истом допису, привредни субјекат Telemach између осталог додатно обавјештава да је конкретни забрањени споразум провођен још и уз кршење секторских прописа, те је секторски регулатор (Регулаторна агенција за комуникације – у даљем тексту РАК) забранио привредном субјекту БХ Телеком да емитира садржаје путем свог инфо канала и кажњавајући овог пословног субјекта због такве праксе. (доказ: Рјешење РАК-а од 25.01.2023 године и Обавјештење РАК-а од 06.02.2023 године).

Наведена Пресуда заједно са очитовањем привредног субјекта Telemach прослијеђено је дана 30.01.2024 године привредним субјектима Мтел и АСГ-у актом број: УП-06-26-3-011-81/21 и БХ Телеком-у актом број: УП-06-26-3-011-80/21.

Привредни субјекат Мтел је дана 08.02.2024 године актом заprimљеним под бројем: УП-06-26-3-011-86/21 навео да остаје при свему што је изнио током поступка, те да Мтел није уговорна страна у уговору који су закључили привредни субјекти АСГ и БХ Телеком који су за предмет има набавку/продају ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ у фудбалу. Како је овај орган и навео у оспореном рјешењу, АСГ није тражио одобрење од Мтел да уступи дио права на БХ Телеком, нити је АСГ то одобрење тражио. Права и обавезе АСГ и Мтел су регулисане међусобним уговором, којим је између осталог предвиђено право АСГ-а на уступање права емитовања другим емитерима без обавезе тражења било какавог одобрења или сагласности. С тим у вези истичу да нису склопили забрањени споразум из члана 4. Закона о конкуренцији, те да није злоупотребио ни доминатни положај из члана 10. јер се предметни поступак није односио на Мтел у вези повреде конкуренције. Такође, наводе да Рјешење РАК-а није обухваћено временским оквиром поступка предметног поступка и да као такви не могу бити истицани од стране Telemach-а.

Привредни субјекат АСГ је дописом заprimљеним под бројем: УП-06-26-3-011-85/21 дана 08.02.2024 године између осталог је навео и слједеће:

- да нису испуњени услови да предметни споразум буде поднесен на појединачно изузеће, нити да се разматра његова усаглашеност са правилима о групним изузећима;
- да у Пресуди је указано на пропуст Савјета да цијени Telemach-ове наводе из поднеска од 25.10.2021 године у погледу неиспуњености услова за изузеће Споразума о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ који је закључен између БХ Телеком и АСГ према Одлуци о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције;
- да у том смислу указујемо да је Савјет такве наводе цијенио, али посредно, чињеницом да је утврдио да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона о конкуренцији. Оног тренутка када се утврди да било који споразум не представља забрањени споразум, нестаје потреба за даљим испитивањем услова за изузеће таквог споразума;
- да испитивање испуњености услова за изузеће сваког споразума спроводи се кроз постављање одређених питања: те уколико је одговор на питање Да ли споразум представља забрањени споразум из члана 4. Закона одричан, споразум није забрањен и беспредметно је свако даље испитивање услова за изузеће. Иста ситуација је била у предметном поступку, те Савјет није био дужан да посебно образлаже наводе из поднеска од 25. октобра 2021. године имајући у виду да је утврдио да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. став 1. тач. б), ц) и е) Закона;
- да у циљу избјегавања непотребног понављања, АСГ истиче да остаје при својим досадашњим изнијетим наводима у поступку пред Савјетом у погледу чињенице да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона што је утврдио и сам Савјет у свом рјешењу;

- да укратко још једном указују (i) да је Споразумом подлиценциран мањи дио (33%) утакмица Премијер лиге БиХ; (ii) да је АСГ задржао права емитовања утакмица које су уступљена БХ Телеком-у; (iii) да Споразум не садржи клаузулу забране конкуренције, те се предметна права могу уступити и другим учесницима на тржишту; (iv) одлуком Telemach-а од 01.01. 2021. године његови корисници су онемогућени да гледају утакмице Премијер лиге БиХ;
- да Telemach нема активну легитимацију да указује да је Споразум морао бити поднесен на појединачно изузеће сагласно члану 5. Закона нити да ли је обухваћен групним изузећима из члана 7. Закона;
- да на овом мјесту такође подсећају на праксу Савјета и Суда према којој је само странкама у споразуму дозвољено подношење захтјева за појединачно изузеће, те посљедишно други субјекти који нису потписници споразума нису активно легитимисани испитивати да ли је исти подлегао обавези подношења на појединачно изузеће сагласно члану 5. Закона, односно да ли је обухваћен групним изузећима из члана 7. Закона (доказ: цитирани наводи из донесених Рјешења Конкуренцијског савјета);
- додатно АСГ упућује Савјет на своје досадашње наводе о непостојању правног/економског интереса за вођење поступка имајући у виду да се Telemach, као телекомуникациони оператер и дистрибутер медијског садржаја, не бави емитовањем аудиовизуелног садржаја, те није ни могао бити уговорна страна;
- да Суд у Пресуди наводи како Савјет није оцијенио да ли је АСГ злоупотребио доминантан положај из разлога што није продужио уговор са Telemach-ом и да ли корисници услуга Telemach-а трпе штету чињеницом да плаћају услугу коришћења платформе Pay per View уколико желе да гледају спортски садржај Арене спорт;
- да у том смислу, указују да су Арена Спорт канали крајем 2020. године били заступљени на цијелој територији БиХ код свих оператера који су то затражили, укључујући и Telemach. Међутим, Telemach је одлучио да од 31. децембра 2020. године раскине пословну сарадњу и остави своје кориснике без садржаја како спортских садржаја које емитују Арена Спорт канали, тако и Премијер лиге БиХ;
- да Telemach је више од три године дистрибуирао Арена Спорт канале по основу уговора о дистрибуцији закљученог 31.03.2017. године. Према томе, утакмице Премијер лиге БиХ које преноси Арена Спорт биле су доступне Telemach-овим корисницима од 1. августа 2020. до истека уговора о дистрибуцији, 31.12.2020. године. У децембру 2020. године, АСГ је Telemach-у понудио наставак пословне сарадње под истим условима какви су били понуђени и осталим операторима. Telemach је ову понуду одбио и условио закључење уговора нижом цијеном, на шта је АСГ морао пристати будући да Telemach као доминантан учесник на тржишту може наметати нелојалне куповне цијене. Међутим чак и овакву понуду која је садржала услове какве је сам захтјевао Telemach је, без образложења, одбио;
- да све ово наводе с обзиром на чињеницу да се поводом прекида сарадње већ водио поступак по захтјеву Telemach-а, у којем је Савјет утврдио да АСГ није злоупотребио доминантан положај и након тога Суд је потврдио предметну одлуку Савјета тако што је одбио тужбу Telemach-а. Све то Telemach-у није било довољно, већ је уложио захтјев за преиспитивање судске одлуке који је такође одбијен од стране апелационог управног вијећа Суда;
- да дакле, у погледу налога Суда из Пресуде, указујемо да је исти неспроводив и да прекид сарадње између АСГ и Telemach-а у погледу дистрибуције Арена Спорт канала за Савјет представља пресуђену ствар (res iudicata);
- да у циљу избјегавања непотребног понављања, АСГ истиче да остаје при својим досадашњим изнијетим наводима у поступку пред Савјетом у погледу чињенице да није злоупотребљен доминантан положај у смислу члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона;
- да истицање Обавјештења и Рјешења РАК је беспредметно и забрањено у предметном поступку. Наиме, истицање нових чињеница у конкретном поступку је супротно основним процесним правилима из Закона о управном поступку ("ЗУП") и Закона о управним споровима ("ЗУС");

- да члан 220. став 2. ЗУП-а предвиђа да се у жалби могу износити нове чињенице и нови докази али је жалилац дужан да образложи због чега их није изнио у првостепеном поступку. Будући да је предметни управни поступак једноступен, није било могуће истаћи жалбу, али се исти принцип сходно може примјенити у поступку по правном лијеку. Према томе, Telemach је био дужан да образложи због чега није истакао нове чињенице током трајања првостепеног поступка;
- да не само да Telemach није образложио истицање нових чињеница, него то не би ни било могуће. Ово је зато што су Обавјештење и Решење РАК-а донесени на почетку 2023. године - више од годину дана након окончања првостепеног поступка пред Савјетом који обухвата јесен 2020. године па све до доношења рјешења од 16. децембра 2021. године;
- да додатно, Обавјештење и Рјешење РАК-а не испуњавају основни услов да би се сматрале новим чињеницама у поступку, а то је да их је Telemach могао сазнати током трајања поступка - што очигледно није могуће. Сходно томе, чињенице које у потпуности излазе изван временског оквира поступка и не смију да се истичу у конкретном случају;
- да поред овога, још и члан 34. став 1. ЗУС-а прописује да суд рјешава спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку. Према томе истицање нових чињеница које су настале након правомоћног окончања управног поступка није могуће истицати у накнадном поступку по правном лијеку. Будући да је Telemach управо то покушао у предметном поступку, треба му ускратити такву злоупотребу процесних права;
- да чињенични основ сваке одлуке везује се за стање спорног материјално правног односа у вријеме закључења првостепеног поступка. Стога се као нове чињенице могу узети само оне чињенице које су постојале прије него што је првостепени поступак окончан;
- да је наведено потврђено и праксом Врховног суда Федерације БиХ: „ да у тужби се не могу износити нове чињенице и предлагати нови докази, осим ако несумњиво указују да је чињенично стање очигледно другачије од онога које је утврђено у управном поступку и под условом да тужилац пружи доказе да их без своје кривице није могао изнијети, односно предложити до окончања управног поступка" (пресуда Врховног суда Федерације БиХ број: 09 0 У 016792 15 Увп од 02.11.2017. године);
- да узимањем у обзир нових чињеница које су временски настале након окончања првостепеног управног поступка успоставила би се потпуно нова пракса у цјелости супротна Закону о управном поступку, Закону о управним споровима, као и позитивним правним нормама. Додатно, инсистирање на оцјени таквих доказа који ни не придоносе другачијем рјешавању поступка доводи у заблуду поступајући орган скрећући пажњу са самог предмета овог поступка;
- да Telemach није образложио на који начин су Обавјештење и Рјешење РАК-а релевантни у погледу оцјене да ли је дошло до кршења конкуренције на тржишту БиХ у конкретном случају. Telemach произвољно и паушално истиче: „Овим је доказана и чита неоснованост навода Противних страна да је и Telemach требао тражити емитовање спорних садржаја на свом инфо каналу;
- да током читавог поступка пред Савјетом АСГ је указивао да Telemach нема правни/економски интерес, а не да је Telemach требао тражити утакмице Премијер лига БиХ на свом инфо каналу;
- да надаље Обавјештење и Рјешење РАК-а нису у надлежности Савјета, те је о њима беспредметно расправљати у овом поступку. Осим тога, супротно наводима Telemach-а, Рјешење РАК-а није казнило БХ Телеком због емитовања спортских садржаја на информативним каналима (такве констатације једноставно нема у Рјешењу), па се такво тумачење Telemach-а мора оцијенити као тенденциозно и неосновано;
- да је у надлежности Савјета да утврђује да ли долази до ограничења конкуренције на тржишту БиХ, а не да ли су привредни субјекти имали дозволу да емитују одређене садржаје. Додатно, Обавјештење и Рјешење РАК-а обухватају утакмице Свјетског првенства у Катару и не могу се довести у везу са предметни поступак односи на утакмице Премијер тиге БиХ. На крају, истичемо да је према јавно доступним подацима евидентно да је БХ Телецом стекао потребну дозволу од РАК-а;

- да имајући у виду све наведено, предлагемо да Савјет донесе одлуку којом ће одбити предметни захтјев Telemach-а и утврдити да АСГ није повредио члан 4. став 1. тачка б), ц) и е) и члана 10. став 2, б), ц) и д) Закона.

Привредни субјекат БХ Телеком је дана 09.02.2024 године је дописом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-87/21 у којем између осталог наводи сљедеће:

- да су БХ Телеком д.д. Сарајево и Arena Channels Group д.о.о. Београд, Р. Србија закључиле Уговор о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине, дана 04.12.2020. године. Чланом 1. предметног Уговора као предмет истог је дефинисана набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине и то двије утакмице по сваком колу, односно максимално 66 утакмица по сезони. Истим чланом је одређено да ће Арена вршити избор предметних утакмица која ће бити емитоване, а да ће БХ Телеком д.д. имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос. Чланом 2. Уговора је дефинисано да Арена уступа БХ Телекому ексклузивна телевизијска права, те да БХ Телеком нема права даљег сублиценцирања трећим лицима. Такође је предвиђено да Арена задржава право емитовања утакмица, које у живом преносу емитује БХ Телеком и то 48 сати након живог преноса;
- да БХ Телеком у вријеме закључења Уговора са АСГ-а од 04.12.2020 године није посједовао дозволу РАК-а за емитирање па самим тим није био емитер нити је дјеловао на тржишту продаје канала другим оператерима. БХ Телеком је међутим у оквиру сагласности РАК-а за пружање услуга video-on-demand, набављао права за одређене аудиовизуелне садржаје које је условно речено емитовао, али не у улози емитера у регулаторном смислу, на својој ИПТВ платформи. Осим утакмица, ту су се убрајали садржаји попут филмова (за вријеме Сарајево Филм Фестивала) и концерата (нпр концерт Дине Мерлина за Новодишњу ноћ). Будући да се наведено „емитовање“ вршило сезонски и периодично, оно се не може сматрати емитовањем у оном смислу у којем то врше емитери који имају дозволу РАК-а, што је и сам регулатор потврдио својим актом, број: 03-29-2059-3/15 од дана 16.09.2015. године. (доказ: акт Регулаторне агенције за комуникације, број: 03-29-2059-1115 од 20.08.2015. године, акт Регулаторне агенције за комуникације, број: 03-29-2059-3115 од 16.09.2015. године);
- да имајући у виду чињеницу да се АЦГ и БХ Телеком баве са двије различите дјелатности, односно да АСГ емитује телевизијске садржаје путем своје групе канала, а да БХ Телеком дистрибуира телевизијске програме произведене од стране ТВ канала, очигледно је да се у конкретном случају, ради о вертикалном споразуму. Наиме, у ланцу од обезбјеђења права на пренос спортских садржаја до њихове дистрибуције крајњем кориснику, постоје три релевантна тржишта. Прво од њих је тржиште производње спортског садржаја и продаје права на њихово емитовање, на коме конкуришу спортске асоцијације и велетрговци медијских садржаја, друго тржиште је тржиште емитовања, на коме међусобно конкуришу носиоци дозвола за емитовање (ТВ канали), чији је крајњи циљ обогачивање властитог програма, повећање његове вриједности и позиционирање на тржишту продаје права на дистрибуцију ТВ канала оператерима/дистрибутерима ТВ садржаја, које је треће, силазно тржиште у односу на горе поменута два тржишта.
- да надаље обзиром да БХ Телецом, у вријеме закључења предметног Уговора и преноса утакмица Премијер лиге БиХ, није посједовао властити ТВ канал на којем би емитовао ТВ садржаје, него емитовање живог преноса одабраних ногометних утакмица по Уговору вршио на својој затвореној платформи, као и путем пау пер виуе система, јасно је да БХ Телецом није нудио услуге које би биле конкурентне услугама Арене на подручју њеног дјеловања. Дјеловање Арене обухвата, дакле прометовање правима на емитовање спортских медијских садржаја, те силазно тржиште производње ТВ канала и њихове продаје. У случају конкретног Уговора између БХ Телекома и Арене, Арена фигурира као велетрговац медијским правима на спортске садржаје, као што је то био у случају у Уговору између привредног субјекта ХД-ВИН и привредног субјекта „Спортфиве“, те се дакле у конкретном случају ради о Споразуму о искључивој дистрибуцији, на који се

примјењује групно изузеће, у смислу члана 3, тачка а) Одлуке Конкуренцијског савјета БиХ о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми). У прилог ставу о правној природи Уговора између БХ Телекома и АСГ-а иде и став које је Конкуренцијски савјет заузео својим Закључком број: 03-26-3-016-13-11/13 од 28.11.2013. године, у којем је констатовао: „Увидом у поднесени Захтјев, Конкуренцијски савјет такође оцијенио да се уговор између привредног субјекта ХД- ВИН и привредног субјекта „Sportfive“, којим је омогућено ексклузивно право преноса ногометних утакмица Турска-Хрватска и Хрватска-Турска из 2011. године, пер се не може сматрати забрањеним споразумом из члана 4. став (1) тачка б) Закона, обзиром да је таква врста уговора о дистрибуцији обухваћена и регулисана чланом 7. став (1) тачка б) Закона, те поближе дефинисана Одлуком о скупном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) – цитирани члан 2. и 6. Одлуке;

- да према томе, и у таквој хипотетичкој ситуацији радило би се о нереципрочном вертикалном споразуму који је обухваћен групним изузећем, а не како то Подносилац захтјева настоји приказати као хоризонтални споразум којим конкурентни имају за циљ затворити или подијелити тржиште.
- да у погледу садржаја поднеска Telemacha од 03.01.2024. године, као и приједлога доказа из истог Поднеска, односно Рјешења РАК-а, број: УП1: 05-29-1-972122 од 25.01.2023. године, БХ Телеком истиче: РАК је Рјешењем, број: УП1 : 05-29-1-972122 од 25.01.2023. године утврдила да је БХ Телекома д.д. Сарајево без дозволе Регулаторне агенције за комуникације пружао услуге емитовања утакмица Свјетског првенства у фудбалу Катар 2022 као и других различитих програмских садржаја путем сервиса МУ ТВ, те је за утврђено кршење изрекао санкцију — новчану казну БХ Телекому д.д. Сарајево, као правном лицу, у износу од 15.000,00 КМ, те генералном директору БХ Телекома, као одговорном лицу у правном лицу, у износу од 2.000,00 КМ.
- да дакле, чињенична и правна ситуација која је третирана предметним Рјешењем РАК-а је сасвим различита у односу на чињеничне и правне аспекте који су присутни у конкретном поступку пред Конкуренцијским савјетом. Наиме, РАК је у предметном Рјешењу и поступку повреде правила третирао питање емитовања утакмица Свјетског првенства у фудбалу Катар 2022 на МУ ТВ сервису БХ Телекома у току 2022. године, док је у поступку пред Конкуренцијским савјетом третирано питање приказивања утакмица Премијер лиге БиХ на Моја ТВ Спорт сервису БХ Телекома током 2021. године, а на основу сагласности Агенције за пружање аудиовизуелне услуге на захтјев. Претходно потврђује и Савјет РАК-а у свом Рјешењу, број: УП2: 05-29-8-1123 од 29.08.2023. године, којим је одлучила о жалби БХ Телекома на Рјешење исте Агенције од 25.01.2023. године. Наиме, у образложењу поменутог другостепеног Рјешења од 29.08.2023. године, Регулаторна агенција констатује следеће: „С обзиром на чињеницу да је предмет првостепеног поступка био искључиво сервис/услуга жалиоца под називом МУ TV, чији је садржај Агенција анализирао крајем 2022. године у предметном првостепеном поступку и на основу којег је утврђено да је жалилац пружао услугу емитовања утакмица Свјетског првенства у фудбалу Катар 2022, као и других различитих садржаја, без прописане дозволе за емитовање коју издаје Агенција, Савјет Агенције је оцијенио да су без значаја за рјешавање предметне управне ствари жалбени наводи који се односи на жалиочев сервис/услугу Моја ТВ Спорт, коју је Жалилац пружао раније у оквиру издате Сагласности Агенције за пружање аудиовизуелне медијске услуге на захтјев (ВОД), а чији садржаји нису били предмет анализе проведене у првостепеном поступку ....(доказ. Рјешење РАК-а УП2: 05-29-8-1123 од 29.08.2023. године);

Наведена изјашњења достављена су привредном субјекту Telemach-у актом број: УП-06-26-3-011-88/21 дана 12.02.2024 године, те је привредни субјекат Telemach актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-88/21 дана 23.02.2024 године навео да остаје при свему и да само ради сумирања укратко понавља изјашњење на поновљене наводе Противних страна како слиједи:

a) у односу на наводе пословног субјекта БХ Телеком:

- споразуми закључени између конкурената (Телеком Србија Група и БХ Телеком Група) не могу бити изузети по основу Одлуке о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције/вертикални споразуми/, како је то јасно истакнуто у члану 6 став (л) предметне Одлуке, из које је потпуно јасно да се групно изузеће, у смислу те Одлуке, не примјењује на вертикалне споразуме склопљене између привредних субјеката који су међусобно конкуренти;
- да према томе, сви рестриктивни споразуми између чланица ове двије групе (укључујући спорни споразум) морали су бити предмет појединачног изузећа од забране, које неспорно никад није ни тражено. Према томе, сви споразуми који су предмет овог поступка су забрањени и ништави, а њиховом реализацијом су Противне стране повриједиле право конкуренције;
- да о правној природи спорних споразума и разлозима зашто су исти забрањени дато је детаљно објашњење током управног поступка и управног спора, а посебно на стр. 2-9 поднеска Подносиоца захтјева од 25.10.2021. године, те из разлога економичности поступка упућују на наведени поднесак;
- да наводи којима БХ Телеком настоји релативизирати да је спорни споразум проведен још и уз тешко кршење секторских прописа (што је утврђено достављеним актима секторског регулатора, који су у међувремену постали и правомоћни) потпуно су беспредметни, јер се ради о питању које је у међувремену мериторно ријешено од надлежног управног органа (Регулаторне агенције за комуникације БиХ) и Савјет је у погледу те чињенице (да је нелиценцирано емитовање које је вршио БХ Телеком законом забрањено, па је спорни споразум проведен нелиценцираним емитовањем противно секторским прописима) везано за одлуку Регулаторне агенције за комуникације БиХ и другачије не може ни одлучити. Наводи о неким ранијим другачијим мишљењима појединих службеника секторског регулатора су ирелевантни, јер се у управним поступцима одлучује коначним управним актима, те било каква мишљења немају никакав значај, осим ако им посебни пропис не даје такав значај (што овдје није случај).

b) у односу на наводе пословног субјекта Мтел:

- једина одбрана Мтел-а се састоји у наводима да је спорне активности подузимало његово повезано лице АСГ, а не сам Мтел из чега Мтел посредно потврђује да је свјестан како је споразум АСГ/БХ Телеком забрањен споразум;
- да како је Мтел први титулар права емитовања утакмица Премијер лиге БиХ, по општим принципима облигационих односа (члан 753), остаје одговоран за радње лица којима је подуговорило своја права/обавезе, па тако у овом случају и за радње АСГ. Тако и Мтел, по оцјени Подносиоца захтјева, одговара за закључење забрањеног споразума АСГ са БХ Телеком-ом. Наиме, када би се усвојило другачије становиште, сваки би субјекат могао избјећи кажњавање за повреде конкуренције тако што би приликом закључења забрањених споразума са конкурентима укључило посредника. Обавеза је Мтел-а (као купца права) да осигура да се емитовање садржаја који је купио врши у складу са свим законима који су примјењиви у БиХ, а пропуштање те обавезе подразумијева одговорност овог пословног субјекта за повреде права конкуренције.

c) у односу на наводе пословног субјекта АСГ:

- да у вези са наводима о примјени Одлуке о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције /вертикални споразуми/ и забрањености споразума између чланица Телеком Србија Групе и БХ Телеком Групе, упућују (као и у односу на наводе БХ Телекома) на поднесак од 25.10.2021. године, те друге наводе изнесене у досадашњем току поступка и јасне инструкције из Пресуде;
- да у вези са процесним овлаштењима Подносиоца захтјева, истичу да су исти беспредметни како је детаљно појашњено на стр. 9/10 поднеска од 25.10.2021. године. Наиме, Закон о конкуренцији сваком пословном субјекту допушта подношење захтјева за покретање поступка, а након што се поступак покрене — исти води Савјет, а подносиоци захтјева имају статус странке. Дакле, право Подносиоца захтјева се црпи из изричитих законских одредби, те нису потребни никакви додатни докази на те околности;
- да су посебно нелогични наводи АСГ да правни интерес за покретање поступка нема конкурент чија су два највећа конкурента закључила забрањени споразум којим њега и његове кориснике искључују са тржишта (по наводима АСГ испада да нико и никад не би могао поднијети захтјев за покретање поступка — јер ако то право нема конкурент у односу на забрањени споразум његова два највећа конкурента, поставља се питање када би и ко по АСГ уопште могао подносити такве захтјеве). Даље су исти наводи нелогични и када се има у виду да је ова управна ствар у међувремену оцјењивана и од стране Суда БиХ, па да је Суд БиХ сматрао да Подносилац захтјева нема процесна овлаштења да поднесе Захтјев и врши радње које је вршио у поступку, потврдио би спорно Рјешење или би исто преиначио тако да се Захтјев одбацује. Како Суд БиХ, не само да није учинио ништа слично, него је потврдио све наводе Подносиоца захтјева, јасно је да Суд БиХ сматра да је Подносилац захтјева имао право да Захтјев поднесе, те да је исти основан;
- да АСГ свјесно манипулише и у овај предмет покушава увести одлуке Савјета из сасвим другог предмета који се водио пред Савјетом у односу на сасвим друге околности. Питање злоупотребе доминантног положаја у овом поступку се односи на конкретне радње у вези са спорним емитовањем БХ Премијер лиге, које и јесу предмет овог а не неког другог поступка, о којим околностима не одлучује Савјет ни у једном другом, осим у овом поступку. Околност да је Савјет сматрао да у неком другом предмету АСГ није злоупотребио доминантан положај немају никакав значај. Околности постојања доминантног положаја и његове злоупотребе су детаљно појашњени на стр. 10/11 поднеска од 25.10.2021, године;
- да у вези са наводима да околност како је забрањени споразум провођен још и нелиценцираним емитовањем од стране БХ Телеком нема никакав значај за овај поступак, те да није у досадашњем току поступка истицано како је Подносилац захтјева могао на исти начин емитовати спорни споразум, истичемо да је лако утврдити да исти нису тачни увидом у стр. 47/48 поништеног Рјешења, а у којим је Савјет прихватио наводе Противних страна — наиме, једино питање које је Савјет разматрао доводећи у питање Захтјев од почетка поступка (видјети акт Савјета од 01.04.2021, године) било је зашто се Подносилац захтјева није обратио АСГ да на исти начин дистрибуира спорне садржаје. Савјет на стр. 47/48 поништеног Рјешења детаљно елаборира (и практично само на томе заснива спорно Рјешење) наводе Противних страна да других заинтересованих за овакав начин подуговарања/емитовања није било — Подносилац захтјева све

вријеме тврди да није ни могло бити заинтересованих за такав начин подуговарања када је исти противан закону и секторски регулатор је сада то коначно и правомоћно утврдио;

- да према томе, комплетна „одбрана“ Противних страна је након одлуке секторског регулатора потпуно беспредметна. Нетачни су наводи АСГ да се ради о неким новим околностима које нису постојале у вријеме вођења поступка — БХ Телеком све вријеме на исти споран начин емитује садржаје и свима је то било познато, само је секторски регулатор у међувремену ту праксу и санкционисао, што представља само потврду навода које је Подносилац захтјева износио цијелим током поступка;
- због свега наведеног, Подносилац захтјева сматра да наводи Противних страна (АСГ, БХ Телеком и Мтел) ни у једном дијелу не негирају постојање повреда конкуренције на које се у Захтјеву указује, те предлажемо да Савјет, у складу са одредбама Закона, донесе рјешење којим ће Захтјев усвојити у цијелости, с тим да се захтјев за накнаду трошкова поступка овим допуњава и за трошкове састава овог поднеска у износу од 240 КМ + ПДВ.

11. Утврђено чињенично стање и оцјена доказа

Након сагледавања релевантних чињеница и доказа утврђених током поступка као и чињеница изнијетих на усменој расправи у вези са Споразумом који је предмет овог поступка, уважавајући препоруке Суда БиХ наведене у пресуди, те савјесном и детаљном оцјеном сваког доказа посебно и свих доказа заједно, Конкуренијски савјет је утврдило сљедеће:

- да је Подносилац захтјева привредни субјекат Telemach уписан у Регистар Опћинског суда у Сарајеву под матичним бројем: 65-01-0620-08 (стари број: 1-18109) регистрован на адреси ул. Цемала Биједића бр. 216 Сарајево Илица, који је дјелује као оператер дигиталне и аналогне кабелске телевизије, као пружалац услуге широкопојасног интернета и као оператер фиксне телефоније;
- да је противна страна Мтел регистрован у Окружном привредном суду у Бања Луци под матичним бројем уписа 1-9317-00. Привредни субјекат Мтел је дио групације чије је матично друштво привредни субјекат Телеком Србија а.д. Београд, Република Србија са учешћем од 65,01%, који нуди услуге из области мобилне телефоније, фиксне телефоније, дигиталне телевизије, Интернета и преноса података.
- да је противна страна у поступку телекомуникацијска компанија Arena Channels Group д.о.о. Београд, регистрована у Агенцији за привредне регистре Републике Србије под матичним 39 бројем: 20510293 на адреси Владимира Поповића 6, 11070, Београд-Нови Београд, која је раније пословала под називом HD-WIN д.о.о. Београд, те да је већински власник учешћа у АСГ-у телекомуникацијска компанија „Телеком Србија“ а.д. Београд, Република Србија;
- да је противна привредни субјект БХ Телеком д.д. Сарајево, ул. Франца Лехара бр. 7., Сарајево, регистрован је код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем: 65-02-0012-10 (стари број: И-23391) које су у 90% у власништву Федерације Босне и Херцеговине и основна регистрована дјелатност привредног субјекта БХ Телеком је обављање послова из кабловских телекомуникација.
- да је АСГ власник ексклузивних права на емитурање садржаја спортских канала са фудбалским садржајима високе квалитете који укључују пренос италијанске фудбалске лиге, француске фудбалске лиге, Мтел Премијер Лиге БиХ, те УЕФА Лиге првака и УЕФА Лиге Еуропе које емитује под брендом „Арена спорт“ за подручје Босне и Херцеговине;

- да је Извршни одбор Фудбалског савеза БиХ донио је одлуку да привредни субјекат Мтел буде нови спонзор савеза за Премијер лигу БиХ те, „А“ и „У21“ селекције БиХ. Ова одлука озваничена је потписивањем уговора који је уприличен у Сарајеву, 24. јула;
- да је привредни субјекат Мтел у поступку спроведеном на основу јавног позива Фудбалског савеза БиХ стекао ексклузивно право на лиценцирани садржај с обзиром да само један понуђач може стећи ексклузивну лиценцу за све утакмице Премијер лиге;
- да је Мтел у складу Уговором о спонзорству пренио на АСГ ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АСГ-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја;
- да путем Арена спорт, у пакету спортских премијум садржаја националних фудбалских првенстава преноси утакмице Премијер лиге БиХ, утакмице Купа БиХ, те Прве лиге РС и Прве лиге ФБиХ;
- да су се утакмице Мтел Премијер лиге БиХ почеле приказивати на каналима Арена Спорт од 01.08.2020. године;
- да АСГ има закључене уговоре са великим бројем оператера у БиХ, те да су до краја 2020. године били заступљени код свих оператера на цијелој територији БиХ укључујући и Telemach;
- да је Telemach дистрибуирао више од 3 године Арена Спорт канале, као и да му је понуђено у децембру да дистрибуише наведене канале укључујући и путем ОТТ сервиса под истим условима какви су били понуђени и другим оператерима;
- да АСГ послује на тржишту БИХ 13 година и да једино повезана друштва United Media једино нису продужила сарадњу са њима када су постале дио наведене групације;
- да на основу уговорне сарадње између АСГ и Telemach , ТВ канали су у мрежи Telemach-а били доступни све до 31.12.2020. године, односно канали Арена Спорт са утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ на основу закљученог уговора између Мтел-а и НСБиХ дистрибуисани су путем Telemacha у периоду од августа до краја децембра 2020. године;
- да у периоду од августа до краја децембра 2020. године привредни субјекат Telemach није имао примједбе на емитовање утакмица Премијер лиге БиХ;
- да од 01.01.2021. године привредни субјекат Telemach је прекидом пословне сарадње са АСГ-ом престао да дистрибуише Арена Спорт канале, односно у његовој понуди нема више Арена Спорт канала;
- да престанком дистрибуције Арена Спорт канала, привредни субјекат Telemach је својим корисницима уједно и ускратио праћење фудбалских утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ;
- да иако је на снази био уговор између Telemach-а и АСГ-а када је БХ Телеком почео са емитовањем фудбалских утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ (19.09.2020. године), Telemach се није нити једном обратио привредном субјекту АСГ са приговором у вези преноса права на емитовање одређених утакмица на БХ Телеком, иако су и тада наводно његови потрошачи били ускраћени за одређени број утакмица;
- да привредном субјекту Telemach као дистрибутеру, права емитовања нису релевантна, јер не располаже платформом, односно ТВ каналом путем које би тај садржај емитовао;
- да привредни субјекат Telemach није имао нити има у својим пословним плановима намјеру да стиче наведена права емитовања с обзиром да је дистрибутер медијских садржаја те да се уопште не бави емитовањем, и то би изискивало додатне трошкове;
- да су се утакмице Мтел Премијер лиге БиХ ексклузивно емитовале једино на каналима Арена Спорт-првих 7 кола, те да је од 8. кола емитовање неких утакмица почело се приказивати и на платформи БХ Телеком-а Моја ТВ Спорт;
- да су привредни субјекти АСГ и БХ Телеком закључили Уговор о набавци/продаји ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу дана 04.12.2020. године а који се примјењује од 19.09.2020. године;

- да се други привредни субјекти нису обраћали привредном субјекту АСГ у вези могућности откупа одређених утакмица Мтел Премијер лиге Босне и Херцеговине, нити су упућивали касније приговоре у вези наведеног уступања фудбалских утакмица;
- да је БХ Телеком осим наведеног Уговора закључивао и Уговоре о дистрибуцији Арена спорт канала са АСГ-ом почев од 2011. године;
- да је предметни Уговор закључен на основу иницијативе заинтересованог привредног субјекта БХ Телеком што је видљиво из писане кореспонденције која је достављена као доказ наведеној тврдњи;
- да је чланом 1. Уговора о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге Босне и Херцеговине предвиђено да ће БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос;
- да је АСГ задржао право да на свим каналима и платформама на којима је Арена Спорт доступна емитује утакмице чији жив пренос је уступио БХ Телеком-у, и то 48 сати након живог преноса (члан 2 (3) Уговора);
- да БХ Телеком одређени број утакмица Мтел Премиер Лиге емитује путем Моја ТВ платформе под називом МојаТВ Спорт;
- да БХ Телеком на својој ИПТВ платформи пласира садржаје корисницима услуга путем Моја ТВ и Pay per View сервиса;
- да БХ Телеком пласира наведене фудбалске садржаје путем платформе односно сервиса Моја ТВ који је доступан непосредно његовим корисницима бесплатно, а посредно и свим осталим корисницима, путем Pay-per-View сервиса по цијени од 1,99 КМ за праћење догађаја у реалном времену у трајању до 180 минута;
- да једини овакав уговор АСГ има са ВН Telecom-ом, односно није им се нико јављао да је заинтересован;
- да су на наведени начин закључени и споразуми којима је АСГ уступио право на емитовање Highlights Мтел Премијер Лиге БиХ свим привредним субјектима који су исказали интересовање укључујући и Нову БХ повезано лице привредног субјекта Telemach;
- да је АСГ вољан да садржај за који права преноса још увијек нису откупљена прода неком од заинтересованих емитера, укључујући и повезана лица Подносиоца захтјева, под условом да исти испуњавају стандарде у погледу квалитета продукције;
- да је БХ Телеком у претходним периоду од уназад 8 година био ексклузивни спонзор Фудбалског савеза и да је био носилац права на емитовање већине утакмица Премијер лиге, које су се на идентичан начин експлоатисале на платформи БХ Телеком-а;
- да је БХ Телеком расписивао јавни позив с циљем продаје права преноса другим заинтересованим емитерима, те да су уз накнаду уступљена ТВ емитерима Нова БХ и ТВ1/О Канал, интернет порталима СпортЦентар, СпортСпорт, као и привредном субјекту HD WIN д.о.о. Београд;
- да је РАК донио Рјешење број: УП1:05-29-1-972/22 од 25.01.2023 године којим се утврђује да је БХ Телеком пружао услуге емитовања утакмица Свјетског првенства у Катару 2022 године као и других различитих програмских садржаја путем сервиса MY TV без дозволе РАК-а;

Подносилац захтјева је покренуо поступак како би Конкуренцијски савјет утврдио да ли је Споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком противан Закону из разлога што представља забрањени споразум из члана 4. став 1., тачка б) и ц) Закона те да се утврди како је АСГ злоупотребио доминантни положај ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона, као и на утврђивање постојања дискриминације субјеката који се баве телевизијским емитовањем у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона.

Подносилац захтјева је додатно проширио захтјев у вези члана 4. став 1. тачка е) односно члана 10. став 2. тачка д) Закона уколико су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију

предметних садржаја у виду њиховог претходног/ истовременог емитовања (који може испунити само БХ Телеком), који се једини бави емитовањем на свом интерном каналу.

Забрањени споразум

Чланом 4. став (1) Закона о конкуренцији прописано је да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката, који за циљ и посљедицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на:

б) Ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања;

ц) Подјелу тржишта или извора снабдијевања;

е) Закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези са предметом споразума.

Споразуми забрањени у складу са ставом (1) члана 4. Закона о конкуренцији су ништавни.

Такође, чланом 101. Уговора о функционисању Европске уније, са којим је усклађен члан 4. Закона о конкуренцији, забрањују се заједничка дјеловања предузетника који штете постојећој или потенцијалној тржишној конкуренцији, а у коначници потрошачима.

Забрањеним споразумима се првенствено настоји остале тржишне учеснике/конкуренте искључити с тржишта, како би створили могућност повисивања цијена, те остваривања додатне добити.

Дакле, забрањени су споразуми између предузетника, привредних субјекта који су стварни или потенцијални конкуренти на тржишту, а забраном су обухваћени како хоризонтални, тако и вертикални споразуми.

Надаље, наведеним чланом 101. Уговора о функционисању Европске уније се забрањује антиконкурентијско понашање које настаје као резултат усклађене воље два или више предузетника, а што се је и усаглашено у судској пракси Европске уније, обзиром да је Европски суд у пресуди донесеној у предмету: „*Bayar AG v. Commission of the European Communities*“ од дана 26.10.2000. године, утврдио да је концепт споразума у смислу члана 85. став 1 Уговора о Европској заједници (члан 101. Уговор о функционисању Европске уније), усмјерен на постојање воље између најмање двије стране. Односно, неопходна је усклађена воља привредних субјеката и намјера за штетним поступањем.

Конкурентијски савјет је прије свега разматрао основаност покретања поступка против привредног субјекта Мтел на које је Подносилац захтјева указивао, те с обзиром да му прије свега није била позната чињеница ко су уговорне стране у потписаном Уговору, поступак је означавао да покреће против Мтел и/или АЦГ, те притом истицао да је ријеч о повезаним лицима у оквиру исте групације, те да је привредни субјекат Мтел морао бити упознат са наведеним и да као такав сноси одговорност за радње лица којима је подуговорило своја права/обавезе, па тако у овом случају и за радње АСГ.

У вези навода Подносиоца захтјева, Конкурентијски савјет је утврдио да је Уговор о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу означеног као Споразум због којег је и покренут поступак пред овим органом закључен између привредних субјеката АСГ-а као носиоца права и БХ Телекома као купца.

Надаље, привредни субјекат Мтел у свом Изјашњењу за примљеним под бројем: УП-06-26-3-011-52/21 од 28.10.2021. године навео да привредни субјекат АСГ није тражио одобрење Мтел-а да уступи дио права на БХ Телеком, нити је имао обавезу да наведено одобрење тражи, те да су

права и обавезе АСГ-а и Мтел-а регулисана међусобним уговором, којим је између осталог, предвиђено право АСГ-а на уступање права емитовања другим емитерима, без обавезе тражења било каквог одобрења или сагласности.

Такође привредни субјекат Мтел-а је навео да није био дужан да врши контролу евентуалног преноса права на друге емитере, нити је имао права да интервенише у случају таквог преноса а узело се у обзир и чињеница да је привредни субјекат Telemach био у уговорном односу са АСГ-ом у вези дистрибуције Арена спорт канала а не са привредним субјектом Мтел, из чега прозилази да привредни субјекат Мтел није био учесник на релевантном тржишту.

Слиједом наведеног, Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачки 1. диспозитива овог Рјешења.

Забрањени споразум – АСГ и БХ Телеком

У вези навода Подносиоца захтјева да је закључивањем предметног Споразума, дошло до ограничавнаја тржишта у смислу члана 4. став 1. тачка б) Закона јер није омогућено другим привредним субјектима да искажу заинтересованост за предметне садржаје, те да је наведени споразум закључен нетранспарентно је неоснована.

Иако је терет доказивања на странци која је поднијела захтјев за покретање поступка у складу са чланом 36. Закона, привредни субјекат Telemach није доставио нити један доказ да се обраћао привредном субјекту АСГ-у којим би тражио подлиценцирање садржаја чији је АЦГ ексклузивни носилац права. Такође, Подносилац захтјева није доказао ни да су други привредни субјекти на тржишту Босне и Херцеговине тражили наведене садржаје, нити да су се жалили из разлога што је БХ Телеком откупио дио права од привредног субјекта АСГ-а, односно није доказао постојање заинтересованости од стране трећих страна.

У вези питања транспарентности на који указује привредни субјекат Telemach, Конкуренцијски савјет је узео прије свега у обзир да је лиценцирани садржај био предмет Јавног тендера на коме је могао учествовати сваки привредни субјект са сједиштем у Босни и Херцеговини, као и да је након спроведеног јавног тендера информација о имаоцу ексклузивне лиценце била јавно доступна, те да се сваки заинтересовани привредни субјект се могао обратити АСГ-у у циљу откупа лиценцираног садржаја.

У прилог овој тврдњи истичемо да је сам привредни субјекат Telemach у свом Захтјеву за покретање поступка наводио децидно да њему као дистрибутеру права емитовања нису релеватна јер не располаже са платформом, односно ТВ каналом путем којег би тај садржај емитовао, те и кад би се одлучио на тај пословни потез, изискивало би додатне трошкове. При томе је истицао да није имао нити има у својим пословним плановима наведено а према његовим сазнањима ни било који други оператер.

Такође, Конкуренцијски савјет је утврдио да је до наведеног уговорног односа дошло тако што је привредни субјекат БХ Телеком исказао интерес и први се самоиницијативно обратио привредном субјекту АСГ са Понудом од 13.08.2020. године, као и да је претходила одређена процедура преговарања која је укључивала осим наведене понуде, и одобрење средстава за набавку, преговарачки поступак и др., односно да је поступак преговарања трајао неколико мјесеци, прије закључења самог Уговора број: 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године.

Такође, привредни субјекат АСГ је у поступку изјавио да може преостала права емитовања која још увијек нису откупљена продати неком од заинтересованих емитера, укључујући и повезана лица Подносиоца захтјева, уколико постоји њихова заинтересованост.

Констатација привредног субјекта Telemach-а да ли је привредни субјекат БХ Телеком уопште платио права за неколико кола ове лиге прије него што је закључио Уговор и да ли је на овај

начин неком другом пословном субјекту понуђено да преноси утакмице на овај начин што указује на потпуну нетранспарентност као и координативан однос између Противних страна, Конкуренцијски савјет је утврдио да је поменута констатација потпуно неоснована и нетачна, с обзиром да су привредни субјекти АСГ и БХ Телеком доставили доказе о испостављеним и плаћеним фактура за мјесец септембар, октобар, новембар и децембар 2020. године, као и цјелокупну пословну кореспонденцију која је претходила закључењу Уговора. Из наведеног произилази да с обзиром да Уговор иако је закључен у децембру 2020. године примјењује се од 19.09.2020. године, те сходно томе су наведене фактуре испостављене и плаћене од стране БХ Телеком-а почев од мјесеца септембра 2020. године за уступљене медијске садржаје.

У односу на тврдње да су наведеном сарадњом оштећени корисници привредног субјекта Telemach па чак и корисници самог Мтел-а, Конкуренцијски савјет је утврдио да наведеном сарадњом односно потписивањем предметног уговора никако нису могли бити оштећени корисници привредног субјекта Telemach с обзиром да од 01.01.2021. године одлуком о прекиду пословања са АСГ-ом привредни субјекат Telemach више не дистрибуише Арена Спорт канале, те његовим корисницима између осталог нису доступне ни утакмице Мтел Премијер Лиге, као и да привредни субјекат Telemach не може иступати у име трећих лица укључујући и кориснике Мтел-а, самим тиме нема ни законску основу односно није овлаштен да износи тврдње у име трећих лица, које притом нису поткријепљене никаквим доказима.

Сам привредни субјекат Telemach наводи да није имао никаквих примједби на пренос фудбалских утакмица за првих 7. кола, већ сматра да уступањем одређеног броја утакмица почев од 8. кола БХ Телеком-у, настаје проблем јер наведено поступање је противно правилима конкуренције.

Такође, Telemach-ова тврдња да је правни интерес да пријави наведени споразум јер је ријеч о његова два највећа конкурента, Конкуренцијски савјет сматра неприхватљивом с обзиром да у току цијелог поступка није успио да докаже постојање правног и економског интереса за покретање предметног поступка односно да трпи некакву штету, имајући у виду чињеницу да према сопственом признању се нису обраћали АСГ-у и да нису заинтересовани за наведене садржаје, те је прекидом сарадње са АСГ-ом својим потрошачима је ускратио могућност праћења утакмица Мтел Премијер Лиге.

Наиме, имајући у виду да је уговорни однос Telemach-а и АСГ трајао још пуна 3 мјесеца након што је БХ Телеком почео са емитовањем фудбалских утакмица које су биле предмет садржаја Споразума, указује на чињеницу да наведени садржај привредни субјекат Telemach није сматрао атрактивним за своје претплатнике као ни сами претплатници, јер у току цијелог поступка привредни субјекат Telemach није нити споменуо нити доставио доказ да су постојали приговори/жалбе његових претплатника у вези истог.

На навод из поднеска привредног субјекта Telemach од 25.10.2021 године који се односи на оцјену наведеног споразума у смислу његовог појединачног изузећа и о непримјењивости Одлуке о вертикалним споразумима, коју је овај орган у претходном рјешењу пропустио да детаљно образложи (позвали смо се само на одредбе члан 5. и 7. Закона) а Суд БиХ скренуо пажњу, наводимо сљедеће:

Подносилац захтјева је у самом Захтјеву, али и током цијелог поступка тврдњом да је Противна страна била обавезна да Споразум поднесе Конкуренцијском савјету на појединачно изузеће од забране, покушавао да наметне Конкуренцијском савјету да изврши оцјену да ли је предметни споразум могуће појединачно изузети од забране.

Наиме, Конкуренцијски савјет напомиње да предмет поступка није било утврђивање да ли је Противна страна требала поднијети Споразум Конкуренцијском савјету на појединачно изузеће од забране, као ни да ли Споразум потпада под одређена групна изузећа, што је Противна страна покушавала доказати.

Подношење захтјева за појединачно изузеће споразума од забране, у складу са чланом 5. став (1) Закона, дозвољено је само странкама у споразуму. С обзиром да Подносилац захтјева није странка у Споразуму и да Конкурентијски савјет на појединачна и групна изузећа споразума од забране пази по службеној дужности, наводи обе стране у поступку везани за изузећа Споразума од забране неће се посебно образлагати ни утврђивати.

Да би се могао покренути поступак пред Конкурентијским савјетом, у складу са чланом 27. став (3) Закона, потребно је да привредни субјекат који подноси захтјев докаже свој правни или економски интерес.

С обзиром да Подносилац захтјева уз Захтјев није доставио Споразум, иако је на њему терет доказивања у складу са чланом 36. Закона, Конкурентијски савјет без покретања поступка и прибављања Споразума није могло да утврди постојање правног или економског интереса Подносиоца захтјева. Након покретања поступка и увида у Споразум, те свих каснијих радњи Подносиоца захтјева, Конкурентијски савјет није утврдио постојање правног или економског интереса за покретање предметног поступка. Наиме, Подносилац захтјева није доставио нити један валидан доказ да се обраћао привредном субјекту АСГ-у да тражи подлиценцирање садржаја који је предмет Споразума, нити да је одбијено успостављање пословне сарадње по питању Споразума, од стране АСГ-а Такође, Подносилац захтјева није доказао ни да су други привредни субјекти на тржишту Босне и Херцеговине тражили наведене садржаје.

Овакав став Конкурентијски савјет је је заузео и у поступцима који су вођени против United Media и др. који су окончани Рјешењем број: УП-03-26-3-008-53/21 од 04.04.2022 године и Рјешењем број: УП-02-26-3-009-49/21 од 14.03.2022 године.

Пресудама Суда БиХ број. С1 3 У 042807 22 У од 17.11.2023 године и број: С1 3 У 042709 22 У од 16.11.2023 године (којим су наведена Рјешења поврђена) је констатовано сљедеће: - цитирамо „ Није основан нити је од утицаја приговор тужиоца да је противна страна била у обавези да споразум поднесе Конкурентијском савјету на појединачно или групно изузеће од забране. Савјет цијени правилно да је тужени (Конкурентијски савјет) утврдио да такав захтјев није требало ни разматрати обзиром да тужилац није странка у споразуму и обзиром да тужени на групна изузећа пази по службеној дужности. Како би се могао покренути поступак потребно је да привредни субјекат докаже свој правни и економски интерес у складу са чланом 27. Закона.

Стога, што се тиче одредби члана 4. став (1) тачка б) Закона, Подносилац захтјева у току цијелог поступка није доказао да постоје било каква ограничења или нарушавања конкуренције која су учинак закљученог Споразума.

У вези дијела Захтјева привредног субјекта Telemach да је потписаним Споразумом/Уговором извршена подјела тржишта у складу са чланом 4. став 1. тачка ц) Закона између привредних субјеката АСГ и БХ Телекома јер су права емитовања подјељена је неоснована и није поткријељена нити једним доказом.

Наиме, Конкурентијски савјет је утврдио да је ексклузивна права на пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ путем Јавног тендера стекао привредни субјекат Мтел у конкуренцији са привредним субјектима БХ Телеком и United media и то за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023.

Мтел је наведена права пренио на привредног субјекта АСГ, који је као ексклузивни носилац права на емитовање садржаја спортских канала са фудбалским садржајима високе квалитете који укључују пренос италијанске фудбалске лиге, француске фудбалске лиге, те УЕФА Лиге првака и УЕФА Лиге Европе које емитује под брендом „Арена спорт“ за подручје Босне и Херцеговине, почео преносити и утакмице Мтел Премијер Лиге БиХ од 01.08.2020 године и да је као такав би

доступан свим његовим претплатницима/крајњим потрошачима укључујући и претплатнике привредног субјекта Telemach као и претплатнике других оператера с којима има закључен уговор о дистрибуцији Арена спорт канала.

Увидом у предметни Уговор, Конкуренцијски савјет је утврдио да чланом 1 . Уговора предвиђено да ће БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос. Дакле ради се о преносу права на емитовање (у живом преносу) мањег дијела утакмица мтел Премијер лиге (око 33%), јер је већи дио утакмица истог такмичења доступан свим гледаоцима у БиХ који имају у програмској понуди својих оператера и Арена Спорт канал.

АСГ као екслузивни носилац права на емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ је првих 7. кола емитовао наведене утакмице екслузивно путем Арена Спорт канала, те да је Закључењем Уговора број: 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године са БХ Телеком-ом који се примјењује од 19.09.2020. године, од 8. кола одређени број утакмица уступио БХ Телеком-у које се емитију путем платформе Моја ТВ Спорт (2 по колу) гдје је БХ Телеком имао право одабира 3. и 4. утакмице.

Надаље, склопљеним Уговором АСГ се није одрекао права на емитовање утакмица које је уступио БХ Телеком-у. Све утакмице Мтел Премијер лиге доступне су у дистрибутивном систему АСГ-а преко његове интернет платформе. Додатно, АСГ је задржао и право емитовања уступљених утакмица у репризном термину, 48 сати након завршетка живог преноса, те уступљене утакмице поред корисника БХ Телеком-а који исте могу пратити преко платформе Моја Тв Спорт, други корисници исте могу пратити путем Pay per view сервиса уз плаћање од 1,99 КМ (180 минута) по емитованом садржају/утакмици.

Наиме, сублиценцирање односно дјеломично уступање екслузивних права није нека новина (примјер аустријски јавни сервис ОРФ осигурао је пакет најзанимљивијих догађаја и утакмица уживо из Бундеслиге након што је договорио уговор о подлици са Sky pay-ТВ мрежом – јун 2022 године) и сматра се пожељним начином да се права на пренос појединих утакмица искористе.

АСГ као носилац екслузивних права на пренос утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ преко канала Арена спорт није преносио све утакмице које су се одигравале у наведеној лиги, већ одређени број које је сматрао занимљивим и значајним за његове гледаоце, те су права на пренос појединих утакмица остала неискоришћена.

Наиме, потписивањем Уговора АСГ са БХ Телеком-ом и уступањем 2 утакмице по колу, потрошачи су стекли могућност да гледају више различитих утакмица, него што је то био случај прије потписивања уговора.

Уступањем одређеног мањег броја утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (око 33%) БХ Телекому, које је БХ Телеком емитовао путем Моја ТВ Спорт и путем Pay per view сервиса не може представљати подјелу тржишта, како наводи Подносилац захтјева јер потрошачима који нису претплатници БХ Телекома није ни на који начин ускраћено праћење наведених садржаја, већ управо супротно, омогућено је гледање утакмица које АСГ путем свог канала Арена спорт не би преносио, те су се исте могле гледати у репризном термину на каналима Арена спорт.

Констатација привредног субјекта Telemach, да је наведеним уступањем извршена географска подјела тржишта на начин да БХ Телеком емитије примарно утакмице клубова са сједиштем које покрива БХ Телеком, а остале Арена Спорт је неутемељена и ничим доказана.

Наиме, потрошачи који су претплатници Мтел-а или неких других оператера са којима АСГ има закључене уговоре и који преносе садржаје са Арена Спорт канала укључујући и утакмице Мтел премијер лиге као и корисници услуга БХ Телекома Моја ТВ спорт живе на подручју цијеле БиХ (ако посматрамо по сједишту оператера који преносе садржаје Арена спорт- Бања Лука, Тузла,

Добој... и према доступности услуге Моја ТВ Спорт) и претпоставља се да су им различита интересовања.

Да се пренос утакмица вршио без обзира на сједиште клубова које покрива Арена Спорт/ БХ Телецом указује и податак утакмица ФК Сарајево — ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Жељезничар — ХШК Зрињски емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 28.10.2020 године, утакмица ХШК Зрињски — НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године, утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.10.2020. године, утакмица ФК Сарајево — НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 17.10.2020. године, утакмица ХШК Зрињски — ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 31.10.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 09.11.2020. године, да је за дан 17.4.2021 године фудбалски меч ФК Сарајево – Борац преносила Арена Спорт, ФК Младост – ФК Тузла City Моја Тв Спорт, за дан 18.4.2021 године ФК Широки Бријег – ФК Вележ Арена Спорт итд.

У прилог тврдњи о доступности наведених садржаја је и појашњење привредног субјекта БХ Телеком запримљено под бројем: УП-06-26-3-11-67/21 од дана 13.12.2021. године а који се односи на упит у вези разлике између платформе ЕОН ОТТ коју посједује привредни субјекат Telemach и Pay per view коју посједује БХ Телеком, наводе да претпостављају да под ОТТ услугом подразумијева се ЕОН мобилна апликација, која је укључена у све ЕОН пакете, те да исту могу користити само корисници/претплатници неког од постојећих пакета Telemach-ове кабловске телевизије.

Надаље наводе да платформу Pay per view БХ Телеком-а могу користити сва лица, односно и лица који нису њихови корисници и прегледати садржај на ограничени временски период, те да је наведена услуга слична услузи Видео Клуб Telemach-а, с тим што Видео клубу Telemachа могу приступити само корисници Telemach-а, док услузи Пау пер виуе могу и она лица која нису корисници било које услуге БХ Телецом-а.

У прилог томе су и достављени подаци БХ Телецом-а о гледаности Мтел утакмица путем Pay per view сервиса за период септембар 2020. година до 26.10.2021. године према којим је укупно 10.682 лица гледало наведене утакмице, иде у прилог томе да и други корисници који нису корисници БХ Телеком услуга, су пратили одређене утакмице које су сматрали интересантним, а које не би имали могућност да прате с обзиром да Арена спорт не преноси све утакмице Мтел Премијер лиге.

Дјелимичним преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на БХ Телеком који је исте емитовао путем канала Моја ТВ Спорт и путем Pay per view сервиса омогућен је алтернативни канал у емитовању наведених садржаја чиме је потрошачима омогућено да гледају утакмице које не би биле емитоване путем Арена Спорт канала и то се не може сматрати подјелом тржишта на начин како то наводи Подносилац захтјева.

Доказ који је доставио привредни субјекат Telemach поднеском запримљеним под бројем: УП-06-26-3-11-79/21 од дана 03.01.2024. године а односи се на Обавјештење и Рјешење издато до стране РАК-а од 25.01.2023 године којим се кажњава привредни субјекат БХ Телеком јер је без дозволе секторског регулатора пружао услуге емитовања Свјетског првенства Катар 2022 као и других садржаја путем Моја ТВ није релеватно за предметни поступак и нема никаквог утицаја на утврђивање постојања забрањеног споразума и исти се није узимао у разматрање.

Дакле, Конкуренцијски савјет је утврдио у предметном поступку да Споразум не представља забрањени споразум у смислу одредби чланка 4. став 1. тачка ц) Закона.

Накнадно, привредни субјекат Telemach проширује Захтјев и на утврђивање повреде одредби члана 4. став 1. тачка е) Закона, односно члана 10. став 2. тачка д) Закона, да Конкуренцијски

савјет прелиминарно утврди да ли су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију преедметних садржаја у виду њиховог претходног/истовременог емитирања.

Конкуренијски савјет евентуалне повреде одредби члана 4. став 1. тачка е) Закона на које указује привредни субјекат Telemach није могло утврдити, с обзиром да је предмет закљученог Споразума набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, те исти не садржи одредбе који се односе на услов истовременог или претходног емитовања и дистрибуције.

На основу увида и анализе свих чињеница и доказа изнесених у овом поступку, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, Конкуренијски савјет је утврдио да Подносилац захтјева није успио доказати да су АСГ и БХ Телеком склапањем предметног Уговора, као и радњама везаним за његову припрему, провођење и реализацију, закључили забрањени споразум из члана 4. став (1) тачке б), ц) и е) Закона.

Слиједом наведеног, Конкуренијски савјет је одлучио као у тачки 2. диспозитива овог Рјешења.

Злоупотреба доминантног положаја АСГ-а

Члан 9. став (1) Закона прописује да привредни субјекат има доминантан положај на релевантном тржишту роба или услуга, ако се због своје тржишне снаге може понашати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, такође узимајући у обзир учешће тог привредног субјекта на тржишту, учешће које на том тржишту имају његови конкуренти, као и правне и друге запрехе за улазак других привредних субјеката на тржиште.

Члан 9. став (2) Закона претпоставља да привредни субјект има доминантан положај на тржишту роба или услуга ако на релевантном тржишту има учешће веће од 40,0%.

Члан 2. Одлуке о дефинисању категорије доминантног положаја даље разрађује појам доминантног положаја, те одређује да привредни субјект на релевантном тржишту производа или услуга има доминантан положај, када се због своје тржишне снаге може понашати и дјеловати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, и на тај начин ограничава или спрјечава ефикасну конкуренцију.

Прије свега, у овом поступку се приступило испитивању постојања доминантног положаја од стране привредног субјекта АСГ.

Увидом у достављену документацију и анализом исте, Конкуренијски савјет је утврдио, како су испуњени сви захтјеви из члана 9. став (1) и (2) Закона о конкуренцији, који се односе на утврђивање доминантног положаја, те да АСГ на релевантном тржишту производа у Босни и Херцеговини има доминантни положај.

Конкуренијски савјет је неоспорно у предметном поступку утврдио да је привредни субјекат Мтел у складу са Уговором о спонзорству пренио на АСГ ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АСГ-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја.

Према томе, како је АСГ једини и искључиви носилац права на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ укључујући и сублиценцирање односно продају ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу у Босни и Херцеговини,

који представља релевантни производ у предметном поступку, те је Конкуренцијски савјет утврдио да исти има доминантни положај на релевантном тржишту у Босни и Херцеговини.

Међутим, овдје треба истаћи специфичност самог доминантног положаја који се не може цијенити само на основу тржишног учешћа, већ је потребно у обзир узети и специфичан начин функционисања тржишта, односно чињеницу да је ријеч о правима која су прибављена у поступку јавног позива/тендера, као и правне баријере на које учесници на тржишту не могу утицати - само један понуђач је могао стећи ексклузивну лиценцу на основу које му је дозвољено да врши уступање/продају права на емитовање утакмица лиценцираног садржаја.

У складу са законским прописима који уређују правила, мјере и поступке заштите тржишне конкуренције, да би била ријеч о спрјечавању, ограничавању или нарушавању тржишне конкуренције злоупотребом доминантног положаја морају истовремено бити испуњена два услова, и то да је привредни субјекат у доминантном положају у смислу члана 9. Закона, те да тај доминантни положај злоупотребљује у смислу члана 10. Закона.

Члан 10. став (2) тачке б), ц), и д) Закона прописује да је забрањена злоупотреба доминантног положаја и то б) ограничавање производње, тржишта или техничког развоја на штету потрошача, ц) примјењујући различите услове за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводи у неравноправан и неповољан конкуренцијски положај; д) закључујући споразуме којима се условљава да друга странка прихвати додатне обавезе које по својој нарави или према трговинском обичају немају везе с предметом таквог споразума.

Злоупотребом доминантног положаја, поред критерија прописаних у члану 10. Закона, сматрају се и случајеви прописани чланом 9. Одлуке.

У конкретном случају, односно у предметном Захтјеву привредни субјекат Telemach наводи како постоји злоупотреба доминантног положаја, а која се очитује на начин да АСГ је закључивањем тајног и ексклузивног споразума о преносу права на емитовање појединих утакмица са БХ Телеком-ом, злоупотријебио свој доминантни положај ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона и тако што примјењује различите услове пословања према оператерима на силазном тржишту чиме их доводи у неравноправан и неповољан конкурентски положај у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона као и да уколико су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/ истовременог емитовања (који може испунити само БХ Телеком), који се једини бави емитовањем на свом интерном каналу представљало би уједно и повреду члана 10. став 2. тачка д).

У вези тврдње да је привредни субјекат АСГ злоупотријебио доминантни положај и на штету потрошача смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона дјелимичним уступањем права на пренос одређених фудбалских утакмица БХ Телеком-у који исте емитује путем платформе Моја ТВ Спорт, овај орган није могао утврдити повреду на коју Подносилац захтјева указује из разлога што су наведени садржаји доступни и на свим каналима и платформама на којима је Арена Спорт доступна односно емитује утакмице чији живи пренос је уступио БХ Телеком-у, и то 48 сати након живог преноса (члан 2 (3) Споразума), те да заинтересовани корисници путем Pay per View сервиса истима могу приступити уз новчану накнаду, док корисници Telemacha не могу приступити ниједном фудбалском садржају који се емитује путем Арена Спорт канала укључујући и утакмице Мтел Премијер Лиге с обзиром да исте Telemach не дистрибуише од 01.01.2021. године.

У вези наведеног привредни субјекат АСГ у свом изјашњењу запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-67/21 дана 13.12.2021. године наводи да има закључене уговоре са великим бројем оператера у БиХ, те да су до краја 2020. године били заступљени код свих оператера на цијелој територији БиХ укључујући и Telemach, те да након истека пословне сарадње Telemach као и

његова повезана друштва (чланице United Media Group) нису продужила пословну сарадњу са АСГ-ом.

Надаље се наводи да утакмице Мтел Премијер лиге БиХ које су доступне путем Арена спорт канала и које дистрибуирају скоро сви оператери у БиХ, су доступне и путем Моја ТВ Спорт и платформе Моја web тв која је доступна корисницима свих интернет оператора, те сматрају да није дошло до ограничавања тржишта на штету крајњих корисника.

У наведеном изјашњењу поређења ради наводе да пренос одређених утакмица (нпр. квалификације за еуро 2020) на које су чланице United Media имале ексклузивна права преноса нису биле доступне свим грађанима БиХ, већ само ограниченом броју корисника.

У вези става Суда БиХ да Конкурентијски савјет није оцијенио да ли је привредни субјекат АСГ злоупотребио доминантан положај из разлога што није продужио уговор са привредним субјектом Telemach и тиме његовим корисницима/претплатницима ускратио право на спортске садржаје Арене Спорт, те да уколико исти желе гледати морају плаћати кориштење платформе Pay per View чиме као потрошачи Telemacha трпе штету наводимо сљедеће:

Конкурентијски савјет је утврдио на основу достављене кореспонденције да је привредни субјекат Telemach одлучио да прекине сарадњу са привредним субјектом АСГ који се односе на дистрибуцију Арена спорт канала почев од 01.01.2021 године чиме је 303 957 претплатника (број претплатника без повезаних друштава – извор РАК – годишњи извјештај за 2020 годину) оставио без канала Арена Спорт а самим тиме и без спортских садржаја који су емитовани путем ових канала.

Из наведеног произилази Закључак, да су корисници/претплатници тв пакета које нуди привредни субјекат Telemach, његовом одлуком/пословном политиком лишени комплетне понуде Арена спорт канала, укључујући и фудбалске утакмице Мтел премијер лиге БиХ које су преносене путем овог канала.

У прилог наведеном иде и чињеница да је прекидом сарадње са АСГ-ом од стране привредног субјекта Telemach, која је наступила од 01.01.2021 године, корисници њихових услуга упутили више од стотину жалби Омбудсмену за заштиту потрошача који су уговоре са привредним субјектом Telemach закључивали у првом реду због споменутих канала и ексклузивних спортских садржаја, те је Омбудсмен за заштиту потрошача дао Препоруку број: 01-24-1-131/21 од 08.01.2021 године те цитирамо:

“ Узевши у обзир дугорочну праксу “затамњивања” канала гдје корисници услуга плаћају исте износе рачуна за неиспоручени садржај, на непоштenu пословну праксу и кршење Закона о заштити потрошача у БиХ разликовањем нових и постојећих корисника код мјесечних обвеза, најновије поступање Telemacha представља још један примјер непоштене пословне праксе којом се крше права потрошача те овим путем скрећемо посебну позорност потрошачима на њихово право на избор приликом одабира телеком оператора у сваком тренутку.

Овакве „промјене шеме“ које у бити представљају такву промјену предмета уговора да он више не испуњава сврху због које је закључен, представљају најгрубљу повреду права потрошача и повреду начела савјесности и поштења у уговорним односима” - извор: www.ozp.gov.ba.

Наводи привредног субјекта Telemach да након што је извршен дјеломични пренос права емитовања а потом су му ускраћена и ОТТ права из понуде која је упућена према Telemachu од 01.01.2021 године чиме је потпуно онемогућена дистрибуција ТВ канала Арена спорт, због чега је и покренуо овај поступак и поступак у вези понуде за ОТТ услугу јер није имао времена за преписку са АСГ-ом је неоснована.

Конкурентијски савјет је утврдио да поступак који је покренут пред овим органом у вези ОТТ права (и других технологија) коју су наводно ускраћена привредном субјекту Telemach мислећи притом на понуђени Цјеновник од стране привредног субјекта АСГ, те да је то разлог зашто је прекинуо сарадњу са АСГ-ом, је резултирало доношењем Рјешења број: УП-05-26-2-010-79/21 од 28.10.2021 године којим се одбија захтјев привредног субјекта Telemach као неоснован. Наведено Рјешење је поврђено и Пресудом Суда БиХ број: С1 3 У 41730 22 од 05.09.2023 године.

Из свега наведеног произилази закључак да је привредни субјекат Telemach својом пословном политиком/одлуком да не продужи сарадњу са АСГ-ом од дана 01.01.2021 године својим потрошачима/претплатницима ускратио права праћења канала Арена Спорт а самим тиме и могућности гледања утакмица Мтел премијер лиге, а не АСГ како је приказано.

Једина могућност да прате неке од утакмица Мтел Премијер лиге, претплатницима Telemacha од 01.01.2021 године је путем сервис Pay per View који омогућује корисницима који иначе нису корисници ИПТВ услуге (Моја ТВ) нити било које друге услуге БХ Телеком-а, да гледају садржаје приказиване на Моја ТВ само на основу захтјева и плаћене цијене. Дакле утакмице Мтел Премијер Лиге БиХ, приказиване путем сервиса БХ Телеком-а под називом Моја ТВ Спорт, нису затворене за грађане који нису корисници услуга БХ Телеком-а, те су таква лица могла наставити користити услуге свог дотадашњег кабловског оператера, а предметне утакмице гледати путем Pay per View сервиса.

С обзиром на све утврђене чињенице и оцјену доказа наведених у предметном поступку а посебно чињенице да привредни субјекат Telemach од 01.01.2021.године због прекида сарадње са АСГ-ом не дистрибуише канале Арена Спорт па самим тиме његови потрошачи не могу пратити ни утакмице Мтел Премијер Лиге, да се није обраћао привредом субјекту АСГ у вези уступања дјелимичних права на пренос утакмица нити има намјеру јер би то изискивало додатне трошкове, да су уступљене утакмице БХ Телеком-у доступне поред њихових корисника и другим потрошачима путем Pay per view сервиса уз одређену новчану накнаду, Конкуренцијски савјет није утврдио злоупотребу доминантног положаја из члана 10. став 2. тачка б) Закона.

Такође, Telemach наводи да је привредни субјекат АСГ злоупотребио свој доминантни положај у смислу члана 10. став 2. тачка ц) јер другим привредним субјектима који се баве емитовањем није транспарентно и дискриминаторно нити понудио закључење уговорне сарадње, у смислу да је наведено посебно очигледно имајући у виду да су постојали и трећи учесници заинтересовани за емитовање релевантних утакмица (односно, који су се пријавили на тендер НС/ФС БиХ за релевантна права), који су стога у истом положају као БХ Телеком.

Конкуренцијски савјет је током провођења поступка утврдио да путем јавног позива/тендера Фудбалског савеза БиХ само један понуђач је могао стећи ексклузивно право на лиценцирани садржај тј. право на емитовање за све утакмице Премијер лиге БиХ са правом сублиценцирања, а које је право стекао привредни субјекат Мтел које је стечено право пренио на привредни субјекат АСГ (своје повезано друштво).

Имајући у виду наведено, овдје треба одвојено посматрати поступак јавног позива/тендера Фудбалског савеза БиХ којим је један понуђач стекао ексклузивно право на лиценцирани садржај и поступак уступања дијела тог ексклузивног права (сублиценцирања) од стране носиоца тог ексклузивног права а који Уговором о спонзорству није био забрањен.

Објавом Фудбалског савеза БиХ да је наведена права стекао привредни субјекат Мтел, те да ће наведени садржаји бити доступни путем Арена Спорт канала, сваки заинтересовани привредни субјекат се могао обратити привредном субјекту Мтел-у (који би га упутио на АСГ с обзиром да је наведена права пренио на њега) или привредном субјекту АСГ са захтјевом у вези откупа одређеног броја фудбалских утакмица.

Привредни субјекти који су заинтересовани за стицање права, било да је ријеч о емитовању или дистрибуцији могу затражити понуду од имаоца права, те ниједном емитеру уколико би био заинтересован није забрањено да на исти начин као и БХ Телеком, откупи дјелимично уступање права на емитовање лиценцираног садржаја.

У вези истог, увидом у достављену пословну кореспонденцију Конкуренцијски савјет је разматрао и утврдио да се привредни субјекат БХ Телеком се самоиницијативно обратио привредном субјекту АСГ са Понудом од 13.08.2020. године привредном субјекту АСГ којој је исказао интерес за откуп одређеног броја утакмица, као и да је претходила одређена процедура преговарања која је укључивала осим наведене понуде, и одобрење средстава за набавку, преговарачки поступак и др., односно да је поступак преговарања трајао неколико мјесеци, прије закључења самог Уговора број: 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године.

Из наведеног произилази да након што је сам БХ Телеком исказао интерес за куповину наведених права, овом привредном субјекту је уступљена лиценца за пренос и емитовање двије утакмице Мтел Премијер лиге БиХ, те да ће по колу БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос.

У вези права сублиценцирања, БХ Телеком у свом изјашњењу је навео да је у претходним периоду од уназад 8 година био ексклузивни спонзор Фудбалског савеза и да је био носилац права на емитовање већине утакмица Премијер лиге, које су се на идентичан начин експлоатисале на платформи БХ Телеком-а те да су уз накнаду уступљена ТВ емитерима Нова БХ и ТВ1/О Канал, интернет порталима СпортЦентар, СпортСпорт, као и привредном субјекту HD WIN д.о.о. Београд.

Конкуренцијски савјет је посебно цијенио чињеницу да се привредни субјекат Telemach није никада обраћао нити Мтел-у нити АСГ за уступањем дијела права на пренос/емитовање фудбалских утакмица Премијер лиге БиХ, да им се до сада једино обратио привредни субјекат БХ Телеком те чињеницу да је привредни субјекат АСГ током поступка у више наврата навео да у случају да Telemach или његово повезано лице које се бави емитовањем имају стварну намјеру да стекну права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, АСГ истиче да је вољан да им одмах, под истим условима какви су уговорени са БХ Телеком-ом, уступи расположива права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге.

Привредни субјекат Telemach својом констатацијом да њему као дистрибутеру права емитовања нису релеватна и да их нема у својим пословним плановима а према његовим сазнањима нити ни било који други оператер представља управо супротно у односу на његову тврдњу да су постојали трећи учесници заинтересовани за емитовање релевантних утакмица (односно, који су се пријавили на тендер НС/ФС БиХ за релевантна права) који су у истом положају као БХ Телеком, те у смислу члана 36. Закона није доказао као основану.

У прилог томе је и чињеница да других заинтересованих до сада није било у вези уступања права на емитовање утакмица, те да су исти начин како је и закључен и Уговор са БХ Телеком-ом, закључени и споразуми/уговори којима је АСГ уступио право на емитовање Highlights (исјечке фудбалских садржаја) Мтел Премијер Лиге БиХ свим привредним субјектима који су исказали интересовање укључујући и Нову БХ повезано лице привредног субјекта Telemach, под истим условима.

С обзиром да је привредни субјекат АСГ закључивао уговоре на основу исказане заинтересованости како привредног субјекта БХ Телеком, тако и других оператера (у вези права на емитовање Highlights укључујући и Нову БХ повезано друштво Telemach-а), те то што није расписивао јавни позив не може се прихватити као намјера привредног субјекта АСГ да примјени различите услове за исту или сличну врсту послова са осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај у смислу члана 10. став 1. тачка ц) Закона, на које се позива привредни субјекат Telemach.

Накнадно, привредни субјекат Telemach проширује Захтјев и на утврђивање повреде одредби члана 4. став 1. тачка е) Закона, односно члана 10. став 2. тачка д) Закона, да Конкуренцијски

савјет прелиминарно утврди да ли су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/истовременог емитирања.

Конкурenciјски савјет евентуалне повреде одредби члана 10. став 2. тачка д) Закона на које указује привредни субјекат Telemach није могло утврдити, с обзиром да је предмет закљученог Споразума набавка екслузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, те исти не садржи одредбе који се односе на услов истовременог или претходног емитовања и дистрибуције.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 4. диспозитива овог Рјешења.

12. Трошкови поступка

Чланом 105. став 1. Закона о управном поступку је прописано да у правилу свака странка сноси своје трошкове поступка (који укључују и трошкове за правно заступање), а чланом 105. став 2. истог Закона је прописано да када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку.

Према одредби члана 105. став (3) Закона о управном поступку трошкови за правно заступање надокнађују се само у случајевима кад је такво заступање било нужно и оправдано.

Чланом 108. став 1) истог Закона је прописано да у рјешењу којим се поступак завршава, орган који доноси рјешење одређује ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у којем року имају исплатити. Конкурenciјски савјет је приликом израчуна укупних трошкова поступка, узео у обзир одредбе Закона о управном поступку, и Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 22/04 и 24/04) (у даљем тексту: Тарифа).

Пуномоћник Подносиоца захтјева је актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-50/21 од 26.10.2021. године доставио је Захтјев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од 4.904,00 КМ са укљученим износом ПДВ-а и то: Захтјев за покретање поступка – 240,00 КМ, Поднесак од 05.04.2021. године – 240,00 КМ, Поднесак од 01.07.2021. године – 240,00 КМ, Поднесак од 25.10.2021. године – 240,00 КМ, приступ на усмену расправу – 240,00 КМ (плус 17% ПДВ на све наведено), такса на захтјев по члану 4. и 10. Закона – 2.000,00 КМ и такса на рјешење – 3.000,00 КМ.

Додатно је поднеском запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-79/21 од 03.01.2024 године допунио трошкове поступка у износу од 240,00 КМ+ПДВ, као и поднеском запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-89/21 од 23.02.2024 године за додатних 240,00 КМ+ПДВ.

Конкурenciјски савјет је одбио захтјев Подносиоца захтјева за надокнаду трошкова поступка, будући да наведени привредни субјекат није успио у поступку, те стога нема право на надокнаду трошкова поступка, у смислу Закона о управном поступку.

Слиједом наведеног, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 4. диспозитива овог Рјешења.

Привредни субјекат АСГ заступан по адвокату Езману Турковић из адвокатског друштва Марић & Цо доставио је Захтјев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од 4.650,00 КМ плус ПДВ 17% и то: Одговор Мтел-а од 17.06.2021. године – 930,00 КМ, Одговор АСГ-а од 08.07.2021. године – 930,00 КМ, Увид у спис 26.08.2021. године - 465,00 КМ, Увид у спис 11.10.2021. године - 465,00 КМ, приступ усменој расправи – 930,00 КМ, Одговор АСГ-а од 26.10.2021. године – 930,00 КМ. Као основ за обрачун узета је вриједност просјечне обрачунате плате у ФБиХ у износу од 930,00 КМ у складу са Тарифом.

Привредни субјекат Мтел заступан по адвокату Ђорђу Југовићу, актом запримљеним под бројем: УП-06-26-3-011-52/21 од 28.10.2021. године доставио Захтјев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од 491,40 КМ са укљученим износом ПДВ-а и то Одговор на Закључак – 240,00 КМ+40,80 КМ (17% ПДВ-а) и приступ на усмену расправу – 180,00 КМ +30,60 КМ (17% ПДВ-а).

Привредни субјекат БХ Телеком није доставио свој захтјев за накнаду трошкова.

Конкурентијски савјет је утврдио да висина трошкова обрачуната у Трошковнику Пуномоћника АСГ-а није обрачуната у складу са Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката (Службене новине ФБиХ број 22/04 и 24/04), те се исти признају у сљедећем износу: Одговор Мтел-а од 17.06.2021. године – 240,00 КМ, Одговор АСГ-а од 08.07.2021. године – 240,00 КМ, Увид у спис 26.08.2021. године - 30,00 КМ, Увид у спис 11.10.2021. године - 30,00 КМ, приступ усменој расправи – 300,00 КМ, Одговор АСГ-а од 26.10.2021. године – 240,00 КМ те се исти признају у износу од 1.080,00 КМ са укљученим ПДВ-ом од 183,60 КМ што износи 1.263,60 КМ.

Пуномоћнику привредног субјекта Мтел признају се сви поднесени трошкови у износу од 491,40 КМ са укљученим износом ПДВ-а.

Наведени трошкови привредних субјеката АСГ и Мтел у утврђеним износима уплаћени су од стране Подносиоца захтјева у овом поступку на Рјешење Конкурентијског савјета број: УП-06-26-3-011-68/21 од 16.12.2021. године.

13. Административна такса

У складу са чланом 2. тарифни број 107. став (1) тачка ф) и тачка г) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкурентијским савјетом („Службени гласник БиХ“, број 30/06, 18/11 и 75/18) Подносилац захтјева је на ово Рјешење обавезан платити административну таксу у износу од 3.000,00 КМ у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

Административна такса у износу од 3.000,00 КМ је у овом поступку уплаћена дана 22. децембра 2021. године на Рјешење Конкурентијског савјета број: УП-06-26-3-011-68/21 од 16.12.2021. године.

14. Поука о правном лијеку

Против овога Рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна странка може покренути Управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овога Рјешења.

Предсједница

Адиса Бегвић